

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

Sayı: 2009/13 • 3 Nisan 2009 • 1 TL

Seçim aldatmacası bitti,
kapitalizmin krizi sürüyor...

**Krize karşı örgütlenmeye,
sokağa, eyleme, direnişe!**

İÇİNDEKİLER

Yerel seçimler ve siyasal sonuçlar	3
Devrimci 1 Mayıs Platformu'ndan 2009 1 Mayıs'ı açıklaması...	4
Sermaye topyekûn saldırıya hazırlanıyor...	5
Seçim aldatmacası bitti, kapitalizmin krizi sürüyor...	6
Yerel seçimler ve devrimci seçim çalışması.	7
İzmir: Seçim çalışmasının sağladığı güç ve deneyimle 1 Mayıs'a yürürken...	8-9
Kayseri: Yoğun ve etkin bir devrimci seçim çalışması!...	10
Bursa: Devrimci seçim çalışmamızın kazanımlarıyla şimdi daha da güçlüyüz	11
Manisa: Tempolu bir seçim çalışması...	12
İşçi ve emekçi hareketinden...	13-14
Tescilli faşist katil Muhsin Yazıcıoğlu "kahraman" ilan edildi!	15
Saldırganlık ve savaş aygıtı 60. yılında...	
NATO: Tekelci kapitalizmin dünya işçilerini, ilerici-devrimci güçlerini ve ezilen halklarını hedef alan vurucu gücü!	16-17
BDSP'nin seçim faaliyetlerinden...	18-20
Genç komünistlerin seçim faaliyetlerinden...	21
Kızıldere şehitlerini anma eylem ve etkinliklerinden...	22-23
Almanya'da kriz karşıtı gösteriler...	24
G-20 Zirvesi Londra'da toplanıyor...	25
Barack Obama'nın yeni Afganistan planı...	26
Arjantin'de onbinler askeri faşist cuntadan hesap soruyor...	27
Ekim Gençliği'nden...	28
Seçim sonuçları hakkında birkaç söz	
M. Can Yüce	29
Eylem ve etkinliklerden...	30
Mücadele postası	31

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2009/13 ● 3 Nisan 2009
Fiyatı: 1 YTL

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ
EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.
Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul
Tel: 0 (212) 621 74 52
e-mail: info@kizilbayrak.net
Web: http://www.kizilbayrak.org
http://www.kizilbayrak.net

Baskı: Gün Matbaacılık

Beşyol Mah. Telsizler Mevkii Akasya Sk. No. 23/A
İSTANBUL / Tel: 0 (212) 426 63 30

Kızıl Bayrak'tan

Yerel seçimleri geride bıraktık. Önümüz devrimci baharın temel gündemlerinden birisi olan 1 Mayıs. Bu yıl ki 1 Mayıs'ı kapitalizmin krizinin geniş işçi ve emekçi kesimlerde yarattığı hoşnutsuzluğun sınırlı da olsa kendini göstermeye başladığı bir süreçte karşılamaya hazırlanıyoruz. Burjuvazinin seçim oyunu bu hoşnutsuzluğu kısa bir süreliğine de olsa düzene yedeklemeyi başarabildi. Ancak emperyalist efendilerin direktifleriyle işbirlikçi ve uşakların bu direktifleri yerine getirmede göstereceği kararlılık, işçi ve emekçilerdeki öfkeyi daha da artıracaktır. Zira İMF şefleri yeni kölelik anlaşması imzalamak için kapıda beklemektedir. Sermaye gözünü işçilerin kıdem tazminatına ve işsizlik fonuna dikmiş bulunmaktadır. Krizin yıkıcı sonuçlarından birisi de kitlesel işsizliktir. Zaten yaygın olan işsizlik olgusu krizle birlikte çıg gibi büyümektedir. Geniş işçi ve emekçi kesimler artan sefalet koşullarında yaşamaya mahkum edilmektedir.

Bu yıl ki 1 Mayıs'ı işçi ve emekçilerin kapitalizmin krize karşı hak ve taleplerini haykırdığı, birleşik mücadelenin yükseldiği bir atmosferde kutlamak hayati önemdedir. 2009 1 Mayıs'ı kapitalizme ve onun krizine karşı öfke ve tepkisini haykıran onbinlerce işçi ve emekçinin militan eylemine konu edilmelidir. Bunun için güçlü bir ön hazırlık sürecinin örgütlenmesi gerekmektedir. Daha bugünden emperyalist saldırganlığa ve kapitalizmin krizine karşı 1 Mayıs'ta alanlarda olma çağrısı yükseltilmeli, sanayi havzalarında, fabrikalarda, sokaklarda, emekçi semtlerinde 1 Mayıs sınıfın gündemine çeşitli araç, yol ve yöntemlerle taşınmalıdır.

Komünistler politik hedefleri bakımından seçimlerin hemen ardından krize karşı işçi ve emekçilerin tepkisini 1 Mayıs'ta alana akıtmak, bu tepkiye örgütlü bir inisiyatif vermek için tüm güç ve enerjilerini harcayacaklardır. Kendi üzerlerine düşen görev ve sorumluluğu yerine getirmek için azami bir çaba göstereceklerdir.

Seçimler bitti ancak tartışmalar sürüyor. Sermaye partileri birçok yerde seçim sonuçlarına itiraz ederek seçimleri tartışmalı hale getirdiler. Zira AKP, hükümet olmanın ve devlet bürokrasisini elde tutmanın verdiği imkanlarla seçimlerde birçok hileyi devreye soktu. Oy

çalmadan yakmaya ve satın almaya kadar değişik kirli yöntemleri kullanarak sonuç elde etmeye çalıştı. Bu nedenle bir dizi yerde seçim sonuçlarına itirazlar yükseldi. Bu sebeple kesin sonuçlar henüz açıklanmış değil. Bu tartışmaların önümüzdeki günlerde de devam edeceği görülüyor.

BDSP bağımsız sosyalist adaylarla 7 kentte seçime katıldı. Seçim sonuçları kesin olarak açıklanmadığı için bağımsız sosyalist adayların aldıkları oy miktarını bu sayımızda açıklayamıyoruz. Her ne kadar kimi adayların aldığı oylar biliniyor olsa da kesin olmayan sonuçlardan dolayı şimdilik bunu ilan edemiyoruz. Gelecek sayımızda ve öncesinde kizilbayrak.net sitesinde seçim sonuçlarımızın kesin olarak belli olmasından sonra alınan oy miktarını açıklayacağız. Ancak şunun altını bir kez daha çizmeliyiz. Komünistler oy merkezli bir seçim çalışması yürütmediler. Temel kaygıları hiçbir biçimde oy istemek olmadı. Dolayısıyla seçimlerde bizi ilgilendiren oy değil devrimci sınıf mücadelesini büyütme kaygısıydı. Tüm çabamızı ve enerjimizi buna hasrettik. Ortaya çıkan tablo bunu asgari ölçülerde başardığımızı ortaya koymaktadır. Nitekim bu sayımızda seçime girdiğimiz kimi kentlerdeki seçim çalışmasına ilişkin yapılan değerlendirmeler bunu gösteriyor. Bu sayımızda Bursa, Kayseri, Manisa ve İzmir'den sınıf devrimcilerinin yaptıkları seçim değerlendirmelerine yer verdik. Gelecek sayımızda diğer kentlerin seçim değerlendirmelerine yer vereceğiz.

Aylık Sosyalist Gençlik Dergisi **Ekim Gençliği**'nin Nisan 2009 tarihli 116. sayısı çıktı. Dergiyi Eksen Yayıncılık bürolarından ve kitapçılardan temin edebilirsiniz.

Yerel seçimler ve siyasal sonuçlar

Geride kalan yerel seçimlerin kendi sınırlarının ötesinde bir siyasal anlam ve işlev taşıdığı daha baştan belli idi ve nitekim sonuçları da bunun böyle olduğunu daha ilk andan itibaren gösterdi.

Yerel seçimlerin ortaya çıkardığı yeni seçmen desteği tablosunun en dolaysız sonucu, AKP dışı çevrelerde yarattığı genel psikolojik rahatlama olmuştur. Buna en sağdan en sola kadar tüm kesimler dahildir. AKP'nin son 20 yılın Türkiye'sinde alışık olunmayan güçlü seçmen desteği ve özellikle 22 Temmuz seçimlerinin ardından buna eşlik eden hükmedici pervasızlığı, AKP dışı siyasal çevrelerin, bundan da öte toplumun üzerine adate bir ağırlık olarak çökmüştü. 29 Mart seçimleri bu açıdan durumu belirgin biçimde değiştirmiştir. Burada önemli olan AKP'nin kaybettiği oyun oranı değil, fakat kendisine ve kendi dışındaki çevrelere egemen yaygın beklentinin aksine oy kaybetmiş olmasıdır. Hala da belirgin bir seçmen desteğine sahip olduğu halde, bu destek hala da kendisini izleyen iki burjuva muhalefet partisinin toplamına eşit olduğu halde, belediyelerin büyük bir bölümünü hala da elinde tutmayı başardığı halde, seçim sonuçları karşısında aldığı büyük moral darbe bunun ifadesidir.

AKP yerel seçimlerde elde edeceği yeni bir başarı ile siyaseten sahip olduğu üstünlüğü pekiştirmeyi umuyordu. Umduğu gerçekleşmedi ve seçime ilişkin değerlendirmelerde şu sıra sıkça vurgulandığı gibi, kendisi için kaçınılmaz bir başaşağı gidiş süreci nihayet başladı. Bu düşüş kaçınılmazdır; zira günümüzün dünya konjonktürü ile Türkiye'nin gündemindeki yakıcı sorunlar, AKP için bir yeniden toparlanma şansı bırakmamaktadır.

Dinci kimliği ve siyasetinin modern burjuva yaşam biçimine yönelik olarak yarattığı tehdit ve kaygılar, onu modern burjuva yaşama bağlı burjuva katmanların desteğinden daha şimdiden yoksun bırakmıştır. Büyük kentlerdeki oy dağılımının somut tablosu bunu açıkça ortaya koymaktadır. Bu çevreler dinci gericilik karşısında adeta can havli ile CHP'ye ve kısmen de MHP'ye sarılmışlardır. Bu iki partinin büyük ölçüde kendiliğinden artan seçmen desteğinin gerisinde önemli ölçüde bu vardır.

Öte yandan gündemde ekonomik kriz ve bunun acil hale getirdiği yeni sosyal saldırı paketleri var. Bunlar ise onun hala da korumayı başardığı büyük kentlerin işçi ve emekçi desteğini günden güne zayıflatacaktır. Bu zayıflamanın hızı ve kapsamı kadar yaratacağı yeni siyasal etki ve sonuçları da sosyal mücadelenin gücü, genişliği ve temposuna sıkı sıkıya bağlı olacaktır. Devrimcilerin bunu önemle gözönünde bulundurması gerekir. Kitle hareketi güç kazanırsa AKP'nin yitireceği emekçi desteğinin devrimci siyasal mücadele kanalına akması kolaylaşacaktır. Zayıf kalırsa, burjuva muhalefetine, özellikle de tazelenmiş gücüyle pusuda bekleyen Saadet Partisi'ne yönelecek, yani bir kez daha düzenin kendi çarkları içinde heba olacaktır.

AKP'nin Kürtlerden yana ise denebilir ki hiç şansı kalmamıştır. Zira o, düzenin iç dengeleri bakımından kendisine oy oranı ile kıyaslanamaz bir büyük siyasal güç kazandıran Kürt seçmen desteğini, Kürt sorunundaki politik icraatı ile değil fakat yalnızca yarattığı aldattıcı beklentilerle elde etmişti. Fakat Kürt halkını beklentilerle oyalama dönemi hiç değilse AKP payına artık geride kalmıştır. Kürt sorunu gelinen yerde çözümünü, dolayısıyla somut icraatı dayatmaktadır. Bu icraat kırıntı düzeyinde kalırsa,

AKP için yaratacağı sonuç şu son seçimlerde olduğu gibi olabilir ancak. Kürt hareketini muhatap alma ve dikkate değer tavizler verme düzeyinde olursa, bunun da hiç değilse kısa dönemli etkisi yalnızca Kürt hareketinin daha da güçlenmesi olacaktır.

Geriyeye bir de dış politika alanı, Ortadoğu'da, Kafkasya'da ve Afganistan'da ABD emperyalizmi hesabına ve hizmetinde üstlenilecek yeni roller kalıyor. Yeni dışişleri bakanı bayan Clinton'un hemen ardından yeni başkan Barack Obama'ya da ayağının tozuyla Türkiye ziyareti yaptırarak kadar acil ve yakıcı hale gelmiş bu yeni rollerin iç siyasete etkisi ise yalnızca kitleler nezdinde güç ve itibar kaybı olabilir. Bu yeni süreç, seçmen desteğine etkisi hesabıyla Filistin halkının acıları üzerine iki yüzlü manevralar ve "one minute" şovları yapanların gerçek yüzlerini daha çok açığa çıkaracaktır.

Bütün bunlar bir arada, bir yeniden toparlanma bir yana, mevcut gücünü koruyabilmek için bile AKP'nin pek bir şansı kalmadığını göstermektedir. Kaldı ki her düzen partisi gibi AKP de bir burjuva çıkar grupları koalisyonudur. Siyasal güç ve sürekli güçlenme eğilimi bu koalisyonu genişletip güçlendirirken, tersinden bir eğilim, hele de beklenmedik biçimde gelen dikkate değer bir düşüş, onda çatlama ve giderek çözümler yaratır. AKP'yi bekleyen akıbet de budur ve konjonktür bunu hızlandıracak özelliklere sahiptir.

29 Mart seçimlerinin ikinci önemli sonucu, düzenin iç siyasal dengelerinde yeni bir durum yaratmış olmasıdır. AKP 22 Temmuz ile 29 Mart arası süreçte ve ABD'nin tam desteği altında bu dengeyi belirgin biçimde kendi lehine çevirmişti. Devleti başlıca kurumlar üzerinden ele geçirme girişimindeki pervasızlık, Ergenekon operasyonunun üst düzey generallere kadar uzanması ve bunun hükümetle ilişkilerinde sözde "laiklik bekçisi" ordunun havasını belirgin biçimde kırması, düne kadar muktedir gibi görünen ve öyle de olan bazı sermaye gruplarına yönelik yıldırıcı girişimler, tüm bunlar güç dengelerinde AKP'nin elde ettiği üstünlüklerin somut ifadesi idi. 29 Mart'ta birlikte bu denge bozulmuştur ve yeni bir biçimde kurulmayı beklemektedir. Bunun düzen içi dalaşmayı yeniden alevlendirip alevlendirmeyeceği AKP'nin alacağı tavra ve göstereceği dirence bağlıdır. Gücünün yeni sınırlarını kendisi görür ve bunu gözetten bir geri çekilme yaşarsa, yeni denge nispeten yumuşak biçimde kurulur. Ters durumda çatışmanın sertleşmesi

kaçınılmazdır. 29 Mart tablosu ona dış bileyenlere önemli avantajlar sağlamıştır.

Buradan bakıldığında Kürdistan'da alınan sonuçların siyasal anlamı ve etkisi görüldüğünden de büyüktür. Seçimin hemen öncesine kadar Kürt sorununun bloke edilmesinde vazgeçilmez bir konuma ve bu sayede orduyla ilişkilerinde de önemli bir avantaja sahip olan AKP, seçimlerin hemen ardından bu üstünlüğünü önemli ölçüde yitirmiştir. Bu, hala da Kürdistan'daki tek düzen partisi olması gerçeğine rağmen böyledir. Ondandır beklenen DTP'nin gücünü kırmak ve "kale"lerini düşürmekti. Seçimlerde bunun tam tersi gerçekleşti. AKP, DTP karşısında ve özellikle de düşürülmesi hedeflenen kentler üzerinden ezici bir yenilgiye uğradı.

Kürt sorununda vazgeçilmezliği büyük bir darbe almış olsa da ekonomik krizin faturasının halk kitlelerine kesilmesi AKP büyük burjuvazinin tüm kesimleri için hala da vazgeçilmezliğini koruyor. Bu onunla en sorunlu büyük sermaye grupları için bile böyledir. Gerçekte kendilerinde büyük bir rahatlama yaratan seçim sonuçlarını AKP'ye karşı kullanmakta son derece ölçülü davranmalarının gerisinde de bu vardır. Bu kendileri payına son derece akıllıca ve hesaplıca da bir davranıştır. Ağırlaşan krizin faturası tek başına hükümet partisi eliyle kitlelere nispeten daha kolay bir biçimde fatura edilecek, bunun siyasal faturası ise kendilerini hırpalayan bu aynı partiye gerisin geri çıkacaktır. Bu da onlar için haliyle çifte bir kazanım olacaktır.

Sermaye hesabına uygulanan program ve politikalarla bir sorunu olmadığı için yıllardır bir kısırılık içinde kıvranıp duran ve yeniden güç olabilmek için hükümet partisinin kendiliğinden yıpranmasını bekleyen gerici burjuva muhalefeti yerel seçim sonuçlarıyla birlikte artık nihayet sıranın kendisine gelmekte olduğunu düşünerek umutlanmış görünüyor. Ama süreci hızlandırmak için yapabileceği pek bir şey yok, kendiliğinden yıpranmanın sürmesini sabırla beklemek dışında.

CHP, seçim sonuçlarının da gösterdiği gibi, modern yaşam biçimi konusunda hassas tüm burjuva kesimlerin bir bakıma çaresizlik içinde sarıldıkları bir parti durumunda. Yine çaresizlik içinde kendisini bir bakıma ehveni şer olarak destekleyen sınırlı bir ilerici kesim dışında işçiler ve emekçiler için bir şey ifade etmiyor. Özgürlük ve eşitlik mücadelesi ekseninde politize olmuş Kürt kitleler içinse hiçbir şey ifade etmiyor.

MHP ise her zaman olduğu şovenizmin meyvelerini devşiriyor. Seçimlerdeki nispi başarısını bir kez daha buna borçlu. Bunun ise belli sınırları var ve Kürt sorunundaki muhtemel bir yumuşama bu etkiyi daha da sınırlayacaktır.

Burjuva muhalefet partileri içinde sınıf ve emekçi hareketi için en tehlikeli parti halihazırda Saadet Partisi'dir. Bu tehlike AKP'den kopacak işçi ve emekçileri sosyal ve siyasal demagojiyle yeniden dinsel gericiliğin etki sahasında tutma olanaklarından geliyor. Bunu ne denli başarıyla kullanabileceğini ise önce Gazze saldırısı sırasındaki Filistin kampanyasında ve ardından seçimlerdeki söylemiyle bir kez daha gösterdi. Bunun ilk sonuçlarını da büyüyen seçmen desteği ile devşirmiş görünüyor. Krizin AKP'den kopuşlarını kaçınılmaz olarak hızlandıracığı emekçi kitleleri kendine çekecek dinamik bir kitle hareketinin geliştirilemediği koşullarda Saadet Partisi'nin bu başarısı büyüyerek sürecektir.

Yerel seçimlerin temel önemde bir üçüncü siyasal sonucu, AKP'nin Kürt hareketinin etkin olduğu illerde uğradığı büyük hezimetin siyasal anlamıdır. Birçok yorumcu haklı olarak bunu AKP'nin Kürt politikasının çöküşü olarak değerlendirmektedir. Fakat bu aynı zamanda ve işin aslında, AKP'den öteye devletin Kürt politikasının çöküşüdür. AKP özel konumuyla devlet politikasının uygun bir taşıyıcısı idi yalnızca. Onun muhtemel bir seçim başarısı Kürt hareketinin halk desteğini yitirmekte olduğuna kanıt olarak gösterilecek ve örneğin önümüzdeki günlerde Erbil'de toplanacak Kürt konferansında PKK'nin koşulsuz olarak silahsızlandırılmasının dayanağı olarak kullanılacaktı. Bu hesap, seçim sonuçlarının ortaya çıkardığı tablo ile boşa çıkmış bulunmaktadır. Bu çerçevede, oransal artışlarla değil de dolaysız siyasal sonuçlarıyla değerlendirildiğinde, 29 Mart seçimlerinin tartışmasız biçimde kazançlı tek gerçek partisi DTP ve onun üzerinden Kürt hareketi olmuştur. Bizzat başbakanın referandum söylemleri meydan okumaları karşısında Kürt kitlelerini siyasal temsil yeteneği bir kez daha kanıtlanmış olan Kürt hareketinin pazarlık yeteneği ve gücü de böylece artmıştır.

Bu sorun, bu pazarlıklardan ne çıkacağı ya da Kürt sorunu gibi derin tarihsel ve sosyal köklere sahip karmaşık bir sorunun kurulu düzenle pazarlık masalarında azçok tatmin edici bir çözüme kavuşup kavuşmayacağı değildir. Sorun, ABD'nin şu sıra uygulamaya çalıştığı Kürt planı çerçevesinde Kürt hareketinin bugüne kadarki birikiminin az-çok bir kolaylıkla tasfiye edilebileceğine ilişkin ham hayallerin çökertilmiş olmasıdır. Denebilir ki bu, 29 Mart yerel seçimlerinin en önemli siyasal sonucu olmuştur ve AKP'nin havasının kırılmasında başlı başına önemli bir rol oynamıştır.

Seçim sonuçlarının sol hareket açısından anlamı üzerinde şimdilik durmayacağız. Şu kadarını söylemekle yetinelim. Parlamenter ölçülerle değerlendirildiğinde, solun seçimlerdeki varlığı bir hiçtir ve bu da bugünün Türkiye'sinde bu yoğun gericilik ortamında son derece anlaşılır bir durumdur. Devrimci ölçülerle değerlendirildiğinde ise, sorun devrim ve sosyalizm eksenine oturan etkin bir devrimci çalışmanın seçimler vesilesi ile kitlelere ne ölçüde götürülebildiği ile değerlendirilebilirdi. Bunu ise, yazık ki bugünün Türkiye'sinde bir tek komünistler dışında hiçbir sol siyasal parti, grup ya da çevre yapmamıştır. Bunu yapamayan sol, yapması gereken şeyin bu olduğunun hiçbir biçimde farkında da değildir. Seçim sonuçlarını aldıkları oy sayısı üzerinden değerlendirmeye yönelik girişimler bunun bir başka kanıtıdır.

Devrimci 1 Mayıs Platformu'ndan 2009 1 Mayıs açıklaması...

“Birleşik, kitlesele, devrimci bir 1 Mayıs için ileri!”

5 senedir birleşik, kitlesele devrimci bir 1 Mayıs'ın örgütlenmesi için çalışmalarını sürdüren Devrimci 1 Mayıs Platformu, 2009 1 Mayıs'ına ilişkin çağrısını 1 Nisan 2009 günü Makine Mühendisleri Odası İstanbul Şubesi'nde gerçekleştirdiği basın açıklamasıyla yaptı.

“Emperyalist saldırganlığa, işsizliğe, açlığa, yoksulluğa, baskılara karşı 1 Mayıs'ta Taksim'deyiz!” başlıklı açıklamada devrimci 1 Mayıs'ı birlikte örgütleme çağrısı yükseltirken 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanmasında ısrar edilmesi gerektiği vurgulandı.

Platform adına yapılan konuşmayla başlayan açıklamada önemli olanın özüne uygun bir 1 Mayıs'ı örgütlemek olduğu belirtilirken, kapitalist kriz sürecine de vurgu yapıldı. Devrimci 1 Mayıs Platformu'nun devrimci bir 1 Mayıs'ın örgütlenmesine yönelik çalışmaları hakkında bilgilendirmede bulunuldu.

Devrimci 1 Mayıs Platformu adına yapılan açıklamada emperyalist-kapitalist sistemin içine girdiği kriz ve bunun yarattığı sonuçlara değinildi. İşçi ve emekçilerin 2009 1 Mayıs'ını işyerlerinde yaşanan grev ve direnişlerle karşıladıkları ifade edildi.

Eğitim ve sağlıkla beraber suyun piyasalaştırılması girişimlerinin yaşandığı, devlet terörünün yaygınlaştırıldığı bir dönemde devrimci 1 Mayıs'ın örgütlenmesinin önemi hatırlatıldı.

Açıklamanın devamında 2007 ve 2008 Taksim 1 Mayısları'nda işçi ve emekçilerin gösterdiği kararlılık

ve tüm engellemelere rağmen sergilediği direniş de yer aldı. Son iki yıldır atılan adımların güçlendirilmesi gerektiği belirtildi.

“Sorun 1 Mayıs'ın Taksim'de kutlanıp kutlanmama sorunu değildir artık. Yer tartışması yoktur. Sorun, emekten ve halktan yana tüm devrimci, ilerici güçlerin bir araya gelip Taksim 2009 1 Mayıs'ını birlikte örgütlemesi sorunudur. Bu sorumluluk hepimizindir. Sendikalar, meslek odaları, DKÖ'ler, siyasal partiler, devrimci güçler, kısacası tüm emek güçleri bu sorumluluğun altına girip 2009 Taksim 1 Mayıs'ını bir an önce örgütleme çabasına başlamalıdır.” ifadelerine yer verilen platform açıklamasında, Taksim ısrarında “pazarlık payı” bırakılmaması özellikle vurgulandı.

Basın açıklamasının son bölümünde başta DİSK ve KESK olmak üzere ilerici, devrimci güçlerin 2009 Taksim 1 Mayıs'ını örgütlemek için adımlarını sıklaştırması, ortak bir mücadele komitesi kurulması çağrısında bulunuldu. Kürt halkına yönelik saldırılara karşı da halkların kardeşliğinin savunulması gerektiği belirtildi.

- Taksim'de 1 Mayıs yasağına son verilmesi,

- 1 Mayıs'ın resmi tatil ilan edilmesi,

- '77 katliamcılarının yargılanması ve

- Krizin bedelini ödememek için

1 Mayıs 2009 günü Taksim'de olma çağrısıyla basın açıklaması son buldu.

Kızıl Bayrak / İstanbul

NATO Karşıtı Birlik'ten miting çağrısı...

“60 yıllık suç örgütü NATO dağıtılsın!”

NATO Karşıtı Birlik, Galatasaray Lisesi önünde 31 Mart günü saat 19.00'da biraraya gelerek, NATO'nun 60. kuruluş yıldönümünü protesto etti.

“NATO'ya hayır! 60 yıllık suç örgütü NATO dağıtılsın!” pankartı ile “Türkiye NATO'dan çıksın!”, “Obama ülkemizden defol!”, “Üsler kapatılsın!”, “Afganistan'a asker gönderme!”, “NATO'ya hayır!” dövizlerinin taşındığı eylem, Galatasaray Lisesi önünde yapılan kısa bir konuşma ile başladı. Ardından basın açıklamasını KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Nebat Bükrek gerçekleştirdi.

Bükret yaptığı açıklamada, 60 yıl önce kurulan NATO'ya Türkiye'nin 1952 yılında Kore'ye asker göndererek girdiğini, emperyalist çıkarlar için binlerce insanın canını kaybetmesi pahasına NATO üyesi olduğunu belirtti. NATO'nun 4 Nisan günü 60 yıllık işgal, savaş ve katliam dolu tarihini kutlayacaklarını, NATO'yu kanlı bir suç örgütü olarak gördüklerini belirterek derhal dağıtılmasını istedi. NATO'nun karanlık bir tarihe de sahip olduğunu, birçok ülkede gladyo, kontrgerilla gibi örgütler kurup halklara karşı sayısız provokasyon ve katliam düzenlediğini belirterek şunları söyledi:

“NATO emperyalizme ve işbirlikçilerine karşı bağımsızlık ve sınıfsal kurtuluş mücadelesi verenlere saldıran, bu ülkelerde darbeler hazırlayan bir örgüttür. Bu yüzden NATO bizler için ırkçı, etnik kışkırtıcı ve darbecidir, cuntacıdır.”

Türkiye'nin Afganistan'da bulunan işgal güçlerinin komutanlığını yaptığını söyleyen Bükrek, Türkiye'nin ABD işgalinin bir parçası olmaktan vazgeçmesi gerektiğini, ABD Başkanı Obama'nın Afganistan'a daha çok asker istemek için Türkiye'ye geleceğini belirtti. NATO'nun dünya halklarına karşı işlediği birçok suça Türkiye'deki siyasal iktidarların da ortak olduklarını söyleyerek, “Türkiye NATO'dan çekilmelidir” dedi.

Bükrek açıklamanın sonunda, NATO'nun 60. yılını kutlayacağı 4 Nisan günü Kadıköy'de gerçekleştirilecek mitinge çağrı yaptı.

Basın açıklamasının ardından, “Biji bratiya gelan!”, “Emperyalistler, işbirlikçiler 6. Filo'yu unutmayın!”, “ABD askeri olmayacağız!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Katil ABD, işbirlikçi AKP!”, “Emperyalizm yenilecek, direnen halklar kazanacak!”, “NATO'ya hayır!” sloganları ile Taksim Tramvay Durağı'na yürüyüş gerçekleştirildi. Yürüyüş sırasında mitinge çağrı yapan bildirilerin dağıtımı yapıldı.

Miting tarihi: 4 Nisan Cumartesi

Toplanma yeri: Tepe Natilius

Saat: 13.00

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sermaye topyekûn saldırıya hazırlanıyor...

Yanıtımızı 1 Mayıs alanlarında vermeliyiz!

Yerel seçimler geride kaldı. 6 yıllık hükümeti boyunca sermayeye paha biçilmez hizmetlerde bulunmuş olan AKP, bu seçimlerden hatırı sayılır bir oy kaybı yaşayarak çıktı. Fakat son birkaç gündür yapılan açıklamaların da gösterdiği gibi, hem sermaye sınıfı için hem de AKP için bu oy kaybından ziyade seçimlerin geride kalmış olması artık çok daha önemlidir.

Seçimlerin geride kalmasının patronlar ve hükümet için bu kadar önemli olmasının temel nedeni elbette ki yaşanan ekonomik krizdir. Seçimleri takip eden günlerde gazetelerin pek çoğunun sözleşmiş gibi "seçim geride kaldı şimdi tek gündem geçim" türünden başlıklar atmaları ve patron temsilcilerinin "artık hükümet ekonomiyle ilgilenin" yollu açıklamalarını çarşaf çarşaf yayınlamaları, bunun ifadesidir.

Gerçekten de AKP hükümeti son aylarda patronların tüm talep ve telkinlerine rağmen bir seçim ekonomisi uyguluyordu. Bu çerçevede emekçilerin oylarını satın almak için sadaka ve yardım dağıtma işini alabildiğine abartmıştı. Diğer yandan patronların umutla beklediği İMF anlaşmasını seçim sonrasında sarkıttı. Ve kriz yokmuş ya da önemsizmiş gibi bir tavır takınmaya çalıştı.

Doğrusunu söylemek gerekirse hem İMF, hem de patronlar sürekli uyarılarda bulunsalar da, ekonomiyle ilgili talep ve telkinlerini belli bir dozda tuttular. Bir anlamda hükümetin seçime endekslili tutumunu anlayışla karşıladılar. Ne de olsa AKP'nin emekçileri aldatmak konusunda göstereceği maharetin ve kazanacağı seçim başarısının esas olarak kendilerine yarayacağını, bunun önümüzdeki dönemde işlerini fazlasıyla kolaylaştıracağını biliyorlardı.

Bu arada ülkeye seçim atmosferinin hakim olduğu haftalar boyunca ekonomide işler bozuldukça bozuldu. Üretim ve ihracat rakamları rekor düzeyde düştü. Büyüme durdu ve ekonomide küçülme dönemi başladı. Kamu açıkları hızla arttı ve 2009 yılı hedefi birkaç ayda aşıldı. Krizin etkilerinin artık idare edilemez boyutları zorlaması üzerine hükümet arka arkaya iki önlem paketini devreye sokarak patronların gönlünü yapmaya çalışsa da, bunun kalıcı bir çözüm olmayacağı biliniyor, bu nedenle de sermaye cephesinde bütün hesaplar seçim sonrasında göre yapılıyordu.

Nihayet seçim geride kaldığında, patronlar ve burjuva medya tarafından başlatılan "sıra ekonomide" kampanyası işte böyle bir sıkışmanın ürünüdür. Zira seçim gündemi ne kadar perdelemiş olursa olsun kapitalizmin krizi derinleşerek sürmektedir. Seçim gündemi nedeniyle yeterince sabredildiğini ve artık krizin faturasının işçi ve emekçilere yüklenmesi için gereken tedbirlerin acilen alınması gerektiğini düşünen patronlar seslerini yükseltmeye başlamışlardır.

Seçim sonrasında ekonomik kriz konusuna yoğunlaşma konusunda hükümet de patronlardan farklı düşünmemektedir. Tayyip Erdoğan'ın seçim propagandasının sürdüğü günlerde "gerekirse İMF ile anlaşma imzalamayız" şeklindeki konuşmaları, işçi çıkartan patronlara efelenip "hesap sorarız" demeleri, "işyerleri kapanıyor" diye sızlanan sermaye temsilcilerini "beceremeyenler kapatıyor fabrikasını" şeklinde azarlamaları kimseyi yanıltmamalı. Krizin faturasını işçi emekçilere ödetmeye dönük saldırı

politikalarını hayata geçirebilmek için hükümet de en az sermaye kadar dört gözle bekliyordu seçimlerin geride kalmasını. Daha seçimlerin üzerinden birkaç gün geçmişken. Tayyip Erdoğan'ın. "İMF ile anlaşmamızın önünde ciddi bir engel kalmadı. Seçimden sonra İMF ile ilişkilerimiz yoğunlaşacak. G-20 Zirvesi'nde görüşeceğim" şeklindeki açıklamaları bir bakıma bunun ifadesidir.

Başbakan'ın patronlara müjdeli haber vererek sözünü ettiği İMF ile yeni stand-by anlaşması, işçi ve emekçiler açısından yeni saldırıların habercisidir. Görüşmelerin içeriği henüz devlet sırrı olarak saklansa da, bu tür kriz durumlarında İMF'nin neler önereceği, sermayenin ne tür politikaların uygulanmasını isteyeceği hemen hemen bellidir.

Başta kıdem tazminatı olmak üzere ekonomik ve sosyal hakların ortadan kaldırılmasına dönük yasal düzenlemeler, bölgesel asgari ücret uygulamasının farklı biçimler ve isimler altında uygulanması, düşük ücret politikasının daha da azgınca uygulanması, kuralsız ve esnek çalışmanın daha da yaygınlaştırılması, emekçilerin cebinden çalınanlarla beslenen kamu kaynaklarının patronların yağmasına tam olarak açılması, elde kalan kimi kamu kuruluşlarının özelleştirilmesi, istihdam yaratacağımız bahanesiyle patronlara teşvik olarak dağıtılmak istenen işsizlik fonundaki paraların bütünüyle yağmalanması sermayenin dört gözle beklediği tedbirlerin (saldırı politikalarının) bazılarıdır. Seçim nedeniyle ve sermayeye sağlanan teşviklerle büyüyen bütçe açıklarını yamamak için emekçilerin kullandığı mal ve hizmetlere yapılacak zamlar, arttırılacak vergiler, sağlık ve eğitim harcamalarında yapılacak yeni kesintiler de bu uzun listeye eklenmelidir.

Kısacası sermayenin gündeminde krizin yükünü işçi ve emekçilere ödetmeye yönelik bütünlüklü bir saldırı programını oluşturup hayata geçirmek var. Sermaye topyekûn saldırıya geçmeye hazırlanıyor.

İşçi ve emekçilerin gündeminde de kriz ve ekonomik sıkıntılar önemli yer kaplıyor kuşkusuz. Fakat yakınmak, sızlanmak, karamsarlık içinde yarın ne olacağını beklemek sorunları çözmez. Bireysel

öfkelerle, anlık tepkilerle elde edilecek fazla bir şey de yoktur. Bu nedenle işçi ve emekçilerin asıl gündemi, krizin faturasını ödememek için mücadeleyi yükseltmek olmalıdır.

AKP hükümeti bugün düne göre daha güçlü değildir. Seçim sonuçları sermaye uşağı bu partinin toplumsal desteğinin hızla erimekte olduğunu ortaya koymuştur. Hükümet partisinin toplumsal desteğinin azalması elbette onu daha da saldırganlaştırabilir fakat bu aynı zamanda işçi ve emekçilerin mücadelesinin başarısı için yeni imkanlar da doğurabilir. Yeter ki işçi ve emekçiler sermayenin saldırılarına karşı örgütlü birleşik mücadeleyi örgütlemek için harekete geçsinler. Yeter ki AKP'den kurtulmak için farklı düzen partilerine değil fakat kendi sınıf güçlerine ve mücadele kapasitelerine güvensinler. Yeter ki gerçek talepleri için ayağa kalksınlar.

Önümüzdeki 1 Mayıs bu bakımdan en ciddi olanaklardan biridir. 1 Mayıs'ın birleşik militan ve kitlesel gösterilerle kutlanması, sınıfın temel talep ve şiarlarının meydanlarda en güçlü şekilde yankılanması sermayeye karşı mücadele açısından son derece önemlidir. 1 Mayıs'ı kazanmak daha sonraki dönemi kazanmak için kritik önemdedir. Dolayısıyla işçi ve emekçiler 1 Mayıs'ı sermaye ile bir hesaplaşma günü olarak görmeli ve bu bilinçle hazırlanmalıdırlar.

Seçim aldatmacası bitti, kapitalizmin krizi sürüyor...

Kapitalizmin krizine karşı örgütlenmeye, sokağa, eyleme, direnişe!

Bir seçim aldatmacası daha sona erdi. CHP'sinden AKP'sine, MHP'sinden DP'sine kadar bir ay boyunca kapımızı çalanlar sayısız boş vaatte bulundular. Milyonlarca işçi ve emekçiyi açlığa, yoksulluğa, düşük ücrete ve ağır çalışma koşullarına mahkum eden uygulamaların altına imza atanlar dağıttıkları sadakalarla bizlerden oy istediler. Ama onlar asıl olarak yağma, rant ve talan için yerel yönetimlere aday oldular. İster AKP ya da CHP, ister DSP ya da MHP, yerel yönetimlere hangi düzen partisi gelirse gelsin fark etmez, kaybeden işçi ve emekçiler, kadınlar, gençlik oldu.

Çünkü onlar işçi ve emekçileri, ezilen halkları doğrudan etkileyen ve ilgilendiren her türlü gündem karşısında işbirlikçi burjuvaziden, ABD'den ve İMF'den yanalar. Sağlığın paralı ve pahalı hale getirilmesi, iş güvencesizlik, düşük ücret dayatması, paralı eğitim, mezarda emeklilik, sosyal hakların gaspı, esnek çalışma, taşeronlaştırma vb. saldırılar sözkonusu olduğunda, hepsi işçi ve emekçilere karşı birleşmekte, yasalarıyla, meclisleriyle, ordularıyla, polisleriyle hakkını arayanlara saldırmaktadır.

Seçim aldatmacası bitti, kapitalizmin krizi sürüyor!

Düzenin seçim aldatmacası bitti. Ancak kapitalist sistemin krizi sürüyor. Seçimlerde saldırılarının hızını bir parça azaltarak işçi ve emekçileri kandırmaya çalışan düzen güçleri, 30 Mart sabahı azgın saldırılarına kaldığı yerden devam edeceklerini ilan etmişlerdi. Kıdem tazminatı hakkımızın tırpanlanması, kitlesel işten atmalar, İMF ile yeni kölelik anlaşmasının imzalanması, krizin faturasının işçi ve emekçilere ödetilmesi için artan zam ve vergiler, sırada bekleyen saldırılar arasında bulunmaktadır.

Sermaye kesimleri söz birliği etmekte ve sermaye uşağı hükümete emirler yağdırmaktadırlar: "Seçimler bitti artık krizi bizim lehimize yönetmeye çalışın!" Yani "işçi ve emekçileri daha da düşürülen ücretlerle çalıştırmak, daha çok işi daha az işçiye yaptırmak, kıdem tazminatı hakkını kuşa çevirmek, ücretsiz izinleri meşrulaştırmak, işsizlik fonunu patronların yağmasına açmak, işçi ve emekçilerin ücretlerinden kesilen vergilerle borcu geri ödenen İMF ile yeni anlaşmalar imzalamak için kollarımızı sıvayın, acilen harekete geçin" diyorlar!

Düzen ve onların uşaklarından hesap soralım!

Kapitalizmin krizine karşı direnişe geçelim!

Kapitalistler ve onların devleti ile hükümeti kendi sorumlu oldukları krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetmek için son hazırlıklarını yapmaktadırlar. Çünkü onlar devletiyle, polisiyle, hukukuyla, meclisiyle, medyasıyla, ordusuyla örgütlüler. Onlar emperyalistlerin, İMF'nin ve ABD'nin emirlerini harfiyen yerine getiriyorlar. Bunun sonucunda milyonlarca işçi ve emekçi aç, işsiz ve geleceksiz kalmış, onların umurunda bile değil.

Onlar bir avuç asalak, bizler sömürülen milyonlar. Ama onlar örgütlü oldukları için güçlü

fakat bizler örgütsüz ve dağınık olduğumuz için zayıfız. Aynı sömürüye, baskıya ve hak gaspına uğramamıza rağmen acil ve güncel taleplerimiz doğrultusunda biraraya gelmiyor, dışa dış bir mücadeleye atılmıyoruz. İşyerimizde, fabrikamızda, mahallemizde, okulumuzda örgütlenmiyoruz.

MEHA Tekstil'de, Sinter'de, Gürsaş'ta, Tezcan Galvaniz'de, GU'da kriz bahanesiyle işten atılan, ücretleri ödenmeyen, ücretsiz izne çıkarılan işçiler kaderlerine razı olmadılar. Onlar örgütlü mücadeleyi, sokağı, işgalleri, eylemi ve direnişi seçtiler. Direnen işçiler bizlere izlenmesi yolu göstermektedir. Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek, hak ve taleplerimizi kazanmak için örgütlenmekten, mücadele etmekten başka çıkar yolumuz bulunmamaktadır.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu olarak, seçim sürecinde ve öncesinde olduğu gibi bugün de işçi ve emekçileri, kadınları, gençleri, Kürt halkını kapitalist düzenden hesap sormaya, kapitalizmin krizine karşı fabrikasında, mahallesinde, işyerinde, okulunda örgütlenmeye, krize karşı taban örgütlükleri oluşturmaya ve mücadeleyi yükseltmeye çağırıyoruz.

- ✓ Herkese iş, tüm çalışanlara iş güvencesi!
- ✓ 7 saatlik işgünü, 35 saatlik çalışma haftası!
- ✓ Tüm çalışanlara genel sigorta!
- ✓ İnsanca yaşamaya yeten, vergiden muaf asgari ücret!
- ✓ Tüm dolaylı vergiler kaldırılmalı! Artan oranlı gelir ve servet vergisi!
- ✓ Herkese parasız sağlık hizmeti!
- ✓ Her düzeyde parasız eğitim!
- ✓ Herkese ihtiyaca uygun, sağlıklı, güvenli ve ucuz konut!
- ✓ Tüm yerleşim birimlerine kreş, çocuk yuvası, sağlık merkezi, spor, kültür ve sanat kurumları!
- ✓ Ormanlar, denizler-sahiller, göller, akarsular,

içme suyu kaynakları ve tüm doğal zenginlikler halkın hizmetine sunulsun!

- ✓ Tüm çalışanlar için grevli ve toplu sözleşmeli sendika hakkı!
- ✓ Sınırsız söz, basın, örgütlenme, gösteri ve toplanma özgürlüğü!
- ✓ Borç ödemeleri durdurulsun, tüm borçlar geçersiz sayılsın!
- ✓ İMF, DB vb. emperyalist mali kuruluşlarla kölece ilişkilere son!
- ✓ Emperyalistlerle açık-gizli tüm anlaşmalar iptal edilsin!

İşçi sınıfı savaacak, sosyalizm kazanacak!
Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

Türk-İş'te kriz bilançosu...

Türk-İş'in kendi bünyesindeki krizin sonuçlarına ilişkin araştırması kamuoyuna duyuruldu.

Türk-İş'e bağlı sendikaların Krize Karşı Emek Masası'na ilettiği bilgiler doğrultusunda hazırlanan rapor, krizin etkisinin her geçen gün arttığını ortaya koyuyor.

Emek Masası'nın verilerine göre, Türk-İş'e bağlı sendikalardan yaklaşık 42 bin sendikalı işçi işini kaybetti. Otomotiv-metal sektöründe örgütlü olan ve en fazla üyeye sahip Türk Metal Sendikası Türk-İş'e bağlı sendikalar içinde en fazla üyesi işten atılan ve ücretsiz izin uygulamasına geçirilen sendika olurken, sendikanın son 5 ayda işten çıkarılan üye sayısı 19 bin 693'ü buldu.

Çimento-seramik, tekstil ve gemi yapımı sektörlerinde de krizin etkileri yoğun olarak görüldü.

Sadece geçtiğimiz ay içinde Türk Metal'in 4 bin 208 üyesi işten çıkarılırken, bin 150 üyesine ücretsiz izin verildi.

Çimento-seramik sektöründe de Çimse-İş üyesi bin 233 işçinin iş akdi feshedildi, 2 bin 217 işçi ücretsiz izne çıkarıldı.

Şubat ayında Genel Maden-İş'e üye 207, Ağaç-İş'e üye 59, TEKSİF'e üye 29, Tekgıda-İş'e üye 23, TÜMTİS'e üye 6 ve Türk Harb-İş'e üye bir kişi işini kaybetti. Geçen ay toplamda 5 bin 766 Türk-İş üyesi işten çıkarıldı, 4 bin 139 kişi de ücretsiz izne ayrıldı.

Yine son 5 aylık döneme bakıldığında, Türk-İş'in çeşitli sektörlerden yaklaşık 35 bin üyesi işten çıkarıldı. Aynı dönemde, konfederasyon üyesi yaklaşık 12 bin işçiye ücretsiz, 19 bin işçiye de yarım ücretli izin verildi.

Krize Karşı Emek Masası'nın duyurduğu veriler aynı zamanda, bağlı sendikalardaki kriz tablosunu kayıt altına alan Türk-İş bürokrasisinin işten atmalara, ücretsiz izinlere ve sendikasızlaştırma saldırılarına karşı kayıtsızlığının da itirafıydı.

Yerel seçimler ve devrimci seçim çalışması

Yerel seçimler geride kaldı. Bu seçimler yerel yönetimlerin belirlenmesinin ötesinde bir anlam ve işlev taşıyordu. Seçim sürecindeki saflaşmalar buna uygun gerçekleşirken, seçim sonuçları da bu doğrultuda oldu. Öyle ki, AKP'nin oy kaybetmesi ve Kürt illerinde hezimete uğraması gibi sonuçlar, önümüzdeki süreçte siyasal yaşamı doğrudan etkileyecektir.

Seçim sonuçları her şeyden önce, işçi ve emekçi milyonların AKP'ye yönelik beklentilerinin zayıfladığını ve AKP'ye karşı tepkilerin yoğunlaşmaya başladığını göstermiştir. Hükümet olmanın imkanlarını görülmemiş ölçüde kullanmasına karşın ortaya çıkan bu sonuç, AKP açısından durumun ne kadar ciddi olduğunu göstermektedir. Mağdur rolü oynayarak zafer kazandığı önceki seçimlerden farklı olarak, ilk defa açıktan egemen temsil kimliğiyle çıkan AKP, bu kez önemli bir oy kaybına uğramıştır. Bundan sonra da bu gidişin önünün alınması mümkün görünmemektedir.

Komünistlerin yerel seçimler öncesine ait temel değerlendirmesi (*Yerel Seçimler ve Komünistler, Ekim, sayı: 256, Ocak 2009*), gündemdeki yerel seçimlerin yerel yönetimleri aşan bir anlam ve işlev taşıdığı saptamasını yapmış ve bunun nedenlerini ortaya koymuştu. Bu nedenlerden birincisi, düzen içi çatışmada AKP'nin karşısındaki güçler için yerel seçimlerin dolaylı bir hesaplaşma olanağı olarak görülmesiydi. Çünkü, bu güçler AKP'nin arkasında ABD emperyalizmi olduğu ölçüde onunla açıktan hesaplaşma gücünü gösterememekteydiler. Yerel seçimler sonucunda AKP'nin alacağı yenilgi onlara, AKP'yi frenleme ve sınırlama konusunda avantaj sağlayacaktı. Bundan dolayı, özellikle Doğan Grubu'na ait medya organları AKP'ye karşı aktif bir muhalefet yürüttü, onun karşısında ise CHP ve MHP'yi destekledi.

Seçimler, ordu, Doğan Grubu ve arkasındaki TÜSİAD'ın istediği gibi sonuçlandı. Doğan medyası sonucu "AKP'ye fren" vurgusuyla işledi. Böylece yerel seçimlere ilişkin beklentilerini açığa vurmuş oldular ve sonucu bir zafer havasında karşıladılar.

Kuşkusuz bu sonuç AKP için artık bir gerileme sürecinin başlangıcıdır. AKP'nin hasmı olan burjuva güçler açısından bu sonuç onu frenlemenin bir imkanı olarak kullanılacaktır. Nitekim Doğan medyasında seçim sonuçları AKP'ye yönelik böyle bir mesaja çevrilmeye çalışılmaktadır. Sonuç, Tayyip ve AKP'nin hırçınlığına ve dışlayıcı tutumlarına verilmiş bir tepki olarak değerlendirilmekte ve seçimlerden sonra artık kucaklayıcı ve ılımlı bir tutum sergilemesi gerektiğinin altı çizilmektedir. Bu, düzen içi çatışmada bir uzlaşma arayışının ifadesidir. AKP'nin rakibi olarak hareket eden düzen güçleri, seçim sonuçlarını ilk olarak böyle bir uzlaşmayı yaratmak üzere kullanmaya çalışmaktadırlar. Fakat böyle bir uzlaşma yakalansa da bu geçici olmaya mahkumdur. Zira bu tür bir uzlaşma, AKP'nin zeminindeki aşınmayı hızlandıracaktır.

AKP yeni dönemde çok daha ağır saldırıları hayata geçirmek zorundadır. Krizin faturasını işçi ve emekçilere ödetme konusunda seçim sonrasında ertelenen fatura ile birlikte emperyalizme taşeronluk konusunda atılacak adımlar, AKP'yi uçurumun

kenarına götürecektir.

Bu noktada belirtmek gerekir ki, yerel seçim sonuçları, AKP'yi frenlemek isteyen güçlerin bir muhalefet seçeneği oluşturma umutlarını arttırmıştır. Kılıçdaroğlu üzerinden yakalanan "seçim başarısı" bunun en önemli kaynağı olmuştur. Düzenin, Kılıçdaroğlu üzerinden süren politik kampanyayı örnek alarak CHP'yi parlatma girişimlerine hız vermesi muhtemeldir. *Hürriyet* gazetesinin seçimlerin hemen ardından attığı "Gandi'nin yürüyüşü" manşeti bu eğilimin ifadesidir.

Komünistlerin anılan değerlendirmesinde yerel seçimlere kendi sınırlarını aşan bir anlam ve işlev yükleyen diğer bir neden olarak, Kürt sorunu konusunda düzen cephesinde yapılan hesaplara işaret edilmiştir. AKP'nin Kürt kentlerinde belediye başkanlıklarını elde ederek kazanacağı seçim başarısı yoluyla Kürt ulusal hareketine moral ve siyasi bir darbe vurmaya, giderek Kürt ulusal hareketini AKP'de yuvalanmış Kürt burjuvazisi eliyle denetleme ve düzene entegre etmeyi hedeflemişlerdir. Bunun için devletin tüm kaynakları seferber edilmiş, başka nedenlerle birlikte böyle bir seçim başarısına da hizmet etmek üzere Kürtçe TV gibi açılımlar yapılmış, Ergenekon operasyonları kirli savaşa kıyısından da olsa dokunacak biçimde genişletilmiştir. Bu ölçüde de Kürt illerinde yerel seçimler bir temsiliyet seçimine dönüşmüştür. Sonuçta Kürt halkı önüne konulan bu seçimde tercihini belirgin bir biçimde DTP ve PKK'den yana kullanmıştır. AKP ve onunla birlikte düzen güçleri tam bir hezimete uğramışlardır. Diyarbakır'ı kazanmak bir yana, Van ve Siirt gibi kentlerin kaybedilmiş olması bu hezimetin en açık göstergeleridir.

Kürt halkı bu açık tercihiyle ulusal kimliğine ve değerlerine sahip çıkmıştır. Ne sadakalara itibar etmiş, ne de düzenin önüne attığı Kürtçe TV gibi kırıntılara kanmıştır. Newroz'da da görüldüğü gibi, tüm bunlar Kürt halkının ulusal bilincini ve özgüvenini arttırmaktan başka bir işe yaramamıştır. Çünkü Kürt halkı bugün önüne atılan bu kırıntıları mücadelesine borçlu olduğunun bilincindedir. Siyasal tercihini DTP ve PKK'den yana kullanarak, esas olarak bu gerçeği anlatmıştır. Bunda özellikle önümüzdeki günlerde Erbil'de toplanacak olan ve PKK'ye silah bırakma çağrısı yapacağı söylenen ABD patentli Kürt konferansı etkili olmuştur. Yerel seçimlerin referanduma dönüştürülmesi politikası böylece çok daha ikna edici bir temele sahip olmuştur. PKK'nin bu konferans ve beraberinde girilecek süreçte Kürt halkının temsilcisi konumuna sahip olması gerektiği düşüncesi Kürt halkı üzerinde etkili olmuştur. Kürt halkı DTP ve PKK'ye bağlılığını göstererek düzene ve ABD'ye mesaj vermiştir. Bu sonuç, ulusal hareketin bu sürece güçlü bir siyasal destek ve moral güçle girmesine olanak tanıyacaktı.

Belirtmek gerekir ki, düzen cephesinde de DTP, PKK ve Öcalan'a alan açılması konusunda bir eğilim vardır. Genel af, anayasal bazı açılımlar ile birlikte bu yönde atılacak bir adım Öcalan ve PKK tarafından da kabul edilecektir. Bu durum Kürt hareketi için yeni bir döneme girildiğini göstermektedir.

Komünistlerin ilgili değerlendirmesinde dikkat çekilen diğer bir olgu ise, krizin faturasınının

ödettirildiği işçi sınıfı cephesindeki yoğunlaşan hareketlilik koşullarında yerel seçimlerin bu hareketliliğe etkileri olmuştur. İşçi ve emekçilerin ilgisinin krizin faturasına karşı mücadele yerine seçim sandığına yöneltilmesi bir tehlike olarak belirtilirken, seçimlerin devrimci bir tarzda kullanılması yoluyla işçi ve emekçilerin mücadele ve örgütlenme yolunda ilerletilebilecekleri ifade edilmekteydi. Özellikle de reformizmin bu açıdan üstlendiği uğursuz role dikkat çekilmekteydi. Sonuçta bu tespit de doğrulanmıştır. Yerel seçimler yoluyla dikkatler seçim sandığına ve burjuva düzen partilerinin seçim rekabetine kilitlenmiştir. İşçi sınıfı ve emekçiler bir süreliğine de olsa oyalanmıştır. Bu, düzenin en büyük seçim başarısı olmuştur.

Sol hareket cephesinden ise, krizin faturasına karşı mücadele görevleri büyük ölçüde ortada bırakılmıştır. Liberal-reformist sol ile onların kuyruğunda dolaşan ve devrimcilikten reformizme meyleden güçler, tüm güç ve enerjilerini seçimlere, seçimler aracılığıyla gelecek yerel yönetim koltuklarına bağlamışlardır. Bunun için, daha yerel seçimlerin arifesinde henüz ilk adımları atılan yerel mücadele platformlarını boşa çıkartmış, seçim platformlarında soluğu almışlardır. Aday belirleme sürecinde bu platformların dağılımı ise, bu güçler payına tam bir politik iflastır. Sonuçta yerel seçimler, geleneksel devrimci hareketin yakın zamana kadar devrimcilikte ısrarını sürdüren bir bölümünün daha liberal-reformistlerin kuyruğundan düzenin bataklığına doğru gittiğini göstermiştir.

Bu tabloda devrim ve sosyalizmin bayrağını taşıma onuru yalnızca komünistlere aittir. Düzenin seçim aldatmacasına, liberal soldan estirilen seçim hayallerine karşın sınıf mücadelesini geliştirmek hedefiyle seçim sürecine müdahale eden komünistler, gerçek çözümün devrimden ve sosyalizmden geçtiğini ortaya koyan seçim platformlarıyla bu süreçten alınlarının akıyla çıkmışlardır. Boğucu seçim atmosferi içerisinde devrimin güçlü soluğu olmuşlardır. Yoğun, yaygın bir devrimci çalışma yürütmüşler, bunun sonucunda önemli maddi-moral kazanımlar elde etmişlerdir. Bu kazanımlar devrim ve sosyalizme aittir. Bu kazanımlar devrimci bir sınıf hareketi yaratmak içindir. Net bir devrimci duruşla önümüzdeki dönem giderek sertleşmesi muhtemel sınıf mücadeleleri için iyi bir hazırlık yapılmıştır. **Gelecek devrimindir, gelecek komünistlerindir.**

İzmir: Seçim çalışmasının sağladığı güç ve deneyimle 1 Mayıs'a yürürken...

Hedefli ve planlı bir çalışmayla geleceği kazanma iradesi!

Bir seçim dönemi çalışması daha geride kaldı. Alandaki sınıf devrimcileri sürecin son haftasını geride kalan çalışmanın değerlendirmesine ayırdılar. Bir yandan telafi edilebilir durumda olan eksiklikler tamamlanmaya çalışılırken, öte yandan bir iç süreç örgütlendi. Örgütsel birimlerimizin, seçim komisyonlarımızın ve çalışma ile değişik düzeylerde ilişkilenen unsurların görüşlerini ortaya koyabileceği farklı zeminler yaratılmaya çalışıldı.

Kolektif değerlendirmeler ve amaçlanan sonuçlar

Henüz seçim faaliyeti tamamen sona ermeden ve ortada bir takım eksiklikler hala dururken değerlendirmelere harcanan bu mesai, hemen 30 Mart sabahı yalnız ana hatları değil ayrıntıları da büyük ölçüde belirlenebilmiş bir 1 Mayıs çalışmasına başlayabilme hedefini güdüyordu. Farklı zeminlerde yapılan değerlendirmeler hızla merkezileştirilmeye çalışıldı. Yalnız seçim çalışmasının olumlu ve eksik yanları ortaya çıkarılmadı, aynı zamanda seçim sürecinin başında yanıt aranan "Nasıl bir 1 Mayıs çalışması" sorusuna verilen yanıtlar ve gerçekleştirilen planlamalar gözden geçirildi. Gerekli görünen yanlar geliştirildi ya da değiştirildi.

Bu değerlendirmelerden ortaya çıkan sonuçları şimdilik sınırlı bir çerçevede ortaya koymaya çalışacağız. Sadece bu yazının elverdiği ölçülerde bazı noktaların altını çizmekle yetineceğiz. Ama önce değerlendirme yöntemi ile ilgili önemli gördüğümüz birkaç hususa işaret etmek istiyoruz.

Alan çalışmamızın da önemli zaaf ve yetersizlik alanları vardır. Bunlar büyük ölçüde deşifre edilmiş olan, müdahale edilmeye çalışılan ama henüz yeterince sonuç alamadığımız ve ancak orta ve uzun vadede yol alabileceğimiz genel sorunlarımızdır. Kabaca "sınıf partisi düzeyi ile mevcut alan

çalışmamızın düzeyi arasındaki fark başlığı altında toplanabilirler. Bu "genel sorun" alanları hiç şüphe yok ki yeni dönemin belirlenmiş yönelimleri doğrultusunda adım adım ortadan kaldırılacaktır. Şu aşamada esas olarak bizim ihtiyacımız bu zaafaların bir de seçim çalışması veya başka bir dönem çalışması üzerinden ortaya konulması/tekrarlanması değildir. Yoğunlaşmamız gereken esas alan çalışmanın politik yönelimlerinin araç ve yöntemlerinin, örgütsel biçimlerinin bu genel eksiklikleri ne kadar gözetebildiği, bu noktada ne gibi sonuçlar almaya çalıştığıdır/aldığıdır. Genel olarak birim değerlendirmeleri soruna buradan yaklaşma başarısı gösterse de, "zaten bizim şöyle şöyle eksikliklerimiz vardı, sonuçta böyle oldu" türü değerlendirmelerle istisnai olarak karşılaşmamız bu noktayı hatırlatmayı gerekli kılmaktadır.

İkinci hususta bununla bağlantılıdır. Araç ve yöntemlerin başarısı kendi içinde değerlendirilemez. Her eylem ve etkinliğin ortak bir takım başarı kriterleri olabilir. Teknik hazırlığı, disiplini, kitle katılımı, hatta genel devrimci içeriği vb. Ama herhangi bir aktivitenin temel başarı ölçüsü, mevcut politik yönelime ve onun çerçevesini çizdiği hedeflere ne kadar hizmet ettiği. Bir yanı ile diğer her şey ona tabidir. Ev toplantılarından kahve toplantılarına, kahve toplantılarından eylem ve etkinliklere, hatta yürütülen propagandaya kadar bu böyledir. Bu hususun gözden kaçırılmaması yalnız değerlendirmelerin isabetli ve işlevsel yapılmasını sağlamaz; aynı zamanda araç ve yöntemlerin altının gereğince doldurulmasına hizmet eder. Hangi araç, nasıl bir içerik, ne tür bir eylem vb. sorularına doğru cevap vermeyi mümkün kılar. Bunlar böyle yapılabildiği zaman planlamalar takvimsel eylem ve etkinlik programları olmaktan çıkıp aynı hedefe ulaşmanın değişik araçları haline getirilebilirler. Stratejik yönelimler, dönemsel politikalar, bu politikalara hayat vermek için yapılan

planlamalar, kullanılan araçlar ancak bu bütünlük içinde düşünüldüğü zaman belli sonuçlar yaratılabilir. Bu hatırlatmalardan sonra maddeler halinde devrimci seçim çalışması ve 1 Mayıs çalışması ile ilgili bazı yaklaşımlarımızı ifade edebiliriz.

Seçim süreci ve kriz gündemi

1- Kuşkusuz ilk değerlendirilmesi gereken politik yönelim ve sonuçlarıdır. Seçim çalışması ve bahar dönemi (özelde 1 Mayıs) alandaki sınıf devrimcileri tarafından bütünlüklü bir süreç olarak, hatta her biri kendine özgü imkan ve görevleri barındıran, değişik araçların öne çıkabileceği tek bir süreç olarak ele alındı. Merkezi değerlendirmeler ışığında yapılan planlamalarda, kriz olgusu süreci birleşik ele alınmanın zemini olarak görüldü. Kriz gündemli bir seçim çalışması örgütlemekten çok krize ve sonuçlarına karşı mücadeleyi seçimlerin yarattığı imkanlar dahilinde büyütme hedeflendi. Krizin yıkıcı sonuçlarına karşı kitlelerde var olan tepkiyi harekete geçirmek ve ona örgütlü biçimler kazandırmak esas yönelim olarak belirlendi. Araç ve yöntemler buna göre somutlanmaya, propaganda-eylem-örgüt bütünlüğü gözetilmeye çalışıldı. Tüm bunlar yapılırken gerek seçimin gerekse bahar gündemlerinin kendine has görev ve imkanlarının gözden kaçırılmaması gerektiği üzerinde duruldu.

Yukarıda kısa bir şekilde özetlenmeye çalışılan yönelimin ortaya çıkardığı sonuçlar şunlardır: Gerek yoğunlaşılacak alanlarda, gerekse yazılı materyaller üzerinden tüm ilde yaygın bir propaganda örgütlenmiştir. Ama esas yönelimde, yani kitleleri krize karşı harekete geçirmek ve bu hareket içinde örgütlemek çabası, eldeki sonuçları itibarıyla fazlasıyla sınırlıdır. Yapılan planlamalara büyük ölçüde uyulmuş olmasına rağmen tablo böyledir. Bu sonucun gerisinde zamanın kısalığı, kitlelerin mevcut tepkisinin

eylemli ve örgütlü biçimlerden henüz uzak olması ve kendi güç ve imkan yetersizliğimiz gibi nesnel faktörler yer almaktadır.

Politik yönelimimiz doğrudur, çünkü seçim vesilesi ile yürütülen kitle çalışmasından da yansıdığı gibi, “her evde bir işsiz vardır”, “aileler kira derdinden kurtulmak için evlerini birleştirmektedir”, “birçok fabrika kapanmıştır. Çalışanların çoğunda ücretsiz izin uygulaması vardır”, “İnsanlar düzenden ve partilerinden çözüm bekledikleri için değil, başka bir çözüm görmedikleri için düzenden kopmamaktadır”, ve dikkat çekici bir gözlem olarak, yalnız söylediklerimizi değil yapmaya çalıştıklarımızı da doğru bulmaktadırlar, fakat “bunu kim yapacak” diye de sormaktadırlar. Bütün bunların da gösterdiği gibi, kriz somut bir olgudur. Kitlelerin gündemidir. Bu olguyu yaratan biz olmadığımız gibi genel olarak tepkinin eyleme geçmesini, örgütlenme ihtiyacı duymasını sağlayacak olan da esasta biz olmayacağız. Bu olgu devam ettiği sürece biz bütün dikkatimizi bu süreci hızlandırmaya, önündeki engelleri temizlemeye, örnekler yaratmaya, ortaya çıkmış örnekleri mücadele için donanımlı hale getirmeye vermeliyiz. Kriz bizim için bir dönem değil süreçtir. Ve önümüzdeki dönem için önemli sosyal, siyasal gelişmelere zemin döşemektedir.

“Kitleleri eyleme çekmek ve onları belli biçimler altında örgütlemek” gerçekte seçim döneminin değil kriz sürecinin temel yönelimidir. Bu açıdan bakıldığında seçim dönemi esasta bizim için oynaması gereken rolü oynamış, geç de olsa nihayet kapsamlı bir kriz karşıtı yoğunlaşmaya girmemizin önünü açmıştır. Ve sonrasına bir takım birikimler bırakmıştır. Mesele şimdi 1 Mayıs ve onun arkasından gündeme gelecek olan sektörel kurultay çalışmalarının bu yoldan devam edebilmesidir.

Kaldı ki seçim vesilesiyle bu anlamda alınan önemli bir yol da vardır. Belli alanlar dövülmüş, kriz gündemi etkin olarak işlenmiş, ev ve kahve toplantıları düzenlenmiş, eylemler yapılmış, sınırlı da olsa bir dizi insan faaliyetin içine katılmıştır. Örneğin Çamlıkule’de “Krizle karşı neler yapabiliriz” başlığı altında düzenlenen toplantıya 40 emekçi katılmış, oradan bir inisiyatif çıkmamasının gerisinde ise bizim belli kaygılarla (taban inisiyatifini idealize etme, süreklilik kaygısıyla davranma, ona çok şey yüklemek gibi kaygılarla) bundan geri durmamız rol oynamıştır.

Örgütlülüğe dayanan bir kampanya

2- Sürecin başından itibaren seçim çalışması daha esnek birtakım iç örgütlenmeler üzerinden yürütülmeye çalışılırken, temel örgütsel merkezlerimiz düzenli değerlendirmeler yapabilmiş, kendi politik ağırlığını ve misyonunu sürdürebilmiştir. Birtakım yan örgütlenmelerin önplana çıktığı bazı dönemlerde karşı karşıya kalınan türden örgütsel birimlerin işlevsizleşmesi durumu bu kez yaşanmamıştır. Bu başarı bugün için niteliksel olarak geliştirilmeye ve sürekliliği sağlanmaya muhtaç olsa da yoğun dönemlerde “Güçlerin çalışmanın ihtiyaçlarına göre yeniden düzenlenmesi” ile “örgütsel işleyişin ve sürekliliğin devam ettirilmesi” bütünlüğü açısından önemli bir deneyimdir.

İşlevli seçim komisyonları ve bazı aksamalar

3- Bununla bağlantısı içinde söylenebilecek üçüncü nokta şudur; seçim komisyonları pratik olarak rollerini oynamışlar, gündelik faaliyeti örgütlemişlerdir. Bir dizi insan bu komisyonlar üzerinden örgütlü olarak çalışmaya katılmıştır. Lakin komisyonların zaman içinde güçlendirmesi, buraların, katılanların politik ve örgütsel olarak eğitildiği zeminler olarak

işletilmesinde aksamalar yaşanmıştır.

Bu aksamalar sadece bileşenlerin niteliklerindeki sınırlılıkla açıklanamaz. İnsanların çalışmaya aktif olarak katılıyor olması, örgütsel birimlerin işin yönlendirilmesi ve denetlenmesinde gösterdikleri başarı, pratik işleri yetiştirme, hantallık yaratmama gibi kaygılarla birleşerek bizlere bu örgütlenmelerin aynı zamanda insanların politik ve örgütsel mekanizmalara hazırlandığı yer olduğu gerçeğini unutturabilmiştir. Komisyon toplantıları aksayabilmiş buna gerekli müdahale yapılmamıştır.

1 Mayıs çalışmasının da benzer bir biçimde komiteler üzerinden örgütleneceği düşünüldüğünde bu alandaki zayıflık aşılmalı, gerekirse birtakım pratik aksamalar göze alınarak komitelere geniş bir inisiyatif ve işlevsellik alanı yaratılmalıdır.

Güçlü propaganda ve yetersiz eylemlilik düzeyi

4- Her seçim döneminde olduğu gibi geniş bir biçimde kitlelerle yüzyüze gelince bu süreç boyunca yansıyan gözlemlere bakılınca tek tek güçlerimizin ve toplamda hareketin yaklaşımlarını iyi anlattığı, yalnız ne yapılacağı değil, nasıl yapılabileceği noktasında da anlamlı somut araçlara dayanan bir propaganda gerçekleştirildiği görülmektedir. Fakat bunun kitleleri taraflaştırmakta yarattığı somut sonuçlar sınırlıdır. Düzenlenen eylem ve etkinliklere katılımında büyük bir artıştan söz edilemez. Olduğu kadarı ile artış seçim döneminin has atmosferinin ürünü olarak görülmektedir. Kuşkusuz ki sınıf ve kitle hareketinin nesnel durumu burada belirleyicidir. Ama biz yine de bu açıdan kullanılan dil, önerilen araç gibi noktalar üzerinde durmalıyız.

Sektörel çalışmalar süreç boyunca sürdürülmeye, kendi zeminlerinde seçimler ile ilişki kurmaları sağlanmaya çalışılmıştır. Bu açıdan “İşçiler krizi ve seçimleri tartışıyor” etkinlikleri anlamlıdır. Burada en önemli zaaf, Çiğli Organize’ye ayrı bir ekibin ayıramamasıdır.

5- Toplamında teknik hazırlık düzeyimiz çok zayıf kalmıştır. Geçmiş dönemlerde kullanılan ses aracı, pankart vb. görsel ve işitsel araçlar kullanılamamıştır.

Öteki Mart gündemlerinde zayıflık

6- Bahar döneminin gündemlerinden 8 Mart belli etkinliklere konu edilse de Newroz gereğince işlenememiştir. Önceden planladığı halde özel bir Newroz bildirisi devreye sokulamamış, alanda da

herhangi gibi bir Newroz etkinliği gerçekleştirilememiştir.

Newroz’un ortak etkinlik tablosu çok geç belli olmuş, programın içeriğinden kaynaklı ortak etkinliğe katılmama tutumu ortaya çıkınca yerine bir alternatif üretilmemiştir. Bu kabul edilemez tablonun esas nedeni, eyleme katılmama ihtimali üzerinde duran ama alternatifleri yeterince tartışmayarak muğlakta bırakan tutumdur.

Bu durumda yerellerimizin bir inisiyatif göstererek eylem örgütleyememiş olması, muhakkak aşılması gereken eylemci yanımızdaki zayıflık ile alakalıdır. Ve bu zayıflık güç ve imkanların sınırlılığı ile gerekçelendirilse de esasta bu konudaki karamsar ve çekingen yaklaşımın ürünüdür.

Gençliğin çalışmaya anlamlı katkısı

7- Gençlik güçlerimiz bir yandan sınırlı sayıda insanla çalışma yürüten alanlara destek verirken öte yandan da kendi okullarında seçim çalışması yürütmüştür. Bölgelerin destek ihtiyaçları ve bir yandan yürüyen Genç-Sen merkezli kriz çalışması okullarda istenilen ve planlanan düzeyde bir seçim faaliyeti örgütlemeyi engellemiş, her şeye rağmen fazlasıyla anlamlı bulduğumuz “Gençlik sosyalist adayla buluşuyor” başlıklı üniversite içi etkinliğe katılım sınırlı kalmıştır.

Gerek 9 Eylül’de “aday afişlerini yapamazsınız isterseniz BDSP imzalı olanları yapın” dayatmasına ve ısrarımız karşısında ÖGB saldırısına karşı verilen tok yanıt ve direniş gerekse Bayraklı ve Bornova’da CHP saldırısına karşı militan karşı koyuş dikkat çekici olmuştur. Bu saldırılar karşısında alanların gösterdiği refleksler, yapılan basın açıklaması bu açıdan olumlu örneklerdir. Gene kimi yoldaşlarımız alan faaliyetlerine aktif olarak katılmış, propagandacı ve ajitator olarak üzerlerine düşeni yapmışlardır.

Komünist militanlar üzerlerine düşeni yaptılar

8- Son olarak şunu söyleyebiliriz ki bütün bir süreç boyunca yoldaşlarımız büyük bir enerji ve irade göstermişlerdir. Fiziki ve politik şartlarını zorlamışlardır. Her şey bir yana, planlanan her şeyi olabildiğince yerine getirmeye çalışan bu irade, geleceği kazanma ve ildeki sınıf mücadelesinin merkezine yürüme iddiamızda temel önemde bir dayanağımız ve güvencemizdir.

İzmir’den Komünistler

Kayseri: Yoğun ve etkin bir devrimci seçim çalışması!..

Devrim mücadelemizde güçlenerek ilerliyoruz!

BDSP olarak yerel seçimlerde “Düzenin seçim oyununu bozalım! Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!” şiarı etrafında seçim propagandası yürüttük. İşçi ve emekçilerin düzen partileri ve reformistler tarafından aldatılmasının önüne geçmeye çalıştık. Bu amaçla biri şehir merkezinde, diğeri bir emekçi semti olan Battalgazi’de olmak üzere iki seçim bürosunu devreye soktuk.

Hedef alanlarda çalmadık kapı bırakmadık

Seçim faaliyetimizin doğal olarak ilk muhatabı işçiler oldu. Seçim kampanyası süresi boyunca birçok fabrika işçisine çalışmamızı taşıdık. İşçilerin yoğun olarak oturduğu semtler sabah, öğle, akşam olmak üzere sözlü propaganda eşliğinde dağıtım yapmak için defalarca gidilen yerler oldu.

Hedef seçtiğimiz emekçi semtlerinde neredeyse çalınmadık kapı bırakmadık. Yine birçok semtte yaygın dağıtımlar propaganda eşliğinde yapıldı. Emekçi semtleri “Düzen partilerine oy yok! Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!” diyen sesimizle yankılandı. Yanısıra gittiğimiz yerlerdeki sayısız kahvede propaganda eşliğinde dağıtımlar yaptık.

Argıncık’tan Uğurevler’e ,Yıldızevler’den Yıldırımbezazıt’a, şehir merkezinden Ziyagökalp’e Mevlana’dan Çevreyol’a ve Belsin’e kadar işçi servislerinin geçtiği güzergahları, işçi ve emekçilerin uğrak yerlerini, yol üzerlerini ve emekçi semtlerini afişlerimizle donattık. “Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam için sosyalizm” ve “Seçim aldatmacası değil, devrimci sınıf mücadelesi” şiarlı BDSP imzalı afişlerimizi adı geçen semtlere ve seçim büromuzun çevresine yaygın bir şekilde kullandık.

Seçim dönemi boyunca yoğunlaştığımız işçi servislerinde ve emekçi semtlerinde toplam 20 bini aşkın kadar materyal kullanıldı (Bildirge, aday tanıtım bildirisi, el ilanı, 8 Mart bildirisi, afiş, gazete, pankart vb.)

Çalışma boyunca etkinlikler

Öncelikle Kayseri Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Başkan Adayımız Hacı Bora Koç’un tanıtım toplantısını gerçekleştirdik. Ardından seçim bürosunun açılışı yapıldı. Seçim bürosunun açılmasıyla birlikte seçim çalışmamızın temposu artarak devam etti. BDSP’nin seçim bildirgesi ve afişlerinin yanısıra aday bildirisini yaygın bir biçimde kullandık. Seçim bürosunda bir dizi etkinlik ve toplantı gerçekleştirdik.

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü dolayısıyla gerçekleştirdiğimiz etkinlikten sonra KESK Kayseri Şubeler Platformu’nun örgütlediği, “**Krizin bedelini ödemeyeceğiz!**” basın açıklamasına katılım sağlayarak destek verdik. 28 Mart’ta diğer siyasal yapılarla birlikte (ESP ve DTP) Kızılder anması gerçekleştirdik. Ayrıca emekçi semtlerinde bir dizi ev toplantısı gerçekleştirdik.

Planladığımız çalışmalar doğrultusunda çalışma alanlarımızdaki işçi ve emekçilere, seçimlere ilişkin

bakışımızı anlattık. Düzen partilerinin teşhirini yaparak, işçi ve emekçilerin seçimlerde alması gereken tutumu anlatmaya çalıştık. Bu çerçevede son derece olumlu tepkiler aldık. Kısa bir süre öncesine kadar Kayseri’de şovenizmin kısılcacında olan emekçilerin, devrimci sınıf mücadelesine, devrim ve sosyalizmin propaganda ve ajitasyonuna açık olduklarına bizzat tanık olduk.

Başarımız devrimci çizgiye dayalıdır

Kuşkusuz ki her çalışma, her kampanya öncelikle ortaya koyduğu politik iddia ve hedefler çerçevesinde değerlendirilmelidir. Bu açıdan bakıldığında, devrimci sınıf programına dayanan bir politika ve propaganda hattı, çalışma tarzı ve tüm pratik yönelimleriyle devrimci bir seçim çalışması yürüttük. Kitlelere gerçek çözüm yolunu gösterdik. Seçim oyununun ve estirilmeye çalışılan liberal sol cereyanın karşısında ilkelere dayalı net ve kararlı bir devrimci sınıf tutumu aldık. Seçim dönemini etkili bir kitle çalışmasına, devrimci bir seferberliğe dönüştürmeyi başardık.

Açıktır ki, seçim oyununun figüranı düzen partilerinin, düzenin seçim oyununa kan taşıyan, kitleleleri ham hayallerle aldatmaya çalışan liberal sol akım ve partilerin karşısına, sınıfın devrimci programına dayalı devrimci bir alternatifle çıkma, her vesileyle işçi ve emekçileri mücadeleye kazanma görev ve sorumluluğu, eldeki güç ve olanaklar ölçüsünde bu sorumluluğu yerine getirme çabası, tüm kazanımların ötesinde politik bir cüretin ifadesidir. Kuşkusuz ki, komünistler olarak bu sorumluluk ve bu cüretle ortaya konulan isabetli ve doğru politikaları, ısrarlı ve sürekli bir pratik çabayla mutlaka gerçek sonuçlarına da ulaştıracağız.

Pratik-politik çalışma kapasitesiyle de devrimci bir odağız

Seçimlerin ortaya çıkardığı bir gerçek olarak şunu rahatlıkla ifade edebiliriz ki, komünistler, liberal sol cereyanın ve tasfiyeciler savrulmalarının karşısında, yalnızca programı ve ideolojik hattıyla değil, artık pratik-politik çalışma kapasitesiyle de Kayseri’de öne çıkan devrimci bir odak konumundadır. Bu kazanılmış düzey ve elde edilen imkanlar üzerinden sınıf çalışmasına yeni bir soluk kazandırmak, bu cephede yeni mevzilerle taçlandırmak önümüzdeki dönemin en temel ölçütü olmak durumundadır.

Kısacası komünistler, yaygınlık, kapsam ve düzey açısından geçmiştekileri geride bırakan etkili bir çalışma örgütlediler. Doğal olarak bu aynı ölçüde kapasitenin de artırılması, buna uygun bir çalışma disiplini ve düzeyi demektir.

Genel propagandayla kitlelere seslenmede katedilen mesafe, komünistleri ve yürüttükleri seçim çalışmasını, geniş bir işçi ve emekçi kitlesinin gündemine soktu. Bunun da ötesinde ve yalnızca yürütülen propagandanın kapsamıyla da sınırlı olmayan açık kitle çalışmasının farklı araç ve

biçimlerini bir arada kullanmak bakımından önemli bir mesafe alındı. Deyim yerindeyse yüzü hep kitlelere dönük bir çalışma örgütlendi. Ev ziyaretleri, ev toplantıları, kahvehane konuşmaları, büro açılış etkinlikleri, seçim bürolarında yapılan toplantılarda emekçilerle daha yakın, daha sıcak ilişkiler kuruldu, daha etkili bir propaganda yürütüldü.

Aşılması gereken yetersizliklerimiz

Kuşkusuz ki, propaganda ve ajitasyon alanında giderek bir düzey kazanıyoruz. Fakat hala da aşılması gereken birtakım yetersizlik de sözkonusudur.

Birincisi, ajitasyonun, ajitatif yol ve yöntemlerle seslenmenin etkili bir biçimde kullanılmasıdır.

İkincisi, yerel propaganda araçlarının hem daha yaygın biçimde kullanılması, hem de her açıdan yerel imkanlarla çıkarılabilmesidir. Aday afişleri ve bildirileri sayılmazsa yerel araçların kullanımında bir zayıflık olduğunu belirtmeliyiz.

Üçüncüsü, belirlenmiş fabrikalara daha özel bir tarzda seslenen propaganda araçlarının gündeme sokulamamasıdır. Ve buna bağlı olarak, belirlenmiş bazı fabrika ve işletmelere daha özel bir ilgi ve yoğunlaşmanın başarılabilmesidir.

Yine Kayseri’deki seçim çalışmasının bir diğer zaafı, merkezi bir miting ya da başka bir merkezi etkinliğin yapılamamış olmasıdır.

Tüm bunlar çok yönlü ve etkili propaganda ve çalışma hedefinin, eksik kalan yanları olarak önümüzdeki süreçte hızla giderilmelidir. Bu çerçevede çalışma planı içinde bu konular üzerinde yeterince durulmalı, buna dönük hazırlıklar gecikmeksizin zamanında yapılmalıdır.

Yapılabileceklerin en iyisini yapmaya çalıştık

Sonuç olarak, düzenin yerel seçimler üzerinden estirdiği gerici propagandaya, düzene alternatif olduklarını iddia eden liberal reformistlere karşı etkin bir devrimci faaliyet örgütlemeye çalıştık. BDSP güçleri olarak Kayseri’de, güç ve olanaklarımızın sınırlılığına takılmadan, devrim ve sosyalizm hedefiyle hareket ederek, yapılabileceklerin en iyisini yapmaya çalıştık. Çalışmalarımıza katılan tüm güçlerimiz yoğun bir faaliyet yürüttüler. Nesnel güçlükler irademizi zayıflatamadı. İlimizde ilk defa seçim faaliyeti yürütüyor olmamızın yol açtığı deneyimsizliklere ve tüm eksikliklere rağmen anlamlı bir faaliyet yürüttük.

Burjuvazi 29 Mart’ı yeni saldırılar için bir basamak olarak kullanmaya hazırlanırken, biz 30 Mart sabahı, biriktirdiğimiz deneyimlerimize yenilerini de katmış, devrim yürüyüşümüzde güçlenerek ilerlemeye başlamıştık bile. Açıktır ki, seçim sürecinin sonrasında devrimci bahar sürecinin sorumlulukları çerçevesinde pratik faaliyetimizi sürdüreceğiz. Komünistler olarak yakaladığımız bu ivmeyi 1 Mayıs alanlarına taşıyacağız.

Kayseri BDSP

Bursa: Devrimci seçim çalışmalarımızın kazanımlarıyla şimdi daha da güçlüyüz!..

İşçi kentinde devrimin ve sosyalizmin bayrağını yükseltmenin onuru!

Bir seçim dönemini daha geride bırakmış bulunuyoruz. Bu dönemin ardından geride kalan ise düzen cephesinde bir kez daha yalan, aldatmaca ve boş hayaller, devrim cephesinden ise devrim ve sosyalizm çağrısı oldu. Herkes kendi konumuna uygun davrandı, kendine yakışanı yaptı. Yalan, aldatmaca ve her türlü pislik düzen cephesinden, parlamentarist hayaller liberal-reformist bloktan ve onun ardından sürüklenenlerden, devrim ve sosyalizmin çağrısı ise yalnızca biz sınıf devrimcilerinden geldi.

Bir işçi şehri olan Bursa'nın tüm bu kesimler tarafından önemsenen bir şehir olması bilinen bir durum. Biz de Bursa'da geçen seçim sürecini düzen ve sol hareket olmak üzere iki başlık altında değerlendireceğiz.

Düzenin seçim oyununun Bursa ayağı

Hemen tüm düzen partileri Bursa'da yoğun bir tempo içinde çalıştılar. Gerek ilçelerde gerekse Büyükşehir'de kıyasıya bir yarış yürütüldü. Doğal olarak bu bir "demokrasi yarışı" değil fakat yalnızca rant kavgası idi. Girişilen bu kavgada da her yol mubah sayıldı. Yapılan pazarlıklar, adayların parti, partilerin aday arayış sürecinde ortaya çıkan kirli hesaplar, tüm bunlar işçi ve emekçilere kendi düzenlerinin pislüğünü de gösterdi bir bakıma.

Kendileri için bir varlık-yokluk meselesi olan seçimlere tüm düzen partileri tarafından ciddi bir ilgi vardı. Şehir tam anlamıyla bir seçim atmosferine girmiş oldu. Ülkenin toplamda girdiği atmosferi düşündüğünde belki bu Bursa için ayrı bir özellik olarak görülmeyebilir. Yine de seçim süreci boyunca şehirdeki tabloyu yansıtabilmek bakımından bunu vurgulamak gerekir.

Seçimler ve reformist sol

Sol hareket cephesinden ise seçimler tam bir vahamete işaret ediyor. İlk dönemlerinde yaşanan birlik tartışmaları, sıra adayların belirlenmesine geldiğinde tüm ilkesizliğini ortaya koydu. Her ne kadar Büyükşehir Belediyesi için bir ortaklaşma sağlansa da geriye kalan yerlerde bileşenlerin parlamentarist hayalleri ve hesapları kendini gösterdi. Tahmin edileceği gibi pazarlıklar süreci anlaşmazlık ve dağılma ile sonuçlandı. Büyük şehirde kurulan ittifakın asli unsurları bile ilçelerde kendi adaylarıyla girdiler seçime.

"Halkçı belediyecilik" söylemiyle yola çıkan bu liberal-reformist blok, bu dönemde "halk" ile olan bağını ve ona verdiği "önemi" de açıkça göstermiş oldu. Ülkenin ve şehrin ana gündemini seçimlerin oluşturduğu bir dönemde, seçimlere yükledikleri anlam üzerine kendi söylemlerinin de gerisine düşerek, pek kayda değer bir çalışma içine girmediler. Oldukça sınırlı sayıda aday tanıtım broşürü dağıtmanın ve dönemin sonlarına doğru yine aynı sınırlılığa sahip olan afişlerin (o da birkaç reformist partinin) ve belli yerlere asılan pankartların dışında gözle görünür bir seçim çalışması yoktu ortada. Bu, devrimci iddia ve hedefleri hayli zaman önce bir kenara bırakanların, kendi çizgilerindeki iddiasızlığının da bir göstergesi oldu bir bakıma.

Ellerinde bulunun maddi ve teknik olanaklarla en önemli etkenlerden biri olan insan sayısı göz önüne alınırsa, bunu başka türlü yorumlamak da pek mümkün değil.

Halkçı devrimci-demokrat gruplar için de durum pek farklı olmadı. Devrimci iddialardaki ve iktidar perspektifindeki tahribatın yansıması olarak blokla beraber davrananlar da, bu iddia ve perspektif adına seçim gibi bir gündemi neredeyse yok sayanlar da, bu süreçte pasif seyircilikten öte bir rol oynayamadılar.

Bu konuda, seçimler/düzen cephesi ve sol hareket konusunda, önden söylediklerimiz bir kez daha hayatın içinde doğrulanmış oldu. Yayınlarımızda ve konuya ilişkin kitaplarımızda ortaya konulanlar bu seçimlerde olup bitenin ardından şimdi çok daha anlamlı ve dikkate değer hale gelmiştir.

Komünistlerin devrimci seçim çalışması

Döneme daha en başından tam bir bilinç açıklığı ile giren komünistler, Bursa'da da buna uygun olarak devrimci bir seçim çalışması yürüttüler. Bunun belli sınırları, eksikleri ve yer yer yetersizlikleri oldu kuşkusuz. Ancak eldeki maddi ve teknik olanaksızlıkla beraber çalışmayı omuzlayan insan sayısının da hayli düşük olduğu düşünülürse, Bursa cephesinden, siyasal sınıf çalışmamızın bugüne kadar var olan kendi sınırlarını aştığı rahatlıkla söylenebilir.

Düzenin seçim oyununa ve reformist hayallere karşı mücadele çağrısı yapan, devrim ve sosyalizmin bayrağını yükselten propaganda çalışmamız bu dönemde öne çıkan bir yön oldu. Teleferik ve Başaran mahallelerinde açılan iki seçim bürosu, emekçi semtlerinde ve merkezi yerler olan Heykel ve Kent Meydanı'nda onbinlerce bildirge ve bildiri, merkezi noktalarla birlikte özellikle sanayi giriş-çıkışlarına ve servis güzergâhlarına yapılan binlerce afiş, yine aynı nitelikteki yerlerde kullanılan ozalitler ve pankartlar, tüm bunlar bu dönemde işçi ve emekçileri seçim aldatmacasına karşı uyarıcı ve devrim mücadelesine çağırıcı etkinlikler ve araçlar oldular.

Bunun yanında, yapılan açılış etkinlikleri, aday tanıtım toplantıları, grev ziyareti vb. etkinlikler, sınıfa olan yönelimimizin ve çalışmalarımızın daha da somutlaşmasına hizmet etti. Bu dönemde belirli oranda öncü işçiyle buluşmamız da bunun yine somut bir karşılığı oldu.

Öte yandan, devrimci seçim çalışmamız boyunca daha önce hiç girmediklerimiz yerlere farklı sınırlarda da olsa girmiş olduk. Gazete satışı, bildirge ve bildiri dağıtımı gibi araçlarla bizim için yeni denebilecek emekçi semtlerine ilk adımlarımızı attık. Bahar, Zafer, Hürriyet, Adalet, İstiklal ve Bağlarbaşı gibi mahalleler bunun örnekleridir.

Yanı sıra, bürolarımızın da bulunduğu Teleferik ve Başaran mahalleleri ile Esenevler, Panayır mahalleleri, ağırlıklı olarak üniversite gençliğinin yaşadığı Görükle Köyü, Kestel ilçesinin Kale ve Elmalık mahalleleri materyallerimizin ve onlar üzerinden devrim ve sosyalizmin propagandasının ulaştırıldığı yerler oldu.

Yine sabah saatlerinde merkezi servis güzergâhlarında ve Küçük Sanayi Metro İstasyonu çıkışında yapılan *Bursa İşçi Bülteni* dağıtımları da bunlarla bütünlüklü bir biçimde sürdürüldü.

Devrimin sesine düzenin tahammülsüzlüğü

Tüm bunlarla beraber, sermaye düzeninin siyasal sınıf çalışmamıza ve onu besleyen devrimci seçim çalışmamıza karşı tahammülsüzlüğü bir kez daha kendini gösterdi. Hemen her afiş yapıldığında gözaltı, para cezası gibi ilk müdahalelerle beraber, afişlerimizin zabıta ve polis eliyle hemen sökülmesi, yetişemedikleri yerlerde ise belediye temizlik işçilerini görevlendirmeleri, bu tahammülsüzlüğün pratik yansımaları oldu. Bizzat Bursa Emniyet Müdür Yardımcısı'nın talimatıyla gözaltı ve para cezasının da uygulanması olgusu, bu konu hakkında belirli bir fikir verecektir. Ancak, tüm bu tahammülsüzlük, baskı ve engellemelere rağmen devrimci propagandamızın zayıflatılmadan sürdürüldüğünü de belirtelim.

Yetersizliklerimizi aşacağız!

Devrimci seçim çalışmamızın eksik kaldığı belirli yönler oldu kuşkusuz. Çevre-çeper güçlerde yeterli bir heyecanın yaratılmamış olması, seçim bürolarının hedeflenen verimlilikte kullanılmaması, önlük, megafon vb. malzemelerle toplu dağıtımların yapılamaması ve bu sayede kitlelerin daha fazla ilgisini çekebilecek yöntemlerin kullanılmayışı gibi noktalar belirli oranda eleştiri konusu olabilir. Ancak başta söylediğimiz olanaksızlıklar göz önüne alınırsa bunlar daha yerli yerine oturacaktır. Zira kullanılan afiş ve bildiri sayısının daha önceki dönemlerdeki katbekat aşması, faaliyetteki yoğunlaşmanın hiç olmadığı oranda olması gibi bir durum da söz konusudur. Yine de, komünistler için, milyonlarla ifade edilen bir sanayi kentinde bu eksiklerin gözardı edilmemesi, siyasal faaliyetin bundan böyle de her yönüyle yoğunlaştırılması ve yaygınlaştırılması gerekliliği açıktır.

Başarımızın ölçütü etkin devrimci çalışmanın kendisidir

Devrimci seçim çalışmamızı alınan oy üzerinden değerlendirmiyoruz. Değerlendirmelerimizin temeli, devrim ve sosyalizmin sesinin işçi kenti Bursa'da yükseltilmesi, faaliyet kapasitemizin yeni bir düzeye taşınmış olmasıdır. Başarımızın ölçütü budur ve bu açıdan yaptıklarımızın anlamı ve önemi küçümsenemez. Devrimci seçim çalışmamızın sonucu olarak daha fazla sanayi havzasında ve emekçi semtinde varlığımızın hissedilmesi, sınıfın devrimci programının bu alanlara taşınabilmesi bizim için, çalışmamızın bugünden yarına kalacak olan yönüdür.

Tüm eksikliklere rağmen komünistler, bu dönemde devrim ve sosyalizmin bayrağını tek başına taşıdılar. Bunun getirdiği sorumluluk ve onurla hareket ettiriler, buradan güç aldılar.

Şimdi sıra bu dönemin çıkardığı olanak ve birikimleri daha ileri taşımakta. Bunun en yakın zamanı da 1 Mayıs olacaktır. Devrimci bahar çalışmamıza ara vermeden, onun bir ayağı olan devrimci 1 Mayıs hazırlıklarına başlamak ertelenemez bir görev ve sorumluluktur.

Manisa: Tempolu bir seçim çalışması...

Emekçilere devrimin ve sosyalizmin sesini taşıdık!

Siyasal gericiğin ve şovenizmin etkili olduğu, devrimci sınıf çalışmasından yoksun, emek-sermaye çelişkinin yoğun biçimde yaşandığı Manisa’da sermayenin seçim oyununu bozmak, sermaye partilerinin içyüzünü teşhir etmek, işçi ve emekçileri düzenin seçim oyununa karşı uyarmak, onları örgütlü mücadeleye çağırarak, kurtuluşlarının ve tek çıkış yollarının devrim ve sosyalizmde olduğunu haykırarak için BDSP’nin bağımsız sosyalist belediye başkan adayıyla girdiğimiz 29 Mart yerel seçimlerinde, ideolojik ve politik duruşumuza uygun devrimci bir seçim çalışması yürüttük.

Seçim çalışmamız boyunca, BDSP imzalı, **“Düzenin seçim oyununu bozalım! Temel hak ve özgürlükler için mücadeleyi yükseltelim! Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!”** başlıklı bildiregilerimizi, **“Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam için sosyalizm!”**, **“Seçim aldatmacası değil devrimci sınıf mücadelesil!”** şiarlı afişlerimizi, aday imzalı, **“Bozuk düzende sağlam çark olmaz! Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam için sosyalizm!”** başlıklı bildiri ve **“Haramilerin saltanatını yıkacağız! Sosyalizmi kuracağız!”** şiarlı afişlerimizi, kendi hazırladığımız aday imzalı, **“Krizin faturasını işçi-emekçiler değil patronlar ödesin!”**, **“Bozuk düzende sağlam çark olmaz!”** şiarlı pankart ve **“Bir damla temiz su için bile sosyalizm!”**, **“Sınıfsız, sömürsüz, savaşırsız bir dünya için devrim ve sosyalizm!”**, **“Kahrolsun sermaye iktidarı, yaşasın devrim ve sosyalizm!”** ozalitlerimizi kullandık.

Yaygın ve tempolu bir çalışma yürüttük!

BDSP’nin seçim bildirgesi ve aday bildirimlerimizi başta işçi servislerinin kalktığı Şehitler Mahallesi, Alay Bey, Öğretmen Evi, Ulu Cami, Karaköy, Laleli ve Garaj duraklarına, Manisa şehir merkezi, Alay Bey, Horoz Köy, Barbaros, Yenimahalle, Kuşlu Bahçe, Laleli, Malta, Sipil semt ve mahallelerinin binaları ve sitelerin posta kutularına, gecekondulu tek katlı evlerin kapı altlarına ve yüzyüze dağıtımını gerçekleştirdik. Manisa şehir merkezinde iki gün toplu dağıtım, Perşembe pazarına iki hafta üst üste ve Laleli pazarında ve birçok kahvede ajitasyon konuşmalarla

aday bildirilerimizin dağıtımını gerçekleştirdik. Seçim çalışmamız içerisinde karşılaştığımız, diyalog kurduğumuz işçi ve emekçilere çevre-çeper güçlerimize insanlığın kurtuluşunun sosyalizmle mümkün olabileceğini, bu uğurda mücadele verilmesi gerektiğini ısrarla anlattık.

BDSP ve aday imzalı afişlerimizi, Manisa merkezi ile semt ve mahallerine, Manisa Organize Sanayi, Kenan Evren Sitesi, Ayakkabıcılar Sitesi ve çevresine yaygın olarak yapıştırdık.

Afişlerimiz işçilerin, emekçilerin ve dostlarımızın ilgisini çekerken, sermayenin kolluk güçlerini de tedirgin etti. Sermayenin kolluk güçleri tarafından kısmi engellemelerle karşılaştık. GBT kontrolüne tabii tutulduk. Afişlerimizin Organize Sanayi Sitesi’ne ulaşması sermaye patronlarını ve çıkarlarını korumak için tuttıkları güvenlikçilerini rahatsız etti. Afiş çalışmamız organize sanayinin özel güvenlikleri tarafından engellenmeye çalışıldı. Tok duruşumuzla engellemeleri boşa düşürdük.

Seçime son birkaç gün kala aday imzalı, **“Krizin faturasını işçi-emekçiler değil patronlar ödesin!”**, **“Bozuk düzende sağlam çark olmaz!”** şiarlı pankartımızı Manisa şehir merkezine ve işçi servislerinin kalktığı Mesir Cami çevresine astık. **“Bir damla temiz su için bile sosyalizm!”**, **“Sınıfsız, sömürsüz, savaşırsız bir dünya için devrim ve sosyalizm!”**, **“Kahrolsun sermaye iktidarı, yaşasın devrim ve sosyalizm!”** şiarlı aday imzalı ozalitlerimizi Manisa Merkez Postanesi, Manisa Kültür Sitesi ve eski adliye karşısına yapıştırdık. Pankart ve ozalitlerimiz işçi ve emekçilerin ilgisini çekti. Şehir merkezine astığımız, **“Bozuk düzende sağlam çark olmaz!”** şiarlı pankartımızın MHP’liler tarafından indirilmeye çalışılması sırasında anında müdahale ettik. Yaptığımız tok konuşmalardan etkilenen MHP’liler, iplerini kestikleri pankartımızı yine kendileri astılar.

Materyallerimizin işçi ve emekçilere ulaştırılmasının yanısıra seçim büromuzda etkinlik ve toplantılar gerçekleştirdik. 22 Mart günü Yeni Mahallede bir kahve toplantısı gerçekleştirdik. Kahve toplantısı canlı ve verimli tartışmalarla geçti. Tüm etkinliklerimize el ilanlarıyla çağrıda bulunduk.

Etkinliklerimize beklediğimiz katılımın olmaması, ilde seçim çalışmasını ilk kez yürütmemiz, işçi ve emekçilerin bu tarz faaliyetlere yabancı olması etmenleriyle bağlantılı anlaşılır bir sonuçtur.

Seçim çalışmalarımızın bir aracı olan gazetemizin satışını da gerçekleştirdik. Kürt emekçilerin yaşadığı Horoz Köy semtinde gerçekleşen gazete satışımız verimli geçti.

Devrimci çalışmaya emekçi ilgisi ve desteği

Seçim çalışmalarımızın etkisi Manisa seçim sınırı içinde kendini gösterdi. Seçim çalışmalarımız sırasında Manisalı işçi ve emekçilerden **“Sosyalizm kelimesini unutmuştuk, bizlere hatırlattınız”**, **“Çalışmalarınızı beğeniyoruz”**, **“Doğru şeyler söylüyorsunuz ama nasıl başaracaksınız?”**, **“sosyalizm nedir?”**, **“burada sosyalist ve devrimcilerde mi var”** soruları, olumlamaları ve övgüleriyle karşılaştık. **“Amerikancı, İMF’ci, soyguncu, rantçı düzen partilerine oy verme, hesap sor!”** içerikli ajitasyon konuşmalarımıza birçok işçi ve emekçinin **“evet vermeyeceğiz!”** diyerek düzen partilerine karşı duydukları tepkilerine tanık olduk.

Reformist sol ortada yoktu

Seçim bölgemizde bizim dışımızda sistemli bir devrimci çalışma yürütülmedi. DTP dışında seçime giren TKP ve ÖDP seçime son birkaç gün kala varlıklarını sınırlı bir çalışmayla hissettirebildiler.

Kazanımlarımızla ilerleyeceğiz!

Seçimle birlikte eksikliklerimize rağmen ilk kez siyasal çalışma götürdüğümüz ve seçimlere girdiğimiz Manisa’da BDSP olarak varlığımızı ve etkimizi işçi ve emekçilere, dost ve düşmanlarımıza kanıtlamış olduk. Çevre-çeper güçlerimizi kısmen de olsa seçim çalışmamızda harekete geçirebildik. Bu da seçim çalışmamızın bundan sonrasına kalabilen önemli bir kazanımı oldu.

Manisa BDSP çalışanları

İşçi ve emekçi hareketinden...

Deri-İş'ten Samanyolu TV önünde eylem...

Samanyolu TV'nin Desa'da sendikal faaliyette bulunan işçilerin Ergenekon bağlantısı olduğunu iddia eden haberi yayınlaması, Deri İş Sendikası sitelerinin hacklenmesi ve bilgisayarlarının çalınmasının ardından Deri İş Sendikası, 1 Nisan günü Samanyolu TV önünde bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

"Türkiye Deri İş Sendikası / Tuzla Şubesi" pankartı ile "337 gündür Düzce'de, 272 gündür Sefaköy'de direnişmeyiz!", "Desa'ya sendika girecek, başka yolu yok!", "Direne direne kazanacağız!" dövizlerinin taşındığı eylemde, Desa direnişçisi Emine Arslan, Türk İş İstanbul 1. Bölge Başkanı Faruk Büyükkucak ve Deri İş Genel Başkanı Musa Servi'nin de aralarında bulunduğu Deri İş Sendikası Tuzla Şubesi üyeleri Samanyolu TV'nin bulunduğu sokağın girişinde biraraya geldi. Sloganların atıldığı yürüyüş Samanyolu TV önünde sona erdi.

Yürüyüşün ardından basın açıklamasını Musa Servi gerçekleştirdi. DESA'daki süreci anlatan Servi, Samanyolu TV'de çıkan habere ilişkin ise şunları söyledi: "Hükümete yakınlığı ile bilinen Samanyolu TV ve Desa işverenin işbirliğinde sendikamıza yönelik çirkin, pervasız ve temelsiz iddialar ortaya atıldı. Samanyolu TV'de Nisan 2008'den bugüne Desa'da işçilerinin ve Emine Arslan'ın sendikalaşma mücadelesi Ergenekon faaliyetleri olarak açıklandı. Bu saldırılar burada kalmamış, 9 gün içinde sendikamızın sitesi hack'lenmiş ve en son 30 Mart gecesi sendikamıza girilerek sendikamızın tüm bilgilerinin, arşivlerinin olduğu bilgisayarın kasası, dizüstü bilgisayar, fotoğraf makinesi ve kamera çalındı. Ardarda gelen bu saldırılar bir tesadüf değil, sendikamız üzerine tezgahlanan oyunun göstergesidir..."

Servi, Desa işverene ve Samanyolu TV'ye seslenerek, emek ve sendika düşmanı tavırlarından vazgeçmelerini ve yapılan haberle ilgili tekzip yayınlamalarını istedi.

Ardından Faruk Büyükkucak bir konuşma yaparak, Samanyolu TV'yi kınadı. Desa patronunu toplu sözleşme masasına çağırdı. Eylemin sonunda Samanyolu TV önüne siyah çelenk bırakıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

İstiklal'de grev sesleri!

Her hafta Cumartesi akşamı Taksim Tramvay Durağı'nda buluşarak Galatasaray Lisesi önüne yürüyen grevci ATV-Sabah çalışanları, eylemlerinin 6. haftasında da (28 Mart) eylemdeydiler.

"Sabah'a boykot, greve destek!", "Grev sürüyor, dayanışma büyüyor!", "Direne direne kazanacağız!", "Çalık elini sendikamdan çek!", "Grev, grev, grev..." sloganlarıyla İstiklal Caddesi boyunca yürüyen kitle Galatasaray Lisesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

Basın emekçileri yürüyüş boyunca grev üzerindeki sansürü kırmak için çıkardıkları "Grev gazetesi"nin dağıtımını yaptılar.

Basın açıklamasında, seslerinin duyulmasına aracı olan gazetelere ve internet basınına teşekkür edildi, grevin kararlılıkla sürdürüleceği vurgulandı.

Açıklamanın sonrasında Şair Rahime Henden grevdeki basın emekçilerinin yürüttüğü mücadeleyi anlatan bir şiirini okudu.

Yürüyüşe çeşitli kurumların, sol, sosyalist

gazetelerin çalışanları da destek verdi.

Türkiye Gazeteciler Sendikası her hafta Cumartesi günü Ankara Yüksel Caddesi'nde gerçekleştirdiği basın açıklamasına 28 Mart günü de devam etti. ATV-Sabah grevcilerine destek eylemine bu hafta EMEP katıldı.

"Zafer direnen emekçinin olacak!", "Yaşasın örgütlü mücadelemiz!", "Sabah okuma, ATV izleme!" sloganlarının atıldığı açıklamanın ardından "Grev gazetesi"nin dağıtımı yapıldı. Açıklamaya 50 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul-Ankara

Sinter Metal'de 100. gün etkinliği

Sinter Metal ve Gürsaş direnişlerinin 100. günü olan 1 Nisan günü Birleşik Metal İşçileri Sendikası Sinter Metal önünde bir etkinlik gerçekleştirdi.

Etkinlik öncesinde ATV-Sabah'tan grevci işçilerle bir grup Meha işçisi Gürsaş işçilerini ziyaret ederek direnişleri ortaklaştırma çağrısında bulundular. Ziyaretin ardından hep birlikte etkinlik alanına geçildi.

Önce etkinlik programına katkı sunan UID-DER adına bir konuşma yapıldı.

Birleşik Metal İşçileri Sendikası Genel Başkanı

Kurtiş işçilerinden eylem...

"Haklarımızı gasp ettirmeyeceğiz!"

Ücret ve diğer haklarının ödenmemesi üzerine 9 Şubat 2009 tarihinde Topkapı'daki Kurtiş Matbaası'nda iş bırakan işçiler, iki gün süren direnişlerinin kazanımla sonuçlanmasının ardından yeni bir saldırıyla daha karşılaştılar.

Kurtiş patronu, işçilerin haklarını vermeyi kabul edip bu sözü tutmadığı gibi, 30 Mart tarihinde iş bırakarak direnişe geçen işçilerden 6'sının işine son verdi.

İşten atma saldırısına tepki gösteren 12 işçi de 31 Mart 2009 günü işten atıldı. Yaşadıkları hak gaspına karşı Topkapı İşçi Derneği'yle beraber mücadele yürüten işçiler, işten atmaların ardından Çalışma Bakanlığı Unkapanı Bölge Müdürlüğü'ne bildirimde bulundular. Karşı karşıya kaldıkları hukuksuzluğu basın ve kamuoyuyla paylaştılar.

1 Nisan 2009 günü saat 14.00'te Unkapanı'ndaki Çalışma Bölge Müdürlüğü önünde toplanan Kurtiş işçileri yaşadıkları sorunları ve direniş kararlılıklarını gerçekleştirdikleri basın açıklamasıyla duyurdular.

GOP İşçi Platformu, Topkapı İşçi Derneği ve Gaziosmanpaşa'da direnişlerini sürdüren **MEHA Tekstil işçilerinin** de katıldığı basın açıklamasında, 2008 yılından itibaren maaşların düzenli olarak alınmaması nedeniyle 9 Şubat günü gerçekleştirilen direniş hatırlatıldı. Kurtiş patronunun verdiği sözleri tutmayarak hak gasplarını sürdürdüğü ifade edildi.

"Haklarımızı gasp ettirmeyeceğiz! / Kurtiş işçileri" pankartının yer aldığı açıklamada, 9 Şubat'ta gerçekleştirilen direniş ve 30 Mart tarihinde verilen sözlerin tutulmaması üzerine tekrar başlayan direniş anlatılırken, patronun başvurduğu tehdit yöntemleri de teşhir edildi.

31 Mart sabahı işyerine geldiklerinde patron tarafından içeri alınmadıkları ve "matbaanın kapatılacağı" söylenerek işten çıkarıldıklarının bildirildiği söylendi.

Basın açıklaması, benzer sorunlar yaşayan işçilere mücadele çağrısı yapan şu sözlerle son buldu: "Ancak bu haksızlık Kurtiş patronunun yanına kalmayacaktır. Haklarımızı ve alacaklarımızı sonuna kadar arayacağız ve yasal süreci de başlatacağız. Bizler birlikteliğimizi sağladık ve bunu sonuna kadar sürdürmekte kararlıyız. İçerideki son kuruşumuzu alana kadar nefesimiz Kurtiş patronunun ensesindedir. Buradan, bizlerle benzer sorunlar yaşayan işçi arkadaşlarımıza sesleniyoruz. Sessiz kalmayın ve haklarınızı sonuna kadar arayın. Haksızlığa boyun eğmeyin!"

Kızıl Bayrak / İstanbul

Adnan Serdaroğlu yaptığı konuşmada dünyadaki işçi hareketine dikkat çekti, Malezya ve Fransa'daki işçi direnişlerini örnek verdi.

Tiyatro gösterimi ile müzik ve şiir dinletisinin de programda yer aldığı etkinliğe 60'ı direnişçi işçi olmak üzere 120 civarında kişi katıldı.

Etkinlik boyunca "Direnen işçiler yalnız değildir!", "Yaşasın işçilerin birliği!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Direne direne kazanacağız!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Boren Tekstil'de hak gaspına tepki...

İkitelli'de kurulu olan ve yaklaşık 150 işçinin çalıştığı Boren Tekstil'de hak gaspı ve işten atma saldırısı yaşandı. Yaklaşık olarak 7 aylık maaşlarını alamayan işçiler kapı önüne konuldu. 10-15 yıldır burada çalışan işçilere hiçbir kıdem ve ihbar tazminatı da verilmedi.

Bunun üzerine işçiler bir araya gelerek yasal haklarını savunmak amacıyla patrona dava açtılar. Küçükçekmece İşçi Platformu olarak Teksif Sendikası'nda yaklaşık 40 işçinin katıldığı toplantıda sunları dile getirdik:

"Patronlar bizden fedakarlık istiyorlar. Biz bunu 7 aydır yaptık. Karşılığında ne aldık? Kapı önüne konulduk. Şunun farkına varabilmeliyiz; patronlar kârlarından başka hiçbir şey düşünmeyen insafsız ve adaletsiz insanlardır. Bu sistem de onları korumaktadır. Kriz sürecinde faturayı biz işçilere ödemek istemektedirler. Biz diyoruz ki, artık yeter demenin vakti gelmiştir. Hiç ses çıkarmadan süreci izlemek demek, emeğimize ve onurumuza sahip çıkmamak demektir. Emeğimiz ve onurumuz için, hukuki mücadeleyi sürdürdüğümüz gibi fiili mücadeleyi de örebilmeliyiz. Bundan sonra örgütlenmekten başka hiçbir yolumuz olmadığını bilerek hareket etmeliyiz."

Toplantıda yaptığımız tartışmaların ardından işyerinin önünde basın açıklaması yapma kararı aldık ve basın açıklamasını gerçekleştirdik. Bugüne kadar sendikanın adını dahi duymayan, çoğunluğunu kadın işçilerinin oluşturduğu Boren Tekstil işçileri, artık patronların eskisi gibi rahat hareket edemeyeceklerini, tüm kararlılıklarıyla mücadeleyi sürdüreceklerini ifade ettiler.

Küçükçekmece İşçi Platformu

Procter Gamble'da grev sona erdi

DİSK tarafından yapılan açıklamayla, Gebze'de kurulu Procter Gamble Tüketim Malları San. Aş.'de DİSK'e bağlı Tümka-İş Sendikası'nın 37 gündür sürdürdüğü grevinin kazanımla sonuçlandığı duyuruldu.

26 Mart günü yapılan görüşmenin ardından greve son verilirken, "birinci yıl artışı 3,9, ikinci yıl altışar aylık dönemlerde enflasyonun gözetileceği artış, kıdem zamlarında, ihbar tazminatlarında, gece vardiyalarında yapılan artış ve teşvik ikramiyelerinin korunması" grevin kazanımı olarak sunuldu. İşbaşı yapılmasıyla birlikte Procter Gamble işçilerine bir defaya mahsus olmak üzere 1.250 TL ek ödeme yapılacak.

Haber-İş'te mücadeleden uzak genel kurul!

Türk-İş'e bağlı Türkiye Haber-İş Sendikası'nın İstanbul Anadolu Yakası Şubesi 6. Olağan Genel Kurulu 28 Mart günü gerçekleşti. Genel Kurul baştan sona gerilimli bir havada geçti.

Saygı duruşunun ardından açılış konuşması yapıldı, ardından divan oluşturuldu. Anadolu Yakası Şube Başkanının konuşmasının ardından Haber-İş

Sendikası Genel Başkanı Ali Akcan konuştu. Telekom patronunun % 0 zam saldırısına izin vermeyeceklerini, 8. TİS döneminde kazanılmış hakları koruyacaklarını ifade etti. Türkiye'de bir krizin olduğunu onun için enflasyon oranında zam talep ettiklerini söyledi.

Ardından Türk-İş 1. Bölge Temsilcisi Faruk Büyükkucak söz aldı, göreve talip olan sendikacıların bedel ödemeyi göze alması gerektiğini belirtti.

Genel kurulda üç liste yarıştı. Şimdiki şube başkanı Turgut Aktaş başkanlığındaki liste yönetime tekrar aday olurken, AKP çizgisinde hareket eden işveren yanlısı Mevlüt Bayraktar ayrı bir listeye seçime katıldı. İlerici ve devrimcilerin temsil edildiği liste ise Harun Toprak tarafından oluşturuldu. Karşılıklı iftira ve karalamalar genel kurulun mücadeleden uzak yanının en açık göstergesiydi. İlerici ve devrimcilerin eleştirileri engellenmeye çalışıldı, delegelerin konuşmaları "zaman sınırlılığı" nedeniyle yarıda kesildi.

106 delegenin oy kullandığı genel kurulda, Turgut Aktaş 51 oy alarak tekrar şube başkanı oldu. Mevlüt Bayraktar 38, Harun Toprak listesi ise 17 oy alabildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Meha işçileri direnmekte kararlı!

25 Mart günü BDSP Karadeniz Mahallesi seçim iribat bürosunda GOP İşçi Platformu ve DİSK yönetim kurulu üyesi Ali Rıza Küçükosmanoğlu'nun da katılımıyla bir toplantı gerçekleştiren MEHA işçileri, direniş kararlılıklarını bir kez daha ifade ettiler. İşçi temsilcilerinin konuşmasının ardından Ali Rıza Küçükosmanoğlu ve GOP İşçi Platformu çalışanları direnişin güçlendirilmesi üzerine konuşmalar yaptılar. Ardından söz işçilere bırakıldı.

İşçiler direnişle ilgili öneri ve eleştirilerini ifade ettiler. Ardından direnişin zayıflıklarına değinilerek nasıl güçlendirileceği tartışıldı. Birçok işçinin söz aldığı toplantı oldukça canlı geçti. Bir kere daha kazanana kadar direnme kararlılığının açığa çıktığı toplantıda daha sık ve güçlü eylemler gerçekleştirme kararı alındı.

Direnin maddi sıkıntılarını kısmen çözmek için dayanışma gecesi yapılması kararlaştırıldı. Hazırlık çalışmasına başlanan dayanışma gecesi 10 Nisan'da Gazi Mahallesi Sultan Düşün Salonu'nda gerçekleştirilecek.

MEHA işçileri hakları için LC Waikiki önünde eylemde...

Meha işçileri 24 gündür sürdürdükleri direnişlerinin coşkusunu 26 Mart günü Beyoğlu İstiklal Caddesi üzerindeki LC Waikiki mağazasının önüne taşıdılar. Öğle saatlerinde İstiklal Caddesi üzerindeki Ağa Cami'den mağaza önüne yürüyen işçiler, "Yaşasın LC Waikiki-Meha Tekstil direnişimiz!", "Ücret, fazla mesai, tazminat haklarımız gaspedilemez! / LC Waikiki- Meha Tekstil Direnişçi İşçileri" pankartlarını açtılar.

Yürüyüş boyunca ve mağaza önünde, "Direne direne kazanacağız!", "Krizin faturası patronlara!", "Yaşasın Wakiki-Meha direnişimiz!", "Yaşasın onurlu mücadelemiz!", "Susma sustukça sıra sana gelecek!", "İşten atmalar yasaklansın!", "Meha'da direniş kazanacak!" vb. sloganları atan işçiler basın açıklamasının ardından oturma eylemi yaptılar.

"İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!", "Yılgınlık yok direniş var!", "Meha'da direnen emekçiler kazanacak!", "İşten atmalar yasaklansın!" dövizlerinin taşındığı eylemde yapılan açıklamada, işçilerin karşı karşıya kaldıkları baskılar anlatıldı.

Meha Giyim'in kriz nedeniyle zarar etmediği belirtilerek, LC Waikiki'ye ait mağaza ve işyerlerindeki eylemlerin sürdürüleceği duyuruldu ve dayanışma çağrısı yapıldı.

MEHA işçilerinden 1 Nisan eylemi...

Bir hafta önce toplu bir şekilde GOP LCW mağazalarına giden Meha Giyim işçileri, oradan aldıkları giyim eşyalarıyla kasayı kilitlemişlerdi. Bu kez 1 Nisan günü Sultançifliği'nde bulunan LCW mağazasına gidildi. Meha işçileri değişik reyonlarından aldıkları eşyalarla tek tek kasaya yöneldi. Burada bir Meha işçisi herkes adına parayı kendisi ödeyeceğini söyleyerek, kredi kartını ödeme yapmak için kasiyere uzattı.

Yarım saat süren uğraşın ardından kredi kartı ile işlem yapılamadığı anlaşıldı. Alışveriş yapmak için mağazaya gelmiş olan ve o sırada kuyrukta bekleyen insanlara sesli bir şekilde şunlar ifade edildi: "Biz direnişte olan Meha işçileriyiz, hiçbir sosyal hakkımız verilmeden patron bizi kapı dışarı attı. LC Waikiki mağazalarına fason üretimi yapıyorduk. LCW patronu da bu işten atma saldırısından, hak gasplarından sorumludur."

İşçiler sloganlar ve alkışlar eşliğinde mağazanın ön kapısından çıktılar.

Neye uğradığını anlayamayan LCW müdürü koşarak kasalara doğru geldi. O sırada mağazayı eylem alanına çeviren işçiler yürüyüşe geçtiler. "Yaşasın LCW-Meha direnişimiz!", "Meha'da direniş kazanacak!", "Direne direne kazanacağız!" sloganlarıyla LCW'nin arka kapısına yüründü. Burada sloganlar atıldı, LCW-Meha patronlarını teşhir eden bir konuşma yapıldı.

Kızıl Bayrak / GOP

Tescilli faşist katil Muhsin Yazıcıoğlu “kahraman” ilan edildi!

Hayatı boyunca kontrgerillanın tetikçiliğini yapmış, katliamlar planlamış ve hayata geçirmiş bir tescilli faşist olan Muhsin Yazıcıoğlu, Kahramanmaraş'tan Yozgat'a giderken helikopterinin düşmesi sonucu öldü. Daha cesedi bile bulunmadan düzen siyasetçileri ve burjuva medya tarafından “kahraman” ilan edildi, göklere çıkarıldı. Yaşamı boyunca hemen her karanlığın arkasındaki bir isim olarak adını tarihe yazdıran BBP Genel Başkanı Muhsin Yazıcıoğlu, yaptıklarının hesabı sorulamadan hayatını kaybetti.

Muhsin Yazıcıoğlu'nun bu kadar övgüye mahzar olması şaşırtıcı olmamalıdır. Kanlı icraatları gözönüne alındığında, sergilenenin sermaye devleti tarafından bir “minnet borcu” olduğu anlaşılmaktadır. Zira kendisinin “Ergenekon şeması”nda yer aldığı, 12 Eylül'den önce başında olduğu Ülkü Ocakları üzerinden sayısız cinayet ve katliamda rol oynadığı, Hrant Dink cinayetinde önemli bir yerde durduğu biliniyor. “Ergenekon şeması”nda yer alan herkesi asıp kesmeye meraklı olan, başta AKP yanlısı basın olmak üzere burjuva medyanın, birden bire Muhsin Yazıcıoğlu'nun ne değerli bir siyasetçi olduğunu keşfetmesinin başka nasıl bir açıklaması olabilir!?

Peki, kimdir Muhsin Yazıcıoğlu ve ayak izlerinin geçtiği yerlerde hangi kan gölü birikmiştir?

1992'de MÇP'den (sonraki adıyla MHP) ayrılan Muhsin Yazıcıoğlu ve Ökkeş Kenger Büyük Birlik Partisi'ni kurdular. Muhsin Yazıcıoğlu, birçok faşist katliamın bizzat sorumlusu olan Ülkü Ocakları'nın 1980 öncesi Genel Başkanı, Susurluk kazasında ölen faşist katil Abdullah Çatlı'nın yakın arkadaşısıdır. Ökkeş Kenger ise, 19 Aralık 1978 günü, bir sinema salonuna attığı bombayla Maraş katliamının ateşleyicilerindedir. Kenger, daha sonra soyadını Şendiller olarak değiştirip MHP'den milletvekili olarak TBMM'ye girmiştir.

Yazıcıoğlu, Bahçelievler katliamına (Bahçelievler'de 7 TİP'li öğrencinin öldürülmesi) katılan ülkücülerin hepsini tanımakla kalmayıp, Haluk Kırcı'ya kaçak yaşadığı yıllarda para yardımında bulunmuştur. Abdullah Çatlı, 1978'de Balgat katliamı sanıklarından Mustafa Pehlivanoglu ile birlikte yakalandığında, ilgili emniyet birimini arayarak, “Bu size son ihtarım. Abdullah'ı bırakmazsanız Ankara'nın 150 yerinde bomba patlatacağız” diye tehdit etmiş ve gerçekten de Demirtepe Köprüsü'ne bomba konulmuştur. Polis bombayı patlamadan etkisiz hale getirmiş, arkasından da Çatlı serbest bırakılmıştır. Yazıcıoğlu Sivas katliamında da başrolde, Sivas'a giderek bizzat katliamı örgütlemiştir.

1978'de ülkücü faşist Baki Yeşiloğlu'nun öldürülmesinden sonra Balıkesir Cezaevi'nde çıkan

isyan üzerine de Muhsin Yazıcıoğlu, “bunun öcü alınmalıdır” der. Cezaevinde isyan çıkar ve iki-üç kişi öldürülür. Ülkücü faşistlerin burnu bile kanamamıştır.

Yazıcıoğlu'nun bir yığın soygun ve gasp olayı örgütlediği, gerekli silahları temin ettiği, sonra kullanılmış “pis silahlar”ın taşraya sevkini sağladığı da bilinmektedir.

Yazıcıoğlu aynı zamanda partisinin yayın organında, kendisini eleştiren gazetecilere, “Onları gecenin karanlığında ya da gündüzün aydınlığında ansızın bir sürpriz bekliyor...” gibi tehditler yayınlamaktan çekinmeyecek kadar rahattır. Bu aynı rahatlık Hrant Dink'in gün ışığında öldürülmesine kadar uzanmaktadır.

Kırcılar'ın, Çatlılar'ın, Erhan Tunceller'in koruyucusu ve kollayıcısı... Bahçelievler, Sivas katliamının örgütleyicisi, azmettiricisi... Maraş

katliamının sorumlularından Ökkeş Şendiller'in ülküdaşı... Hrant Dink'in eşinin ifadesiyle, bebekten katil yaratılanın hocası... Çatlı için, “Kaçmayı mahkemeye çıksaydı beraat ederdi. Birçokları gibi şimdi Meclis'te olurdu” derken kendi durumunu anlatması...

Ve şimdi arkasından aynı kan denizinden beslenenlerin şahsına dair yaptığı güzellmeler, kahramanlık hikâyeleri...

Faşist katliamların sembollerinden bir katil daha yaptıklarının hesabını vermeden öldü. Tıpkı Alparslan Türkeş gibi... Daha niceleri gibi... Ancak hiçbir insanlık suçu cezasız kalmayacak. Öfkemize neden olanlar eksilse de, öfkemiz artarak devam edecek ve katiller er geç cezasını bulacak. Devrimin adaletinin uygulanacağı günler gelip çatacak, işçi ve emekçiler hesabı soracak!

Gericilerin DESA direnişini karalama kampanyası

DESA Deri'nin İstanbul Sefaköy'deki fabrikası önünde 9 ayı aşkın süredir tek başına sürdürdüğü direnişiyi örgütlü-örgütsüz işçilere izlenmesi gereken yolu gösteren Deri-İş Sendikası üyesi Emine Arslan'ın direnişi bugüne kadar çeşitli yol ve yöntemlerle karalanmaya çalışılmıştı.

Emine Arslan'ın birçok kesim tarafından sahiplenilen direnişine yönelik son saldırı ise dinci-gerici Samanyolu TV aracılığıyla farklı bir biçimde sergilendi. Fethullah Gülen cemaatine bağlı Samanyolu Televizyonu'nda, “Ergenekon'la bağlantılı sendikaların işçilerin işsiz kalmasına neden olacak eylemler yaparak krizi derinleştirmeye çalıştığı” ifade edilerek, sendikaların bu yolla hükümeti zor duruma düşürmeye çalıştıkları söylendi. DESA direnişçisi Emine Arslan'ın direnişi de bu örnekler arasına alındı.

Sürdürdüğü kararlı direnişine yönelik karalama kampanyasına cevap veren Emine Arslan, “Direnişe çıktığımızda bizim için ‘üç beş çapulcu, vatan haini’ denildi. Hakkımızı arıyorduk oysa ki. Şimdi de yaptığımızı meşrulaştırmak için ‘Ergenekoncu’ diyor” diyerek, DESA patronunu televizyonda canlı yayına çıkararak gerçekleri konuşmaya davet etti.

Samanyolu TV'nin Emine Arslan'la beraber hedef gösterdiği Deri-İş Sendikası da konuya ilişkin yazılı açıklama yaptı ve karalama kampanyasına cevap verdi. DESA Deri'nin örgütlenme süreci ve ardından gelişen direniş sürecinde patronun uyguladığı baskılara değinen Deri-İş Sendikası Yönetim Kurulu, DESA patronunun Samanyolu TV aracılığı ile Deri-İş'e yönelttiği “Ergenekon'la ve illegal örgütlerle bağlantılı” biçimindeki saldırısını Deri-İş'e, sendikal ve emek hareketine bir saldırı olarak değerlendirdi.

Deri-İş'in yazılı açıklamasında şu sözlere yer verildi:

“Eğer bu sürecin bir faturası ortaya çıkıyor ve Desa işvereni bunu ödemek istemiyorsa, sendikamızın yasal kimliğine saygı göstermesi, üyelerinin temsilcisi olarak kabul etmesi, sendika üyeliği nedeni ile işten attığı işçileri geri alması ve sendika üyesi işçilerin üzerindeki baskıları kaldırması gerekmektedir.

Bir sendikanın görevi, üyelerinin hak ve menfaatlerini sonuna kadar korumaktır. Geçmişten bugüne yaratmış olduğu gelenekle, sendikamız tam da bunu yapmaktadır ve yapmaya devam edecektir. Desa işverenin Samanyolu TV'de yapmış olduğu açıklama sendikamıza, sendikal harekete ve emek mücadelesine yapılmış bir saldırıdır. Sendikamızın Ergenekon'la ve illegal örgütlerle bağlantılı olduğunu gösterme çabasını ve Samanyolu TV'nin bu taraflı yayın anlayışını nefretle kınıyoruz. Duyarlı basını, demokratik kitle örgütlerini ve sendikaları bu çirkin saldırıya sessiz kalmamaya çağırıyoruz.”

Saldırganlık ve savaş aygıtı 60. yılında...

NATO: Tekelci kapitalizmin dü güçlerini ve ezilen halkları

Kapitalist emperyalizmin savaş aygıtı NATO'nun 60. yılı üye ülkelerin devlet ve hükümet başkanları, silah tekellerinin temsilcileri ile savaş lobisinin şeflerinden oluşan kalabalık bir topluluk tarafından kutlanıyor. Kutlama-zirve şeklinde planlanan altı günlük (31 Mart-5 Nisan) organizasyon, Fransa'nın Strasbourg kentinde gerçekleştiriliyor.

Tayyip Erdoğan'ın da katılacağı zirve geniş çaplı eylemlerle protesto edilecek. Avrupa'nın birçok ülkesinde eylem hazırlığı yapan ilerici-devrimci güçler, hem militarizm ve zorbalığın sembolü olan NATO'ya hem emperyalist saldırganlık ve savaşa karşı seslerini yükseltecekler.

İç savaşlarla geçen kanlı bir tarih!

İkinci emperyalist paylaşım savaşından güçlenerek çıkan emperyalist ABD rejimi, içeride komünistlere karşı "cadı avı" başlatırken, dışarda faşizmi ezen Sovyetler Birliği önderliğindeki "sosyalist blok"a karşı da seferberlik ilan eder. ABD emperyalizmi, bu saldırgan politika ile hem savaşta zayıflayan diğer emperyalist güçleri denetim altında tutmak hem Sovyetler Birliği ile müttefiklerini tehdit ve şantajla taciz etmek için harekete geçer. Kuzey Atlantik Paktı'nın (NATO) kurulmasına önyak olan ABD, Ortadoğu ve Asya'da da benzer girişimlerde bulunur. Ancak NATO dışındaki girişimler fiyasko ile sonuçlanır.

Resmi söylemde savaş aygıtı, Sovyetler Birliği'nden geleceği var sayılan tehditlere karşı savunma amacıyla kurulmuştur. Oysa NATO'nun 60 yıllık kanlı tarihi savunmayla değil, saldırganlıkla yazılmıştır.

"Resmi kuruluş gerekçesine ve taşıdığı isme göre NATO sözde 'savunma amaçlı' bir devletler ittifakıdır; ittifak kapsamındaki ülkeleri, Sovyetler Birliği ve müttefiklerinin saldırısına karşı korumayı amaçlamaktadır. Oysa bütün bir tarihi, onun gerçekte bir saldırı ve savaş örgütü, bu çerçevede bir tehdit ve şantaj örgütü olduğunu ortaya koyar..." (NATO: Bir saldırı, savaş ve iç savaş örgütü, Kızıl Bayrak, Sayı:14, 13 Nisan 2007)

Militarist niteliğine rağmen NATO, ne Sovyetler Birliği ne müttefikleriyle silahlı çatışma ya da savaşa girişmiştir. Tehdit ve şantajlarıyla silahlanmayı körüklemekle birlikte, çatışmalar silahlı bir boyuta taşınmamıştır.

Fakat bu durum NATO'nun saldırganlık ve savaş aygıtı olduğu gerçeğini değiştirmiyor. Zira militarist aygıt, kuruluşundan 1990'lı yıllara kadar dış savaşlara değil, iç savaş veya çatışmalara odaklanmıştır. Üye ülkelerin ilerici-devrimci güçlerine, işçi sınıfı ve halk hareketlerine karşı yürütülen kirli savaşları doğrudan planlayan NATO'dur. Kirli icraatlar için ise daha çok "yerli" tetikçileri kullanmıştır.

"Fakat NATO aynı zamanda dört dörtlük bir içsavaş örgütüdür de. Bu temel özelliği oldukça erken

yıllardan beri dünya devrimcileri tarafından biliniyor ve teşhir ediliyordu (...) Sovyetler Birliği ve Doğu Bloku'nun çöküşünü izleyen dönemde açığa çıkan gerçekler, bu konuda hiçbir tartışma bırakmadı, örgütün her ülke bünyesindeki kirli iç savaş aygıtları bir bir açığa çıktı. Bir tek Türkiye ve elbette ABD dışında (...) İtalya'da (ünlü Gladio), Almanya'da, Belçika'da, Hollanda'da, İngiltere'de, Norveç'te, Danimarka'da, Yunanistan'da (ve hatta ittifakın askeri kanadından 1966'da çekilmiş Fransa'da ve tarafsızlığı ile ünlü İsviçre'de bile), bu kanlı ve kirli uluslararası örgütün ulusal uzantıları olduğu açığa çıktı." (agy)

Komünizme ve tüm ilerici değerlere kin kusan kapitalist-emperyalist düzenin yaydığı kirli propagandanın tersine, egemenleri korkutan devrim tehlikesi, Sovyetler Birliği'nden gelmiyordu. Kapitalist üretim ilişkilerinin dolaysız sonucu olan sınıf çelişkilerinden güç olan komünist ve devrimci hareketler her zaman "yerli"dir. Komünist hareketlerin enternasyonal niteliği bu gerçeği değiştirmez. Ancak kokuşmuş kapitalist rejimleri korumak için kan deryaları biriktirmekten kaçınmayan savaş aygıtı NATO "yabancı" idi. Zira kuruluş aşamasından itibaren bu örgüt CIA-Pentagon güdümünde kanlı icraatlar yürütmüştür. Türk devleti başta olmak üzere NATO güdümüne giren tetikçi devletler, "dış mihraklar"dan aldıkları çok yönlü destekle işçi sınıfına, emekçilere ve onların siyasi temsilcileri olan devrimci harekete karşı iç savaşlar yürütmüştür. Türkiye'deki 12 Mart ve 12 Eylül askeri faşist darbeleri, bu kanlı işbirliğinin en iğrenç örneklerindedir.

Savaş aygıtı, Sovyetler Birliği'nin dağılmasından bu yana kapsam alanını genişletiyor

Resmi söyleme göre üyelerini, Sovyetler Birliği ile müttefiklerinden gelecek saldırılardan korumak için kurulan NATO'nun, buna göre 1991'de feshedilmesi gerekiyordu. Zira "tehdit" fiilen ortadan kalkmıştı. Oysa tam tersi oldu. Savaş aygıtı Doğu Avrupa'dan başlayarak kapsam alanını genişletmeye başladı. Yeni hedef alanları, yeni misyonlar tanımlayan NATO, küresel jandarmalığa doğru yol almayı sürdürüyor.

1999'da Bill Clinton döneminde "ABD-NATO Genişleme Komitesi" adıyla kurulan resmi devlet organı, Doğu Avrupa'dan başlayarak pek çok ülkenin üyeliğe alınmasına alan açtı. Sadece o yıl Polonya, Çek Cumhuriyeti, Macaristan üçlüsü savaş aygıtına üye olmuşlardı. Dikkate değer olan, adı geçen devlet organını kuran kişinin, Lockheed Silah Şirketi'nin Stratejik Planlama Bölüm Başkanı olmasıdır.

Doğu Avrupa'dan Baltık devletlerine uzanan, oradan da Ukrayna ve Gürcistan'a sarkmaya çalışan NATO, Rusya'nın kapılarına dayanmayı

hedeflemektedir. Gürcistan'daki Amerikancı rejimin 2008'in yazında Rusya ile savaşı göze alması, NATO'nun fiilen savaşa gireceği hesabına dayanmıştı. Ancak ABD/NATO işbirliği ile Polonya ve Çek Cumhuriyetine füze kalkanı yerleştirme planına sert tepki gösteren Rusya, Gürcistan rejimine anında askeri saldırı ile yanıt vererek, NATO'nun olası bir girişimini önlemişti. Gürcistan-Ukrayna ikilisinin NATO üyeliği halen ABD ile Rusya arasındaki gerilimi artıran etkenler arasındadır.

Savaş aygıtının genişleme planı, gelinen yerde tüm gezegeni kapsam alanına dahil etmiştir. Uzak Asya, Pasifik, Afrika ve Akdeniz kıyısındaki Arap ülkeleri, NATO'nun uzanmak istediği yeni alanlar arasındadır. 2006'da İsrail'le de askeri anlaşma imzalayan NATO, Akdeniz'in doğusuna da sızmış bulunuyor. Emperyalistlerin özel koruması altında bulunan siyonist İsrail, elbette kuruluş yıllarından beri NATO'nun tetikçiliğini de yapmaktaydı. Fakat yine de resmi anlaşma, kirli işbirliğini daha da pekiştirmiş oldu.

NATO'nun, "terörle mücadele, sanal saldırıları önleme, doğal kaynakların korunması, nükleer silahların yayılmasının önlenmesi" gibi sahalarda da roller üstlenmeye hazırlanması, yerkürenin tümünü bu savaş aygıtının tehditine açık hale getiriyor.

Riga Zirvesi'nde alınan bir karar üzerine harekete geçen aygıt, 30 bin kişiden oluşan Acil Müdahale Gücü (NRF) kurma hazırlığına başlamıştı. Son teknoloji ürünü silahlarla donatılan bu vurucu gücün, seri hareket ederek kısa sürede dünyanın en uzak bölgelerine ulaşabilecek nitelikte olacağı belirtilmişti.

Genişlemenin sağladığı devasa kanlı rant!

NATO'nun genişlemesi, ABD emperyalizminin çıkarlarıyla pek çok noktada çakışmaktadır. Rusya, Çin, Hindistan gibi büyük güçlerin kuşatılması, zengin enerji kaynakları barındıran bölgelerin savaş baronlarının denetimi altına alınması, enerji kaynaklarının dünya pazarlarına ulaşmasını sağlayacak güvenli koridorların oluşturulması, emperyalist güçler arasındaki çatışmaların NATO aracılığıyla denetim altında tutulması, dahası diğer güçlerin de saldırganlık ve savaş politikası güden ABD ile suç ortaklığına zorlanması, vb...

Emperyalist güçler arası çıkar çatışmaları bazı emellerine ulaşmasını engellese de, NATO'nun genişlemesi için en çok çaba harcayan ABD'dir. Zira genişlemenin silah tekellerine sağlayacağı muazzam rantlar da, savaş aygıtını genişletme çabalarını hızlandıran önemli etkenlerden biridir.

Dünyanın en büyük silah imalatçısı şirketlerini bir araya getiren ABD Uzay-Havacılık Sanayicileri Birliği başkan yardımcısı Joel L. Johnson'a göre, NATO'nun bu genişlemesi, yalnızca savaş jetleri piyasasına 10 milyar dolar yeni kaynak girişi sağlayacaktır. Söz konusu ülkelerin NATO'ya girişinin

nya işçilerini, ilerici-devrimci nı hedef alan vurucu gücü!

önümüzdeki 15 yıl içindeki toplam maliyeti ya da yapılmak zorunda olunan harcamalar toplamının ise 125 milyar doları bulacağı belirtiliyor. Diğer güçlerin de silahlanma yarışı kervanına katılması, savaşa ayrılan devasa kaynakların sürekli artmasına neden oluyor. Muazzam boyutlara ulaşan ve halkların kanyla karılan bu pastanın, savaş baronlarının iştahını fazlasıyla kabartacağını tahmin etmek güç değil.

Yeni savaşlar, yeni bataklık alanları...

NATO devletlerarası savaşlara 1999'da eski Yugoslavya'yı bombalayarak başladı. Türk devleti dahil aygıt üye devletlerin katılımıyla gerçekleşen vahşi bombardıman, Avrupa'nın orta yerinde bulunan bu ülkeyi harabeye çevirdi. Böylece yeni dönemde emperyalist haydutlara kafa tutan devletlerin ne türden bir muameleye maruz kalacağı gösterilmiş oldu.

11 Eylül saldırılarının ardından ABD'ye tam destek veren NATO, 2001'in sonlarında gerçekleşen Afganistan'ın vahşi işgaline de katılmıştır. 2003'ten itibaren Afganistan'ı enkaza çeviren işgalin komutasını da ABD savaş makinesinden devralan NATO, halen Afganistan bataklığında çırpınmaktadır. İşgal karşıtı direnişi ezmeye çalışan savaş aygıtı, hava bombardımanlarıyla sivilleri toplu bir şekilde katletmekte, buna karşın kontrolü sağlama konusunda tam bir başarısızlığa saplanmış bulunmaktadır.

Son teknoloji ürünü silahlarla donanmış, yıkıcılıkta sınır tanımayan NATO güçlerinin Afganistan'da uğradıkları akıbet, yakıp yıkmamanın zafer kazanmak anlamına gelmediğini göstermektedir. Gelinek yerde Afganistan fiyaskosu, hem Washington hem Brüksel'deki şefleri açmaza sürüklemiştir. Zira işgal 8. yılına girdiği halde, NATO güçleri ile kukla yönetime bağlı kolluk kuvvetleri başkent Kabil'i bile kontrol etmekte zorlanıyor. Hal böyle iken, NATO şeflerinin ısrarla ek kuvvet talebinde bulunmasına rağmen ABD dışında kayda değer bir destek bulamıyor. Bundan dolayı savaş aygıtının Afganistan'da yenilgiye uğrama ihtimali güçlenmektedir.

Afganistan tablosu, başta ABD olmak üzere emperyalist güçler adına dünya jandarmalığına hazırlanan NATO'yu yeni fiyaskoların da beklediğine işaret etmektedir.

Kapsam alanı genişletilen NATO'nun iç bütünlüğü sarsılıyor

ABD ile AB emperyalistleri arasındaki çatışmaların dolaysız yansıma alanlarından biri de NATO'dur. Aygıt üzerindeki ABD egemenliğinden rahatsız olan Avrupalı üyeler, Afganistan işgalinde ellerini taşın altına koymaktan özenle kaçınıyorlar. Bundan dolayı son yıllardaki NATO toplantılarının gündeminde Afganistan'a ek kuvvet talebi ilk sıralarda yer alıyor. Hem Washington hem Brüksel'deki savaş baronlarının ısrarlı taleplerine rağmen Afganistan'a ek

muharip kuvvet gönderilmemesi, NATO'nun içindeki parçalanmayı daha bariz hale getiriyor.

Geçtiğimiz Şubat ayında gerçekleşen Münih "Güvenlik Konferansı"nda savaş aygıtındaki farklılıklar iyice açığa çıktı.

Konferansta Pentagon'un sözcülüğünü üstlenen NATO şefi De Hoop Scheffer, NATO'nun öneminin kaybolmadığını ve gelecekte de süreceğini savunarak, Avrupa ülkelerinden NATO'ya daha fazla destek olmalarını istedi. NATO'daki transatlantik ortaklığın karşılıklı dayanışmaya dayandığını iddia eden De Hoop Scheffer, Avrupalı NATO müttefiklerinin ABD'nin Afganistan için daha fazla çaba gösterme hedefine destek olmadığına dikkat çekti. "Yeni Amerikan yönetimi sadece iyi önerileri değil adil bir yük dağılımını da bekliyor. NATO ve AB arasındaki ilişkiler istendiği gibi gitmiyor. NATO ve AB arasındaki işbirliği bazı üye ülkelerce önlenmemeli" diye konuşan aygıt şefi, emperyalist güçler arasındaki çelişkilerin derinliğine işaret etti.

NATO Genel Sekreter Yardımcısı'nın "Amerika savaşıyor, Avrupa ödiyor. NATO'da ABD liderliğinde iki sınıf oluştu" şeklindeki sözleri de, ABD-AB çatışmasını anlatıyor.

60. yıl zirvesi ve anti-emperyalist mücadelenin önemi!

Afganistan'a ek kuvvet gönderilmesi sorunu, 60. yıl vesilesiyle düzenlenen zirvenin de öncelikleri arasında yer alıyor. Zira ABD'nin toplam 21 bin askerden oluşan ek kuvveti Afganistan'a gönderme kararına rağmen, diğer üyeler bu konuda henüz somut bir adım atmadılar. Dolayısıyla NATO'yu Afganistan bataklığından çıkarmak, halen öncelikli sorunlar arasında.

60. yıl zirvesinde Afganistan meselesinin yanısıra savaş aygıtının yeni ilgi alanları, silah ve savaş

stratejilerinin belirlenmesi, Ortadoğu, Kafkasya ve Balkanlar, Avrupa Güvenliği'nin geleceği, NATO'nun geleceği, NATO-Rusya ilişkileri gibi konuların da ele alınacağı belirtiliyor. Görüldüğü üzere, kendi içinde çatışan savaş aygıtının dünya işçileri ve ezilen halklarına karşı gündemi oldukça yoğundur.

Emperyalist güç odakları arasındaki çatışma ve bunun NATO'ya yansımaları, saldırganlık ve savaş politikasının niteliğini değiştirmemektedir. Ayrıca, kendi aralarında çatışmalar da, hakların direnişi veya emperyalist zorbalara kafa tutan bir yönetim sözü konusu olduğunda, tekeli kapitalizmin efendileri ortak hareket etmekte güçlük çekmiyorlar. Özellikle ezilen halkların direnme kararlılığı karşısında alınan ortak tutumda, vahşette sınır tanınmıyor. Irkçı-siyonist İsrail'in 2006 Temmuzunda Lübnan'a, bu yılın ilk günlerinde ise Gazze'ye düzenlediği saldırılardaki sınırsız vahşet, diğerleriyle birlikte NATO üyesi devletlerin, sistem karşıtı halk direnişlerini ezme konusundaki pervasızlıklarını ortaya koymuştur. Devrimci kabarış veya toplumsal ayaklanmalar sözü konusu olduğunda da, NATO ile tetikçilerinin vahşi bir saldırganlıkla karşılık vereceğinden kuşku duymamak gerek.

Dolayısıyla, savaş aygıtının 60. yıl kutlamasına/zirvesine karşı alanlara çıkan militarizm ve savaş karşıtlarının eylemleri elbette anlamlıdır. Ancak kapitalizmin iğrenç görünümünden biri olan militarizm, savaş ve her türden gerici şiddette karşı mücadele, zirvelere endekslenmeyecek kadar hayati bir önem taşımaktadır.

Zira tüm dünyada işçilerin, emekçilerin ve ezilen halkların kaderinin sınımsız bağlı olduğu toplumsal devrimler, ancak NATO ve ona bağlı militarist örgütlenmelerle hesaplaşmayı başarabildiği ölçüde zafere ulaşacaktır. Bu ise, özelde NATO'ya genelde emperyalist saldırganlığa karşı mücadeleyi, anti-kapitalist mücadelenin ayrılmaz bir parçası olarak yürütmeyi zorunlu kılmaktadır.

BDSP'nin seçim faaliyetlerinden...**“Haramilerin saltanatını yıkacağız, sosyalizmi kuracağız!”****İstanbul:****BDSP'den Kadıköy'de mücadele çağrısı!**

Komünistler yaklaşık birbuçuk aydır seçim aldatmacasına ve reformist hayallere karşı devrimci seçim çalışması yürüttüler. Bu süreç boyunca, çözümün sandıktan değil mücadeleden geçtiğini vurgulayarak, çözümün devrimde, sosyalizmde olduğunu işçi ve emekçilere anlattılar.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu, seçimlerle ilgili tavrını açıklamak ve önümüzdeki dönem krize karşı mücadele çağrısını yükseltmek amacıyla “Kapitalizm kriz, savaş, işsizlik ve yoksulluk demektir! Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!” şiarıyla 25 Mart günü Kadıköy'de, Eminönü-Karaköy İskelesi önünde bir eylem gerçekleştirdi.

Saat 15.00'te iskelede bir araya gelen komünistler, “Kapitalizm kriz, savaş, işsizlik ve yoksulluk demektir! Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde/ BDSP” pankartını açtılar ve kızıl bayraklar taşıdılar.

Basın açıklamasında, yerel seçimlerin ardından saldırıların kaldığı yerden devam edeceği, İMF'nin yıkım programlarının yeniden devreye gireceği ve kısıntı düzeyindeki haklarımızın tümünden gasp edileceği ifade edildi. Hak alma mücadelesine yönelik baskı ve saldırıların süreceği belirtilerek işsizlik, yoksulluk ve sefaletin had safhaya çıkacağı vurgulandı.

Basın açıklamasının ardından İstanbul Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayı Melek Altıntaş bir konuşma gerçekleştirdi. Altıntaş, tüm düzen partilerinin Amerikancı, İMF'ci olduğunu söyledi. Düzen partilerinin 5 yıldır emekçilerin yanına uğramadığını belirten Altıntaş, şimdi utanmadan bin bir vaatlerle oy istediklerini vurguladı. İşsizliğin ve sefaletin ancak sermaye düzenine son verildikten sonra sona ereceğini belirten Altıntaş, çözümün devrimde, kurtuluşun sosyalizmde olduğunu ifade etti. Çevrede izleyen insanlar açıklamayı alkışlarla karşıladılar.

Eylem boyunca, “Kahrolsun ücretli kölelik düzeni!”, “Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!”, “Krizin bedeli patronlara!”, “Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!”, “İşçi sınıfı savaştacak, sosyalizm kazanacak!”, “İşçilerin birliği sermayeyi yenecek!”, “Yaşasın sosyalist işçi-emekçi iktidarı!” ve “İşten atmalara, ücretsiz izinlere, sigortasız çalışmaya hayır!” sloganları atıldı.

Eylemin ardından Melek Altıntaş'ın aday bildirilerinin dağıtımı gerçekleştirildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ümraniye'de devrimci bahar çağrısı

Ümraniye BDSP seçim çalışmasını 28 Mart günü gerçekleştirdiği “Devrimci bahara yürüyoruz!” etkinliği ile sonlandırdı.

OSB-İMES İşçileri Derneği'nde gerçekleştirilen etkinlik, BDSP tarafından hazırlanan “Devrimci bahara yürüyoruz!” isimli sinevizyon gösterimi ile

başladı.

Etkinliğin sunuşunda 8 Mart'tan 1 Mayıs'a uzanan işçi sınıfının devrimci baharı selamlanarak, seçimler ve kriz atmosferinde bu sürecin nasıl karşılandığı ifade edildi. Düzenin seçim oyununa inat işçi sınıfının Sinterler'de, Gürsaşlar'da, Desalar'da direndiği ve kendi geleceğini kendi mücadelesi ile ördüğü ifade edildi.

Mücadelede ölümsüzleşenler anısına gerçekleştirilen saygı duruşunun ardından BDSP'nin yürüttüğü çalışmalar aktarıldı.

Ardından İstanbul Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Başkan Adayı Melek Altıntaş konuştu. Burjuva partilerini teşhir ederek işçi sınıfına yönelen saldırıların hepsinde bu partilerin onaylayan bir durumda olduğunu söyledi. Önümüzdeki dönemde krizin sonuçlarına karşı etkin bir mücadele örgütlemek gerektiğini söyleyen Altıntaş, işçi ve emekçileri sosyalizm mücadelesine omuz vermeye çağırdı.

Ardından Sultanbeyli seçim komisyonundan işçilerin hazırladığı “seçim oyunu” isimli skeç ilgiyle izlendi.

Sinter Metal ve Gürsaş işçilerinin konuşmalarının ardından Gürsaş'tan bir direnişçi işçi ile eski bir Sinter Metal işçisi bir şiir dinletisi sundular. Mahirler'in “Çoğaldık Mahirce!” isimli şiirle selamlandığı dinletinin ardından etkinlik yine eski bir Sinter Metal işçisinin sunduğu müzik dinletisi ile sona erdi. Etkinliğe 40 işçi katıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye

Kurfalı'da seçim etkinliği

Kartal Kurfalı seçim bürosu kapanış etkinliği 27 Mart akşamı gerçekleştirildi.

Etkinlik öncesi seçim bürosunun bulunduğu cadde üzerinde bir yürüyüş yapıldı. Bağımsız sosyalist belediye başkan adayımız Melek Altıntaş'ın “Yaşanabilir bir kent, insanca bir yaşam için sosyalizm!” pankartı arkasında gerçekleştirilen yürüyüş oldukça coşkulu geçti.

Yürüyüş sonrasında seçim bürosuna geçildi ve etkinlik başladı. Kurfalı BDSP adına yapılan açılış

konuşmasında, seçimler sonrasında mücadelenin süreceği ve emekçiler için asıl sınavın 1 Mayıs olacağı vurgulandı.

Ardından söz alan İstanbul Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayı Melek Altıntaş, düzen partilerinin 5 yılda bir uğradıkları mahallelerde BDSP'nin sürekli olduğunu ve 30 Mart geldiğinde de olacağını söyledi. Düzen partilerinin seçim vaatlerinin kofluğu teşhir edildi.

Mahalleden bir emekçi dostumuzun saziyla birlikte söylenen türkülerle etkinlik devam etti.

Sinter Metal direnişçisinin dayanışma çağrısının ardından bir dostumuz Nazım Hikmet'in “Memleketimden İnsan Manzaraları”ndan bir bölüm okudu. Etkinliğin sonunda Kurfalı BDSP'nin seçim faaliyeti sırasında şekillenen müzik topluluğu sahneye çıktı. Devrimci şarkılarla kitleye seslenen topluluk beğeniyle dinlendi. Etkinliğe 35 emekçi katıldı.

Kurfalı BDSP

GOP'ta devrimci seçim faaliyeti

Gaziosmanpaşalı işçi ve emekçileri seçim sürecinde de devrim ve sosyalizm mücadelesine çağırılmaya devam ettik.

Elmabahçesi fabrika bölgeleri başta olmak üzere birçok alanda bildirilerimizi kullandık. 24 Mart günü fabrika çıkış saatlerinde seçim bildirgelerimizi Elmabahçesi işçilerine ulaştırdık. Yaklaşık bin bildirge kullandığımız dağıtım faaliyetimiz boyunca işçi ve emekçilerle canlı sohbetler gerçekleştirdik. Fabrika dağıtımının ardından Karadeniz Mahallesi'nde bin adet bildirge dağıtımı gerçekleştirdik. Ayrıca aynı gün 300 adet afiş fabrika bölgesine, 200 adet afiş de Karadeniz Mahallesi'ne yaptık. İki farklı noktaya pankartlarımızı astık.

25 Mart günü ise Karayolları Mahallesi'ne 250 civarında afiş yaptık ve Karadeniz Mahallesi emekçilerine bildirgelerimizi ulaştırmaya devam ettik. Ardından Küçükköy merkez ve Karadeniz Mahallesi'nde birer noktaya pankartlarımızı astık.

GOP BDSP

Esenyalı'da seçim çalışmaları

Esenyalı'da faaliyetlerimizi oldukça yaygın bir şekilde gerçekleştirdik. Afiş ve bildirilerimizi oldukça yaygın bir şekilde kullandık.

Seçimlere iki gün kala ise daha önce bildirilerimizi kullandığımız Tuzla'ya bağlı Yayla, Aydınlıköy, Şifa mahallelerinde "Seçim aldatmacası değil, devrimci sınıf mücadelesi, Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!" ve aday imzalı "Haramilerin saltanatını yıkacağız! Sosyalizmi kuracağız!" afişlerini kullandık. E- 5 güzergahlarını sağlı sollu olarak Tuzla İçmeler'den Kadıköy Acıbadem Köprüsü'ne kadar yoğun bir şekilde afişleme yaptık.

Seçim çalışmalarımızın yoğun ve tempolu ilerleyişi kendini devrimci 1 Mayıs gündemli yaygın faaliyete devredecek.

Esenyalı Seçim Komisyonu

Küçükçekmece'de seçim faaliyetlerinden...

Devrimci seçim çalışmalarımızın son haftasında binlerce aday bildirisini İnönü Mahallesi, Söğütluçeşme, İkitelli-Atatürk Mahallesi, Mehmet Akif, Köyiçi, Şahintepe, Gültepe, Bayramtepe'de emekçi semtlerine ulaştırdık. Dağıtım sırasında emekçilerle sohbet ettik.

Aylık gazetemiz *Emekçinin Gündemi*'nde yine seçimleri işledik. *Emekçinin Gündemi*'ni Küçükçekmece, İkitelli, Yenibosna, Güneşli'de tekstil, metal, kağıt sektöründe çalışan işçilerle buluşturduk. Seçimlere ilişkin politikamızı fabrikalara da taşımaya çalıştık. Bölgedeki fabrikalarda çalışan işçilerle seçimleri tartıştık.

Bağımsız devrimci adayımızın "Haramilerin saltanatını yıkacağız, sosyalizmi kuracağız!" şiarları afişlerini Güneşli, Yenibosna, Halkalı fabrikalar yolu, İnönü, İkitelli OSB ve E-5 hattında yaygın bir şekilde kullandık. Ayrıca adayımızın "Düzenin seçim oyununu bozalım! Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!" şiarlı pankartlarını merkezi noktalara, işçi servislerinin güzergahlarına ve fabrika bölgelerine astık. Seçim aracımızla emekçilere, bağımsız devrimci adayları destekleme ve düzenin seçim oyununu bozma çağrısı yaptık.

Gerçekleştirdiğimiz ev toplantılarıyla düzenin seçim oyununu teşhir ettik, kendi platformumuzu anlatarak verimli tartışmalar gerçekleştirdik. Ev toplantıları çalışmamızda temel bir yer tuttu. 30'a yakın ev toplantısı gerçekleştirerek kitle bağlarımızı güçlendirmiş olduk. Kimi toplantılarımıza adayımız da katıldı. Emekçilerle canlı tartışmalar gerçekleştirdik ve onları devrimden yana taraf olmaya çağırdık.

26 Mart'ta Ardahan ili Hanak ilçesi Sazlıçayır köy derneğinde yaklaşık 35 emekçinin katıldığı bir toplantı gerçekleştirdik.

Seçim sürecinde kazandığımız deneyim ve birikimle devrimci bir 1 Mayıs çalışmasını örgütlemeye başladık. 12 Nisan'da Tez Koop-İş Eğitim Danışmanı Volkan Yaraşır'ın sunacağı "Dünyada ve Türkiye'de 1 Mayıs" konulu seminer düzenleyeceğiz.

Küçükçekmece BDSP

Tersanelerde seçim faaliyeti

Tuzla tersanelerinde kölece yaşam ve çalışma koşullarına karşı faaliyet yürüten derneğimiz seçim sürecinde BDSP'nin seçim programını destekleyeceğini açıklamıştı. Bu çerçevede, BDSP'nin etkin müdahalesinin yanısıra, Tersane İşçileri Birliği Derneği olarak da tersane işçilerine seslendik.

ROTA'nın Mart ayı sayısı ağırlıklı olarak BDSP'nin seçim programını desteklemeye çağıran çeşitli yazılar içeriyordu. ROTA'nın ardından TİB-DER imzalı "Kölece yaşam ve çalışma koşullarına karşı birleşelim!" başlıklı bildirileri Aydıntepe

istasyonu ve Tuzla Gemi tersanesi önünde tersane işçilerine ulaştırdık.

28 Mart sabahı ise İstanbul Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayı Melek Altıntaş imzalı "Tersane işçilerine çağrıdır... Sermaye partilerinin maskesini indirelim, yalanlarına kanmayalım!" başlıklı bildirileri yine Aydıntepe Tren İstasyonu ve Tuzla Gemi Tersanesi önünde dağıttık.

Tersane İşçileri Birliği

İzmir

Buca'da yemekli toplantı!

Buca'da birbuçuk aydan bu yana yürütülen devrimci seçim çalışmasının son etkinliğini 28 Mart günü gerçekleştirdik. Yaptığımız çalışmalarını seçim çalışmasına katılan dostlarımızla birlikte değerlendirmek, faaliyetimizin bizlere sağladığı imkanları konuşmak ve buradan 1 Mayıs'a uzanan bahar sürecini tartışmak amacıyla yemekli bir toplantı örgütledik.

Yemek öncesinde BDSP'nin seçim çalışması kısaca aktarıldı, kazanımları üzerine bir konuşma yapıldı.

Hazırlanan yemek hep birlikte yenildikten sonra sohbet ve tartışma bölümüne geçildi. Yapılan etkinlikler ve faaliyetler üzerine tartışma ve sohbetler gerçekleştirildi. Birebir konuşmalarda ise, mahallede yürütülen faaliyetin düzen partilerinin etkisine rağmen başarılı olduğu, mahalledeki işçi ve emekçilere seçimlerin çözüm olmadığı asıl çözümün örgütlü mücadelede olduğunun birçok araç ve etkinlikle anlatılmaya çalışıldığı ifade edildi. 25 Mart akşamı gerçekleşen krize karşı yürüyüşün mahallede olumlu izlenimler yarattığı, yıllar sonra bu mahallede yürüyüş yapılabilirdiği ve çalışmaların sahiplenildiği ifade edildi.

Geç saatlere kadar süren sohbet ve tartışmalar oldukça olumlu geçti. Toplantımıza mahalleden 30 emekçi katıldı.

Buca BDSP

Çiğli'de seçim çalışmaları...

Seçimlerin son haftasında Çiğli'de devrimci seçim çalışmalarımız ev toplantıları, yaygın afişleme ve bildiri dağıtımlarıyla devam etti. Aday ve BDSP imzalı afişlerimizi Çınarlı, Bayraklı, Naldöken, Soğukkuyu, Serinkuyu, Ata sanayi, Küçük Çiğli, Çiğli merkez, Evka-5 girişi, Harmandalı, Güzeltepe ve Menemen gibi işçi ve emekçi semtlerine ve servis güzergahlarına yaygın bir şekilde yaptık.

Çalışmalarımız esnasında sermaye partisi olan CHP'nin saldırgan yüzüyle bir kez daha karşılaştık ancak saldırgan davranışlarını boşa düşürdük.

Afişlemenin yanısıra aday bildirisini ve seçim bildirgelerini dağıttık. Aday bildirilerimizi Çiğli Organize Sanayi Bölgesi'nde çalışan metal ve tekstil

işçilerine ulaştırdık. Bildirilerimizi ayrıca Çiğli merkez, Soğukkuyu ve Serinkuyu işçi servis güzergahlarına, Güzeltepe, Evka-5, Evka-6, Egekent ve Menemen gibi emekçi semtlerine ulaştırdık.

Emekçilerle ev toplantıları da gerçekleştirdik. Toplantılarda düzenin seçim oyununu teşhir ettik, sermaye partilerinin yalanlarına kanmama ve hesap sorma çağrısı yaptık.

Çiğli BDSP

Bursa

Bursa'da seçim çalışmalarından...

26 Mart günü sabah saatlerinde Esenevler'den Arabayatağı'na kadar olan servis güzergahında Bursa İşçi Bülteni'nin dağıtımını yaptık. Ardından "Sağlık haktır satılamaz!" ve "Tek yol devrim, kurtuluş sosyalizm!" şiarlı ve Bursa Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Başkan Adayı Özkan Ünal imzalı pankartlarımızı Demirtaş Organize Sanayi girişine ve şehrin merkezi noktalarından biri olan Gençosman üst geçidine astık.

Aday imzalı bildirilerimizi Başaran Mahallesi'nde dağıtarak işçi ve emekçilere mücadele çağrısı yaptık. Aday imzalı olan "Haramilerin saltanatını yıkacağız, sosyalizmi kuracağız" afişlerimizi ve "Yaşanabilir bir kent ve insanca bir yaşam için sosyalizm!", "Eğitim haktır satılamaz!", "İşten atmalara son!", "Krizin faturası patronlara!", "Sağlık haktır satılamaz!" şiarlı ozalitleri, işçi ve emekçilerin yoğun olarak kullandığı Eski Hal ve Uluyol kavşağına, İstanbul yolu üzerinde Tofaş fabrikası çıkışına ve Özdilek yakınlarına astık.

27 Mart günü son aday bildirilerini Ortabağlar Mahallesi'nde dağıttık. Devrimci seçim çalışmasının ardından devrimci 1 Mayıs'a yürüyerek siyasal sınıf çalışmamızı güçlendireceğiz.

Bursa BDSP

Bursa'da Asil Çelik ziyareti

Bursa Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Başkan Adayı Özkan Ünal, 28 Mart günü 58 gündür grevde olan Birleşik Metal-İş üyesi Asil Çelik işçilerini ziyaret etti.

Orhangazi ilçesinde irtibat bürosunda yapılan ziyarette işçilerle grev süreci ve seçimler üzerine sohbet edildi. İşçiler, seçimler nedeniyle grevin gündemde pek yer almadığını bu yüzden bu süreçte yalnız kaldıklarını ifade ettiler. İlk günkü kararlılıklarının devam ettiğini, talepleri karşılanıncaya kadar grevi devam ettireceklerini ifade ettiler.

Bursa Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayı Özkan Ünal da, düzen partilerinin işçi ve emekçilerin hiçbir sorununu çözemeyeceğini, sorunların ancak devrimci sınıf mücadelesi yükseltilerek çözüleceğini ve bunun en güzel örneğinin de Asil Çelik işçilerinin mücadelesi

olduğunu dile getirdi.

Kızıl Bayrak / Bursa

Adana

Adana'da seçim çalışmaları...

Burjuva düzenin seçim oyununu teşhir etmek, işçi ve emekçileri mücadeleye çağırarak için etkili bir ajitasyon propaganda faaliyeti örgütledik. Afişlerimizi emekçi semtleri ve şehrin ana arterlerine yaygın bir şekilde kullanırken, diğer taraftan da aday bildirilerimizi dağıttık. Dağlıoğlu Mahallesi, Obalar ve Meydan caddelerini BDSP ve aday afişlerimizle donattık.

Propaganda faaliyetimizi daha da güçlendirmek için hazırladığımız pankartlarımızı şehrin ana güzergâhlarına asmaya başladık. 27 Mart günü E-5 üzerinde bulunan TEKEL fabrikasının karşısındaki üstgeçide "Haramilerin saltanatını yıkacağız! Sosyalizmi kuracağız! / Fatma Sesli" pankartımızı astık. 28 Mart günü "Seçim aldatmacası değil devrimci sınıf mücadelesi! Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde / Fatma Sesli" pankartımızı yine aynı yere astık.

Meydan Mahallesi Seçim Komisyonu

Şakirpaşa'da seçim etkinliği

Adana Şakirpaşa Seçim Komisyonu olarak devrimci seçim çalışmalarını Şakirpaşa İşçi Kültür Evi'nde gerçekleştirdiğimiz "Katliamcılara verilecek oyumuz yok! Soracak hesabımız var!" şiarlı etkinlikle sonlandırdık.

Çalışmamızın son haftasında BDSP seçim bildirgelerini Narlıca, Bahçelievler, Demetevler, Onur Mahallesi'nde dağıttık. Aday bildirimimizi ise Şakirpaşa, Onur, Uçak, Ova, Narlıca, Demetevleri, Bahçelievler mahallelerine ve Yeşiloba ve Karşıyaka metal sanayi sitelerine ulaştırdık. Emekçi semtlerine çalışmalarını taşıyarak, gerçek çözümün mücadeleden geçtiğini, ne seçimin ne meclisin sorunlarımızı çözemeyeceğini anlattık.

Anlamli ilişkiler yakaladığımız emekçi semtlerinde BDSP'nin salt seçim döneminde kapılarını çalmadığını, sonraki dönemlerde de yan yana geleceğimizi, mücadelemizin haramilerin saltanatını yıkana kadar devam edeceğini söyledik.

Son seçim haftasında elimizde bulunan aday ve BDSP imzalı afişlerimizi Metro köprüsü, Beşevler Caddesi, Yeşiloba Metal sanayi yolu üzerine, Uçak Mahallesi ve Onur Mahallesi'nde kullandık.

Mart ayı katliamları ile ilgili etkinliğimizi ise 28 Mart günü Şakirpaşa İşçi Kültür Evi'nde gerçekleştirdik. Etkinliğimiz tüm devrim şehitleri adına yapılan bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Ardından Mart ayı katliamlarının anlatıldığı sinevizyon gösterimine geçildi. BDSP adına yapılan konuşmanın ardından Adana Büyükşehir Belediyesi Bağımsız Sosyalist Başkan Adayı Fatma Sesli bir konuşma gerçekleştirdi. Düzenin teşhirini yaparak oyların devrimden ve sosyalizmden yana kullanılmasını gerektiği çağrısında bulundu.

Şiir dinletisinin ardından etkinlik sona erdi.

Etkinliğe 35 kişi katıldı.

Şakirpaşa Mahallesi Seçim Komisyonu

Ankara

Ankara'da seçim faaliyeti...

Seçim faaliyetimizin son haftasında materyallerimizi Balgat'da tekstil atölyelerinde, OSTİM ve Kızılay'da gerçekleştirdiğimiz dağıtımlarla işçi ve emekçilere ulaştırdık.

Mamak'ta ise Fahri Korutürk, Ege Mahallesi, Cengizhan Mahallelerinde, daha çok ulaşım ve konut

sorununu ele aldığımız canlı tartışmalar eşliğinde bildirilerimizi dağıttık. Yanısıra Ege Mahallesi muhtarlığı kütüphanesinde 26 Mart günü "Sermayenin krizine, işsizliğe, yoksulluğa ve seçim aldatmacasına karşı mücadeleye!" şiarıyla gerçekleştirdiğimiz emekçi toplantısına hazırlandık.

Etkinliğimiz CHP tarafından engellenmek istendi. Toplantıya katılmak isteyen emekçiler tehdit edildi, bölgedeki afişlerimiz yırtıldı. Bu saldırganlık etkinliğe emekçilerin katılımını etkiledi. Etkinliğimiz sinevizyon gösterimi ile başladı. Ardından söyleşi gerçekleştirildi.

Günlerdir etkin bir çalışma yürüterek bini aşkın eve ulaştık, soyguncu, rantçı sermaye uşaklarından hesap sorma çağrısını yükselttik. Önümüzdeki günlerde bu çağrımızı krizin faturasını kapitalistlere ödetme bakışıyla 1 Mayıs alanlarına çıkma çağrısıyla birleştireceğiz.

Ankara BDSP

Ankara'da mücadele çağrısı

Ankara BDSP yerel seçimler vesilesiyle yürüttüğü devrimci seçim çalışmasını 28 Mart günü Yüksel Caddesi'nde gerçekleştirdiği basın açıklamasıyla tamamladı.

Yüksel Caddesi'nde önlüklerle aday bildirilerini ve seçim bildirgesini ajitasyon konuşmaları eşliğinde dağıtan BDSP'liler, işçi ve emekçileri düzenin seçim oyununu bozmaya, temel hak ve özgürlükler için mücadeleyi yükseltmeye çağırdılar. 2.5 saat süren dağıtımın ardından basın açıklamasına geçildi.

Eylemde BDSP'nin yürüttüğü devrimci seçim faaliyeti anlatıldı. Kapitalistlerin krizin faturasını ödememek için 1 Mayıs alanlarında olma, emperyalist barbarlıktan ve kapitalist sömürden hesap sorma çağrısı yapıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

YTÜ'de etkinliğe engelleme!

Devrimci sınıf mücadelemizi hiçbir güç engelleyemez!

YTÜ'de 27 Mart günü "Kapitalizmin krizi, seçimler ve gençlik mücadelesi" başlığı ile saat 12.00'de gerçekleştireceğimiz etkinlik rektörlüğün keyfi uygulamaları nedeniyle gecikmeli bir biçimde YTÜ ana giriş kapısı önünde yapıldı.

ATV-Sabah grevinden **Mete Öztürk**, direnişteki **IBM** emekçilerinden **Nedim Akay**, kot işçilerinden **Gazi Polat**, direnişteki **MEHA**, **Sinter**, **Gürsaş işçileri**, TİB-DER Başkanı **Zeynel Nihadioğlu** ve İstanbul Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayı **Melek Altıntaş**'ın konuşmacı olduğu etkinlik, konuşmacıların okul içerisine alınmaması sebebiyle kapı önünde gerçekleştirildi.

Özel güvenlik birimleri rektörlüğün emirleri doğrultusunda YTÜ öğrencisi ve personeli olmayan hiç kimseyi içeriye almayacaklarını söylediler. Konuşmacılar kapı önünde uzun bir süre bekletildi. Kimliklerini unutan öğrenciler ile henüz kimliklerini alamamış yüksek lisans öğrencileri de bu uygulamadan nasibini aldı.

Özel güvenlikler kapıda barikat kurarak ortamı teröriz etti ve konuşmacıların hiçbir biçimde içeriye alınmayacağı talimatı tekrarlandı.

Biz de, her ne koşulda olursa olsun etkinliğimizi gerçekleştireceğimizi söyledik. Etkinliğin ana giriş kapısı önünde yapılmasına karar verdik. Öncelikle okul içerisinde teşhir konuşmaları yaparak rektörlüğün keyfi tutumunu öğrencilere anlattık ve etkinliğe katılım çağrısı yaptık.

Tonoz Kafe önünden "Düzenin seçim oyununu bozalım! Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!" şiarlı pankartımızla ve sloganlarla yemekhaneye gittik. Karşı karşıya kaldığımız antidemokratik uygulamaları anlattık. Yine sloganlarla ana giriş kapısı önüne döndük.

Etkinliğin neden burada yapılmak durumunda kaldığını anlatan bir konuşmadan sonra **Melek Altıntaş** konuştu. Bu keyfi tutumların ve baskıların hak arama mücadelesinde her zaman egemenler tarafından karşımıza çıkarıldığını belirten Altıntaş, sokakların, fabrikaların, meydanların ve her yerin bizim için birer mücadele alanı olduğunu vurguladı. İşçi sınıfının devrimci programı ile seçimlere katıldığını söyleyen Altıntaş, bugün yaşadığımız sorunların kapitalist sistemden kaynaklandığını ve kalıcı çözümün de ancak sosyalizm ile mümkün olacağını ifade etti.

İşten atılan **IBM** emekçisi **Nedim Akay**, kendi mücadelele süreçlerinin bilgisini aktardı. Kapitalizmin ürettiği sorunlardan ancak mücadele ile kurtulabileceğimizi ve bugün sürmekte olan direnişlerin, grevlerin birleştirilip ortak bir mücadele hattına kavuşturulması gerektiğini vurguladı.

Ardından **ATV-Sabah** grevinden **Mete Öztürk** konuştu. Seçimlerin çözüm olamayacağını çözümün ancak bir devrimle mümkün olacağını belirtti.

Direnişteki **MEHA** işçilerini temsilen gelen işçi, bu tablo karşısında hiç şaşırmadıklarını, kendi yürüttükleri mücadelede de buna benzer uygulamalara maruz kaldıklarını ifade etti.

Kot işçisi **Gazi Polat** da yaşanan engellemeleri protesto etti, kendi işkollarında önlem alınmamasından kaynaklanan silikozis hastalığından bahsetti.

Direnişteki **Gürsaş** işçisi de direnişleriyle beraber hak aramanın ne demek olduğunu öğrendiğini, geçen 10 yılına yazık olduğunu söyledi. Direnişleriyle beraber düzen partilerinin de gerçek yüzlerini anladığını ifade etti.

Sinter işçisi ise özel güvenlikçilere seslendi, onların da kriz karşısında yerlerinin Sinter işçileri gibi kapı önü olacağını hatırlattı. Mücadeleyi büyütme çağrısı yaptı.

TİB-DER Başkanı **Zeynel Nihadioğlu** tersanedeki çalışma koşullarından bahsetti. Krizle beraber binlerce işçinin işten çıkarıldığını, işçilerin üç aydır ücretlerini alamadığını söyledi.

Ekim Gençliği adına konuşan arkadaşımız, hak arama mücadelesinde, özgür bir gelecek mücadelesinde işçilerin, emekçilerin ve öğrencilerin karşı karşıya kaldığı baskı koşullarından bahsetti. Bugün öğrencilerin akademik ve demokratik taleplerini savundukları için soruşturmalara, cezalarla yıldırılmak istendiğini, eğitim haklarının ellerinden alındığını söyledi. Kapitalizmin yarattığı tüm sorunların farklı yansımalarını yaşadığımızı ve verilen mücadelenin ortaklaştırılması gerektiğini vurgulayarak konuşmasını bitirdi.

Etkinlik konuşmalarının ardından sona erdi.

Ekim Gençliği / İstanbul

Genç komünistlerin seçim faaliyetlerinden...

İstanbul Ekim Gençliği'nin seçim çalışmalarından...

Seçim dönemi boyunca üniversitelerde, şehir merkezlerinde ve mahallelerde düzenin seçim aldatmacasına kanmamak gerektiğini, insanlığın kurtuluşunun örgütlü mücadelede, devrim ve sosyalizmde olduğunu anlattık. Özellikle üniversitelerde faaliyetlerimizle, yaptığımız etkinliklerle gençliği sorunları etrafında mücadeleye çağırdık.

İstanbul Üniversitesi

Edebiyat Fakültesi ve Merkez Kampüs'te sürdürdüğümüz sistematik faaliyetimizi seçim etkinliğimizle birlikte yoğunlaştırarak sürdürdük. Beyazıt'ta fakültelerin etrafını seçim afişlerimizle donattık. Hazırlık ve İktisat binalarında seçim bildirilerimizi yaygın bir şekilde dağıttık. Öğrencilerin yoğun olarak geçtiği sokaklarda düzen partilerinin seçim afişlerinin üstlerini BDS P imzalı afişlerimiz ile kapattık.

Birçok öğrenciyle seçimlere bakışımız ve sistemin gençliğe işsizlik ve geleceksizlikten başka bir şey sunmadığı üzerine sohbetler ettik.

Yıldız Teknik Üniversitesi

Üniversite yönetiminin yasakçı tutumu nedeniyle etkinliğimizin engellenmeye çalışılmasının ardından, gerek etkinliğimizi kapının önünde gerçekleştirerek, gerek öğrencilere seçimlerin ve kapitalizmin teşhirini yaparak çalışmalarımızı sürdürdük. Seçim afişlerimizi ve bildirgelerimizi tüm fakültelerde, kantin ve yemekhanede kullanmaya devam ettik.

İstanbul Teknik Üniversitesi

Maslak kampüsünün dört bir yanını afişlerimiz ile donattık. Bildirgelerimizi öğrencilere yoğun bir şekilde dağıttık. Yemekhane içerisinde masa açtık, bildirgelerimizi dağıtırken öğrencilerle seçim üzerine tartışma gerçekleştirdik.

Maçka binasına da bildirgelerimizi ulaştırdık.

Mimar Sinan Üniversitesi

Üniversitenin farklı noktalarına "Düzenin seçim oyununu bozalım! Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!" pankartlarımızı astık. Seçim afişlerini kampüsün her noktasına yaptık. Afiş ve pankartlarımız oldukça dikkat çekti. Bildirilerimizi de özellikle seçim döneminin son haftası yoğunlaştırarak kullandık.

Merkezi dağıtımlar

Devrimci seçim faaliyetimizi üniversitelerimiz dışında merkezi birçok yere de taşıdık. Eminönü, Kadıköy, Taksim, Beşiktaş ve Okmeydanı'nda seçim çalışmalarımızın başından beri dağıtımlar gerçekleştirdik. 27 Mart'ta da öğle saatlerinde Kadıköy'de dersaneler sokağına ve Bahariye'ye dağıtım yaptık. Ajitasyon konuşmaları ile gerçekleştirdiğimiz dağıtımlarımıza emekçilerin ilgisi yoğundu. Aynı günün akşamı ise bir kez daha Okmeydanı'nda yaşayan emekçilere seslendik.

BDS P ve Melek Altıntaş imzalı seçim afişlerini de Kadıköy, Taksim ve Okmeydanı'nda kullandık.

Beşiktaş Meydanı, YTÜ karşıması, Maslak, Taksim, Kadıköy, Beyazıt, Balmumcu ATV- Sabah binası

karşısı, Zincirlikuyu gibi birçok merkeze pankartlarımızı astık.

Seçim faaliyetimiz sırasında toplam 15 bin bildiri, 3 bin afiş, 20 pankart kullandık. Faaliyet sırasında birçok emekçi ve öğrenci ile seçimlere dair tartışmalar yürüterek düzenin seçim oyununa karşı mücadele çağrısını yükselttik.

İstanbul Ekim Gençliği

DEÜ: "Devrimci faaliyet engellenemez!"

24 Mart günü okulumuzda devrimci seçim çalışmalarımızı engellemek amacıyla üzerimize saldıran özel güvenlik güçlerine tok bir yanıt verilmişti. Hemen ardından, 25 Mart günü olayın teşhirini yapmak için hazırlamış olduğumuz bildirileri yaygın bir şekilde kullandık ve 26 Mart günü yapacağımız basın açıklamasına çağrı yaptık.

26 Mart sabahı okulumuza geldiğimizde eylemimizi gerçekleştireceğimiz Yabancı Diller Yüksek Okulu'nun giriş kapılarının kapatılmaya başlandığını gördük. Duruma müdahale etmek üzere giriş kapısına gittiğimizde "okulda eylem yapılacağı için öğrencilerin güvenliğini sağlamak" amacıyla YDY yönetiminin kapıları kapattırıldığını öğrendik. Bunun üzerine biz de "Yönetim kapıları kapattırıldığı için basın açıklaması diğer çıkış kapısında olacak!" yazılı dövizler hazırlayarak kapatılmış kapılara ve panolara astık.

Ardından sınıfları tek tek dolaşarak bu durumu teşhir ettik ve basın açıklamasına çağrı yaptık. Okulun dışından gelenlerin kapılardan alınmadığı haberi üzerine müdahale ettik. Turnikeler geçiş yapılmaması için tek tek bakıma alındı. İçeri giren öğrencilere ise kimlik kontrolü yapılmaya başlandı. Bu durum üzerine çektiğimiz fotoğraflara müdahale etmeye çalışan güvenlik güçlerini olayın yaşandığı alanda teşhir ettik. Arkadaşlarımızı okula aldık.

Teşhir konuşmalarımızın ardından yükselen tepkiler üzerine YDY kapıları açıldı ve kimlik kontrollerine son verildi. "Özel güvenlik terörüne son! Baskılar bizi yıldırılmaz! / Ekim Gençliği" ozalitimizi açarak sloganlarla basın açıklamamıza

başladık. 24 Mart günü yaşanan saldırının teşhirini yaparak, devrimci faaliyetin engellenemeyeceğini haykırdık.

Seçim dönemi boyunca gençliğin öfkesinin dizginlenmeye çalışıldığını, çözümün seçimlerde değil, devrimde olduğunu vurguladık. Kapitalizmin gençliğe gelecek vaat edemeyeceğini, krizle beraber geleceksizliğin katmerleşip diplomalı işsizliğin derinleşeceğini anlatarak kurtuluşun sosyalizmde olduğunu ve bu davaya omuz vermek gerektiğini belirttik. Basın açıklamamız şu sözlerle sona erdi:

"Bizler, buradan herkesi seçim oyunlarına karşı durmaya, düzen partilerine oy vermeyip hesap sormaya çağırıyoruz. İşçi sınıfının bağımsız devrimci programını savunan ve tek kurtuluşun bizlerin elinde olduğunu söyleyen bağımsız sosyalist adayı desteklemeye çağırıyoruz. Bizler, buradan herkesi geleceğine sahip çıkmaya, geleceği inşa etmeye, devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütmeye çağırıyoruz."

Basın açıklamamız coşkulu sloganlarla son buldu. Açıklama boyunca "Baskılar bizi yıldırılmaz!", "Devrimci irade teslim alınmaz!", "Özel güvenlik terörüne son!", "Devrimci faaliyet engellenemez!", "Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!", "Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!", "Marks, Engels, Lenin yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Tek yol devrim, kurtuluş sosyalizm!", "Üniversiteler bizimdir, bizimle özgürleşecek!" sloganları atıldı. Eylemimize Öğrenci Kolektifleri, Yeni Demokrat Gençlik, Mücadele Birliği, Sosyalist Gençlik Derneği, Yurtsever Demokrat Gençlik Meclisi ve İzmir Gençlik Derneği destek verdi.

Basın açıklamasının ardından saldırıya uğrarken yaptığımız "Haramilerin saltanatını yıkacağız, sosyalizmi kuracağız! / N. Şafak Özdoğan" şiarlı afişlerimizi okulun her yerini donatacak şekilde toplu olarak tekrar yaptık.

Okulumuzda devrimci faaliyetin engellenemeyeceğini dosta düşmana gösterdik. Faaliyetimiz kesintisiz olarak devam edecek.

Dokuz Eylül Üniversitesi Ekim Gençliği

Kızıldere şehitlerini anma eylem ve etkinliklerinden...

“Kızıldere son değil, kavga sürüyor!”

Adana'da Kızıldere eylemi

Kızıldere'de katledilen 10 yiğit devrimciyi anmak için Adana'da biraraya gelen devrimci ve demokratik kurumlar yürüyüş düzenlediler.

30 Mart günü gerçekleştirilen yürüyüşü ÇHKM, Devrimci Gençlik, TÖP, DİP, ÖDP, TKP, '78'liler, SGD, DHF, ÖEP, ODAK, Dev-Lis örgütledi.

5 Ocak Meydanı'nda toplanılmasıyla başlayan yürüyüş Çakmak Caddesi trafiğe kapatılarak devam etti. En önde Mahir Çayan flaması taşınırken, “Kızıldere son değil!” yazılı ve 10 yiğit devrimcinin resimlerinin bulunduğu pankart açıldı. Çakmak Caddesi boyunca sık sık “Kızıldere son değil, savaş sürüyor!”, “Mahir, Hüseyin, Ulaş kurtuluşa kadar savaş!”, “Devrim şehitleri ölümsüzdür!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!” sloganları atıldı.

Çakmak Caddesi'nin sonuna gelindiğinde Dev-Genç marşı okunurken İnönü Parkı'na gelindiğinde basın açıklaması metni okundu. “*Şimdi ON'ların çağrısı, bu topraklarda devrimi yeniden bir umut haline getirmedir. Kızıldere'nin çağrısına sahip çıkmanın, ON'ların kavgasının izini sürmenin anlamı da budur*” denildi.

Basın açıklamasının ardından devrim şehitleri adına bir dakikalık saygı duruşuna geçildi. Ardından “Devrim şehitleri ölümsüzdür!”, “Yaşasın devrim ve sosyalizm!” sloganları atıldı ve Dev-Genç marşı okundu. BDSP'nin de destek verdiği eyleme 200'ü aşkın kişi katıldı.

Kızıl Bayrak / Adana

Kayseri'de Kızıldere anması

Kızıldere katliamı 28 Mart günü Kayseri'de gerçekleştirilen ortak bir etkinlikte lanetlendi. BDSP, DTP ve ESP'nin örgütlediği anma etkinliğine DHF de destekçi olarak katıldı.

Mahirler şahsında devrim ve sosyalizm şehitleri adına yapılan saygı duruşu ile başlayan etkinlik kurumlar adına okunan metinle devam etti. Türkiye'de sermayenin katliamcılığı nasıl bir gelenek haline gelmişse, devrimcilerin de bu baskı karşısındaki direnişinin bir gelenek haline geldiğinin ifade edildiği açıklamada “teslimiyet asla!” şiarının devrimciler için yaşamsal bir ilke ve dahası bir yaşam biçimi olduğu vurgulandı.

12 Mart sonrası devrimciler “teslimiyet asla!” diyerek ölümü kucaklarken, 12 Eylül sonrasında kimi çevrelerin “geri çekilme” adına tasfiyecilik yolunu seçtiği, bu direnişin bir yönünün de devrimci dayanışma olduğu, sermayenin saldırılarına devrimcilerin yanıtının “teslimiyet asla!” olacağı vurgulandı. Ardından Kızıldere için yazılmış şarkı ve türküler hep bir ağızdan coşku ile söylendi.

Müzik dinletisini serbest kürsü bölümü izledi. Bu bölümde Kayseri Büyükşehir Bağımsız Sosyalist Belediye Başkan Adayı Hacı Bora Koç söz aldı ve mücadele çağrısında bulundu. Bir yoldaşımız da reformizmi tarihsel yönleriyle teşhir eden ve şehitlerimizi anmanın günün sorumluluklarını layıkıyla yerine getirmekten geçtiğini hatırlatan bir konuşma yaptı. Canlı tartışmalarla son bulan etkinliğe yaklaşık 45 kişi katıldı.

Kayseri BDSP

Ankara'da Kızıldere anması

Komünistler, Kızıldere'de katledilen on devrimciyi, Ankara'da 30 Mart günü Mahir Çayan'ın mezarı başında gerçekleştirdikleri etkinlikte andılar.

Anma, Karşıyaka Mezarlığı 2. kapıda toplanılarak, “Kızıldere, Ulucanlar, 19 Aralık... / Yaşasın devrimci siper yoldaşlığı! / BDSP” pankartının açılmasıyla başladı. Sloganlar eşliğinde Çayan'ın mezarı başına gelindi. İlk olarak Kızıldere direnişinin anlamına ve yaşandığı tarihsel kesite dair bir konuşma yapıldı. Kızıldere'nin, katliamcı sermaye devleti karşısında kararlılığın, devrimci dayanışmanın, siper yoldaşlığının, devrim ve sosyalizm mücadelesine bağlılığın adı olduğu ifade edildi.

Saygı duruşunun ardından Ekim Gençliği ve Liselilerin Sesi adına konuşmalar yapıldı. Genç komünistler, Mahirler'in baş eğmezliği ve devrim davasına adanmış yaşamlarının mücadelede yol göstericiliğini vurguladılar.

Hep birlikte söylenen devrimci marşlarla süren etkinlik, Mahirler'in direngenliğini işçi sınıfını devrim ve sosyalizm davasına kazanma çabasıyla bütünleştirme çağrısı ile sona erdi.

Konuşmada, Mahirler'in anti-empyralist ruhunu, NATO Zirvesi'nin gerçekleşeceği ve ABD başkanı Obama'nın Türkiye geleceği önümüzdeki günlerde büyütme çağrısı da yapıldı.

Kızıl Bayrak / Ankara

İÜ'de Kızıldere anması

Mahir Çayan ve yoldaşlarının katledilişinin yıldönümünde İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi kantininde Ekim Gençliği olarak bir anma gerçekleştirdik. Anma öncesi Fen-Edebiyat Fakültesi'nde “Devrim şehitleri ölümsüzdür!”, “Kızıldere son değil, kavga sürüyor!” şiarlı afiş ve duvar gazeteleri kullandık. Ayrıca “Kızıldere son değil, kavga sürüyor!” şiarlı pullama yaptık.

Anma öncesinde bahçede ve kantinde şiirlerle birlikte konuşma yaparak herkesi anmaya davet ettik. Öğrenciler alkışlarıyla destek verdiler ve anma etkinliğine katıldılar.

Anmanın gerçekleştirileceği yere Kızıldere şehitlerinin fotoğrafları asıldı, mumlar yakıldı ve karanfiller bırakıldı. Anma bir arkadaşımızın Mahir

Çayan ve On'ların anısına yazılan “On'lar Yıldızlar isimli şiiri okumasıyla başladı. Ardından Kızıldere'nin tarihini anlatan, siper yoldaşlığını vurgulayan bir konuşma yapıldı. Devrim şehitleri adına saygı duruşunun ardından “Güneşi içenlerin türküsü” isimli şiir okunarak anma sonlandırıldı.

İstanbul Üniversitesi Ekim Gençliği

Kızıldere anmasına hazırlık

İzmir Ekim Gençliği olarak, çağrısını yaptığımız Kızıldere anma programı çerçevesinde ilk olarak, üzerinde Kızıldere şehitlerinin resimlerinin bulunduğu ve “Kızıldere sana yine geliriz” şiirinin yer aldığı ozalitimizi hazırlık binasının duvarına astık. Ardından “Kızıldere'de On'ların yaktığı ateş kavgamızda büyüyor!” başlıklı, devrimci iradenin teslim alınamayacağı vurgulandığı bildirilerimizi kampüs içerisinde yaygın bir şekilde kullandık. Bu sayede öğrencilerle birebir konuşma fırsatı bulduk; Kızıldere'nin devrimci dayanışmanın en güzel örneğine tanıklık ettiğini, 10 yiğit devrimcinin siper yoldaşları Denizler'in idam kararlarının durdurulması için ölümüne bir direniş gösterdiklerini anlattık.

DEÜ Ekim Gençliği

İzmir'de Kızıldere anması

Kızıldere şehitleri Ege Üniversitesi'nde yapılan bir etkinlikte anıldı. Ege Üniversitesi ve Dokuz Eylül Üniversitesi'nde ozalitle ve bildirilerle çağrısı yapılan anma Ege Üniversitesi Mühendislik Cafe'de gerçekleştirildi.

30 Mart günü düzenlenen anma Kızıldere'nin anlamı üzerine yapılan sohbetle başladı. Ekim Gençliği adına yapılan konuşmada, devrimci mirasın bugünkü temsilcisinin sınıfın komünist partisi olduğu vurgulandı. Bugün genç komünistlere düşenin bu mirası özümsemek ve gücünü sınıfın komünist partisinden programından alarak zor dönemleri aşmak olduğu dile getirildi.

Diğer konuşmalarda da Kızıldere'yi yaratan koşullar tartışıldı. Gençlik hareketinin şimdiki koşulları üzerinde duruldu. Yerel seçimler üzerine bir değerlendirmenin de yapıldığı anma yaklaşık bir saat sürdü.

Ekim Gençliği / İzmir

Esenyurt İLGP'den Kızıldere anması

Esenyurt'ta liseli gençlik tarafından Kızıldere'de katledilen Mahir Çayan ve yoldaşlarını anmak için 28 Mart günü bir anma etkinliği gerçekleştirildi.

Etkinliğe Kızıldere şehitlerini anlatan bir konuşma ile başlandı. Kızıldere'nin tarihçesinin anlatıldığı sunumda, Mahirler'in uğruna ölümü göğüslediği devrim davasının yenilmez olduğu, onların bıraktığı yerden zafere ulaşılacağı vurgulandı. Daha sonra Kızıldere şehitleri şahsında saygı duruşu yapıldı. Saygı duruşu "Güneşi içenlerin türküsü" şiirinin hep bir ağızdan okunmasıyla bitirildi. Ardından sinevizyon gösterimine geçildi. '68'lerden günümüze devrimci hareketi işleyen sinevizyon ilgiyle izlendi. Program Nazım Hikmet'in şiirleri ile devam etti.

Serbest kürsü bölümünde liseliler, Kızıldere'de dövüşerek ölümsüzleşen yiğit devrimcilerin bıraktığı bayrağı leke sürdürmeden taşıyacaklarını ifade ettiler. Mahirler'in anısına sahip çıkmanın kapitalist sisteme karşı mücadeleyi yükseltmekten geçtiğini vurguladılar.

40 kişinin katıldığı etkinlik atılan sloganlar ve 1 Mayıs'ta alanlara çıkma çağrısıyla son buldu.

Esenyurt İLGP

Samsun'da Kızıldere etkinliği

Mahir Çayan ve yoldaşlarının katledilişinin 37. yıldönümü nedeniyle 29 Mart günü Liselilerin Sesi okullarıyla bir araya geldik. Katliamın anlatıldığı belgesel gösteriminin ardından reformizmden kopuşu simgeleyen '71 Devrimci Hareketi ve bizlere bıraktıkları devrimci mirasa dair sohbet ettik.

Denizler'in idamını engellemek için devrimci siper yoldaşlığının örneklediği Kızıldere direnişi bizlere düzen karşısında baş eğmemeyi ve devrimci iradenin teslim alınamayacağını bir kez daha göstermiştir. Yaptığımız sohbetin ardından anma etkinliğimiz sona erdi.

Samsun Ekim Gençliği

Trabzon'da Kızıldere anması

31 Mart günü gerçekleştirdiğimiz anmada öncelikle 16 Mart ve Gazi katliamları üzerine bir konuşma yapıldı. Ardından Kızıldere şehitlerinin sergilediği direniş, Mahir Çayan ve arkadaşlarının Deniz, Yusuf ve Hüseyin'in idamlarını durdurabilmek için ölümü göze almaları ve siper yoldaşlığının önemi anlatıldı. Son olarak, 10 yiğit devrimciden devralınan bayrağın ancak örgütlü mücadele ile yükseltilebileceği ve biz genç komünistlerin onların devrimci mirasına sahip çıkacağı ifade edildi.

Trabzon Ekim Gençliği

Toprağı destekçe sermaye devletinin kanlı tarihi fıskırıyor!

Sermaya devleti kanlı tarihini gizlemeyi bir türlü başaramıyor. Ergenekon vesilesiyle bilinen bazı gerçekler bir kez daha kamuoyunun gündemine düşerken krokiler, kemikler, kirli ilişkiler ağı, tutuklanan askerler, ortaya çıkan silahlar Türkiye'nin son 25 yılını özetliyor.

Burjuvazi içindeki çatlaktan yayılan kirli koku, özellikle BOTAŞ kuyuları olarak kamuoyuna yansıyanlar, sermaye devletinin kanlı yüzünü tüm çıplaklığıyla ortaya sermiş durumda.

"Derin devlet"e ve sermaye devletinin kirli işlerine ulaşmak için, toprağın derinliklerini kazmak gerekiyor. Zaten devletin kolluk güçleri de nereye bakacaklarını bilircesine, gittikleri her yere kazma, kürek ve dozerlerini götürüyor.

Ergenekon öncesinde de Diyarbakır 7. Kolordu Komutanlığı'nın bahçesinde, Mardin'in Nusaybin ilçesi Bagok Dağı eteklerinde bulunan Hastum Mağaraları yakınlarında bir çukurda, Bingöl Yedisu İlçe Jandarma Karakolu bahçesinde, Tatvan İlçesi kırsalında yer alan Kender Dağı eteklerinde, Siirt'e bağlı Kasaplar Deresi ve daha birçok yerde bir dizi toplu mezar bulunmuştu. Ancak BOTAŞ kuyularının kazılmaya başlanmasıyla, sermaye devletinin vahşette sınırlanmadığı ortaya çıktı.

'90'ların ikinci yarısında, JİTEM'in öldürdüğü birçok kişiyi BOTAŞ tesisleri, Sinan Tesisleri, Cizre karayolu ve dere kenarlarına attığı ya da gömdüğü farklı kişilerce, birçok kez dile getirilmişti. Eski PKK'li, PKK itirafçısı ve JİTEM'in kadrolu tetikçisi Abdülkadir Aygan, *Taraf* gazetesinden Neşe Düzel'e verdiği röportajda, bu bölgeyle ilgili şunları söylemişti:

"Cesetleri kör kuyulara atmışlar. Boşaltılan köylerde su kuyuları var. Yol kenarına yapılan tesislerde kendilerine zamanında artezyen kuyuları açmışlar. Onlar şimdi harabe halinde. Cesetlerin o kuyulara atıldığını duydum. Mesela Cizre Jandarma Komutanı'nın emrinde çalışan bir timin yedi cesedi böyle bir kuyuya attığını duydum..."

Aygan'ın söyledikleri bazı bilinen gerçeklerin arasındaki boşlukları dolduruyor. Aygan Ergenekon davası kapsamında BOTAŞ kuyularının sorumlusu olarak tutuklanan Albay Cemal Temizöz'ün emrinde olan bir ekibin birçok faili meçhul cinayet işlediğini anlatmıştı:

"Şırnak ve Cizre'de ayrı bir ekip vardı. Abdülhakim Güven, Hıdır Altuk, Adem Yarkin, Hüseyin Bülbül isimli itirafçılardan kurulu bu ekip, oradaki İlçe Jandarma Komutanı Yüzbaşı Cemal Temizöz'ün emrindeydi. Yanlarına da bir-iki tane sivil uzman çavuş verilmişti. Bunlar orada terör estirdiler. Kimi insanları milis diye veya kardeşi dağda diye kuyulara atmışlardı, kimilerinin evlerinin altına anti-tank mayını koymuşlardı, kimisini sığınağa koyup, yani sığınağa baktırma bahanesiyle bomba atarak imha etmişlerdi. Bazı kişileri tehdit etmiş, bilezik ve para almış. Kimileri de korkusundan kendileri vermiş. Cizre ile İdil arasında kendilerine gerilla süsü vererek, minibüs durdurup yolcu ve bayanların gerdanlıklarını, bileziklerini almış. Bu şekilde kısa sürede servet edindi..."

Aygan'ın ifadeleri ile tutuklanan Albay Cemal Temizöz, 1993-96 yıllarında Cizre'de yüzbaşı rütbesiyle görev yaptı. Cizre Jandarma Tabur Komutanı olan Temizöz ile ilgili olarak bugüne kadar pek çok iddia gündeme geldi. Halen Diyarbakır'da devam eden JİTEM davalarında da adı sıkça geçen albay hakkındaki iddialardan biri, Diyarbakır ve Cizre'de görev yaparken çok sayıda faili meçhul cinayetin emrini vermesine ilişkin. Diyarbakır Jitem Grup Komutanlığı, Cizre Tabur Komutanlığı gibi görevlerde de bulunan albayın, 27 Mart 1994'teki yerel seçimlerde köy ve ilçe merkezinde askerleri kullanıp halkı açık oy kullanmaya zorlayarak, Kamil Atak'ı Cizre belediye başkanı yaptı.

Asitli BOTAŞ kuyularının bir diğer ismi, oğlu ve kendisinin birçok faili meçhul cinayetten sorumlu tutulan Cizre Eski Belediye Başkanı Kamil Atak'tır. Eski bir korucubaşı olan bu zatın da sicili en az Albay Temizöz kadar kirli. Koruculuk gibi soysuz bir işin başı olan Atak da, tıpkı kendine emir veren Temizöz gibi aşağılık bir tetikçi olarak, devlet tarafından Cizre Tank Taburu yakınında kendisine arazi ve ev tahsis edilerek ödüllendirildi.

JİTEM komutanlarından Yüzbaşı Cem Ersever tarafından korucubaşı yapılan Atak hakkındaki bazı iddialar şöyle: 1986 yılında iki çobanı öldürdü, ikisini yaraladı. Cumhuriyet Başsavcılığı'nda ifade veren ve ismi açıklanmayan bir tanık, 1990'lı yıllarda PKK'ye yardım ettikleri iddiasıyla bazı kişilerin korucubaşı ve aynı zamanda belediye başkanı olan Kamil Atak tarafından alınarak sorgulanmak üzere Hizbullah'a teslim edildiğini öne sürmüştü. Tanık, Hizbullah üyelerinin bu kişileri eğitim amaçlı olarak kullandıkları, Cizre'ye 2 kilometre uzaklıkta olan ve 1991 yılında boşaltılan Kuştepe Köyü'nde sorgulandıktan sonra öldürdüklerini iddia etmişti. Bu ifadeler doğrultusunda köyde kazı başlatılmış, 20 kemik parçası bulunmuştu.

Kürdistan'da son 25 yıldır yaşananları birkaç tetikçinin üstüne atan devlet yıllardır işlediği cinayetleri böyle kolayından aklayıp kurtulamaz. Çeteleşen sermaye devletinin kurduğu cinayet şebekeleri birçok katliama imza atmıştır. Asıl suçlu Kürt halkının onurlu sesini boğmaya çalışan faşist sermaye devletidir.

Almanya'da kriz karşıtı gösteriler...

“Krizinizin bedelini ödemiyoruz!”

Kapitalizmin kabesi ABD’de baş gösteren kriz, kapitalizmin sayılı metropollerinden biri olan Almanya’yı da çoktan etkisine almış bulunuyor. Fakat Almanya’da deyim uygunsu, şimdiye kadar neredeyse yaprak kımıldamış değil. Komşu Fransa’da yer yerinden oynarken Almanya oldukça sakin. Alman burjuvazisi şimdiye kadar, henüz sahip olduğu bazı mali avantajlar, güçlü sendika bürokrasisi ve Alman solunda tarihten gelen köklü oportünizm sayesinde gelişebilecek kitle tepkilerini bloke etmeyi başardı.

Fakat bütün dezavantajlara rağmen, kendini işçi ve emekçilerin yaşamında gün geçtikçe daha fazla hissettiren krize karşı büyüyen kitle tepkisi daha fazla dizginlenemiyor. Nihayet sessizlik 28 Mart günü Almanya’nın iki büyük kenti olan Berlin ve Frankfurt’ta yapılan kitlesel eylemlerle bozuldu.

Eylemler geniş katılımlı bir platform tarafından organize edildi. Bu platformda başı Sol Parti (Die Linke) ve ATTAC gibi liberal-reformist yapılar çekse de, MLPD, DKP, yerel sendika şubeleri, anti-faşist otonom gruplar, devrimci- demokrat göçmen örgütleri, savaş karşıtı platformlar ve çevre örgütleri gibi çok değişik çevrelerin de önemli katkıları oldu. Alman Sendikalar Konfederasyonu (DGB) eylem organizasyonunda direk yer almadı. Sendikaların katılımı yerel düzeyde ve sembolik bir destekten ibaret kaldı. Eylemlere işçi katılımı ise, devrimci-ilerici öncü işçilerin özel çabaları sayesinde gerçekleşti.

“Krizinizin bedelini ödemiyoruz!” sloganıyla düzenlenen eylemlere Berlin’de 35 bin, Frankfurt’ta ise 25 kişi katıldı. Çok değişik renkten çevrenin krize karşı böylesi isabetli bir slogan altında birleşebilmesi oldukça anlamlıydı.

Frankfurt’ta kriz yürüyüşü

Frankfurt’taki eylem saat 12.00’de iki ayrı noktadan başladı. Uzak şehirlerden insanların da gelmesiyle birlikte, saat 13.00’ten itibaren yürünmeye başlandı. Yağmura rağmen oldukça coşkulu geçen eyleme işçi ağırlıklı bir katılım oldu. Sendikaların hiçbir özel çabası olmamasına rağmen, Bochum ve Rüsselsheim’dan Opel işçileri, Stuttgart’tan Mercedes Benz işçileri, Köln’den Ford işçileri eyleme kendi çabalarıyla katıldılar. İşten atılan Alman paket firması (DPD) işçileri kitlesel katılımlarıyla dikkat çektiler.

Frankfurt’taki eylem, işçisi, emekçisi ve devrimcisiyle sol güçlerin damgasını vurduğu bir eylem oldu. Taşınan pankartlarda ve dövizlerde, dağıtılan bildirilerde, atılan sloganlarda ve taşınan sembollerde anti-kapitalist vurgular öne çıktı. Dağıtılan yazılı materyallerde krize karşı bir bilinç açıklığının olduğu gözlemlendi. Bu da, Almanya’da her şeye rağmen gelişmeye açık ciddi bir sol potansiyelin olduğunu göstermektedir.

Taşınan çok sayıda pankart, döviz ve bayraklarla rengarenk bir görüntüye sahip olan yürüyüş kolu, hiç susmayan sloganlar, düdük ve trampet sesleri eşliğinde, uzun bir güzergahı kat ettikten sonra merkezdeki Römerhof alanında toplandı.

Almanya’nın finans merkezi olan Frankfurt’ta, dışarıdan takviyelerle binlerce polis konuşlandırıldı. Aldıkları abartılı önlemlerle bir kez daha sermayenin güvenliği için var olduklarını gösterdiler.

Miting alanında, hükümet ortağı SPD’nin eski maliye bakanı, yeni Sol Parti başkanı Oskar

Lafontaine, kendilerini “sol sendikacılar olarak tanımlayan sendikacılar, işçi temsilcileri ve organizasyondaki çeşitli çevreler adına konuşmalar yapıldı. Lafontaine’nin konuşması kitle tarafından ısıklanarak protesto edildi. Konuşma boyunca devam eden protestolardan dolayı bazı göstericilerle Sol Parti taraftarları arasında yer yer tartışmalar yaşandı. Lafontaine biraz da bu protestolardan dolayı konuşmasını kısa tutmak zorunda kaldı.

Mitingdeki bütün konuşmalarda sermayenin krizin bedelini, işsizlik, işyeri kapatma, kısa çalışma, düşük ücret, işten atma yasasının esnetilmesi, özelleştirme ve taşeronlaştırma, militarizm ve siyasal baskılarla emekçilere ödetmek istediği, buna karşı ise emekçilerin ancak örgütlenerek ve mücadele ederek karşı durabileceği belirtildi.

Mitingin en anlamlı konuşması ise, yaklaşık 40 bin kişinin çalıştığı, Mercedes Benz işyeri işçi temsilciliği başkanı Tom Adler tarafından yapıldı. Mücadeleci, coşku dolu bir konuşma yapan Adler, sadece işçi sınıfının değil, yanısıra tüm ezilenlerin ve işsizlerin sorunlarına da değinerek, eski saldırı paketi olan Agenda 2010’nun geride kaldığına, seçimden sonra sıranın, daha ağır bir paket olan 2020’de olduğuna değindi. Önümüzdeki 1 Mayıs ve 4 Nisan’da Strasburg’ta yapılacak NATO karşıtı gösteriye kitlesel katılım çağrısı yapan temsilci sözlerini, “Milyonlar, milyonlardan daha güçlüdür!” diyerek noktaladı.

Konuşmalar arasında müzik dinletisinin de yapıldığı miting saat 17.00’ye doğru sona erdi.

Eyleme Bir-Kar olarak, “Krizin faturası kapitalistlere!” ve “Emperyalist saldırganlık ve savaşa karşı mücadeleye!” yazılı iki pankart, kriz konulu dövizlerimiz ve Marks, Engels ve Lenin’in büyük boy resimleriyle katıldık. Eylem boyunca, bir süre önce çıkarmış olduğumuz, “Kriz kapitalizmin krizidir, faturasını kapitalistlere ödettirelim!” başlıklı dört sayfalık bültenimizi yaygınca dağıttık.

Yürüyüşte ayrıca Almanca açılımlı büyük boy bir TKİP pankartı da taşındı. Kortejimiz görselliğiyle oldukça dikkat çekti. Die Linke ve ATTAC gibi reformist parti ve örgütler eyleme en kitlesel katılımı sağlarken, MLPD ve DKP gibi devrimci partiler de belli bir kitlesellikle katıldılar. Eyleme Türkiyeli

devrimci gruplardan MKP, DDIF, AGIF, ATİK ve Yaşanacak Dünya da pankart, bayrak ve dövizleriyle katıldılar.

Berlin’de kriz karşıtı yürüyüş!

Yürüyüş Rotes Rathaus binası önünde yapılan bir mitingle başladı. Yapılan konuşmalarda militarizme değil, sağlığa, eğitime, sosyal alana bütçe talepleri öne sürüldü. Yapılan ön mitingden sonra yürüyüş başladı. Uzunca bir güzergahın ardından ilk toplanma alanına tekrar gelindi.

Burada yürüyüş düzenleme komitesinden çeşitli parti ve sendikalara mensup kişilerce konuşmalar yapıldı. Bu konuşmacılardan biri olan Sol Parti /“Die Linke” başkanı Gregor Gysi konuşmasında, bankaları kurtarmak için milyarlarca para yatırmayı göze alan, bunun faturasını işçi ve emekçiye yükleyen zihniyeti eleştirdi.

Yürüyüşün sonuna doğru polis provakasyonu sonucu otonom çevrelerle polis arasında çatışma çıktı, 20 kişi gözaltına alındı.

Toplumun değişik kesimlerinin katıldığı yürüyüş coşkulu geçti. Yürüyüşe Türkiye’li örgütlerden TKİP, BİR-KAR, ATİK, DİDF katıldı. Mitinge, önde amblemlili parti pankartımız olmak üzere, Almanca “Kapitalizmin saldırılarına karşı birleşik mücadeleye! / BİR-KAR” pankartı ile katıldık. Yoğun bildiri ve bülten dağıtımını yaptık. Yürüyüşte ayrıca “Bütün ülkelerin proleterleri birleşin! /TKİP” imzalı pankart taşındı.

Almanya’da krize karşı yapılan bu ilk kitlesel mitingler, işçi ve emekçilerde krize karşı ciddi bir öfkenin biriktiğini, güçlü bir mücadele isteğinin olduğunu açığa çıkartmıştır. Bu potansiyeli şimdilik liberal-reformist sol, demagogik de olsa izlediği politikalarla arkasına almak istiyor. Bu ciddi bir tehlikedir. Almanya’daki devrimci güçlere bu anlamda ciddi görevler düşmektedir. Zaman kaybedilmeden harekete geçilmelidir. Ciddi bir ideolojik ve politik müdahaleyle, şimdi reformistlerin kanalına akan güçlerin devrimcilerin bayrağı altında toplanmaması için hiçbir sebep yoktur.

G-20 Zirvesi Londra'da toplanıyor...

Kapitalizme ve krizine karşı öfke büyüyor!

ABD'de başlayan ve dünyaya yayılan ekonomik kriz burjuvazinin korkulu rüyası olmaya devam ediyor. Kapitalizmin krizine çözüm arayan sermaye devletleri, 4 Nisan günü Londra'da G-20 Zirvesi'ni topluyorlar. Zirve 4 Nisan'da gerçekleşecek olsa da, toplantı öncesi yapılan açıklamalar G-20'nin sonuçlarına ışık tutmaktadır. Bazı emperyalist devletler krizi atlama için G-20 Zirvesi'ni bir fırsat olarak görürken, kimileri de zirvenin hiçbir şeyi çözmeyeceğini açıklamaktadırlar.

G-20 Zirvesi ile ilgili en çarpıcı açıklamayı "renkli devrim"lerin finansörü, spekülör George Soros yaptı. Soros, G-20 Zirvesi'nin son şans olduğunu hatırlattı ve zirvede mevcut görüş ayrılıkları giderilmediği koşullarda küresel bir çöküşün yaşanabileceği uyarısında bulundu. Küresel sistemin düzelmesi için eskiye dönüşün doğru olmayacağını belirten Soros, mutlaka reform yapılması gerektiğini, acil önlemlerin alınması halinde bile durgunluğun uzun süreceğini, önlem alınmaması halinde ise küresel çöküş yaşanabileceğini vurguladı.

Soros, kriz karşısında iki talebi öne çıkardı: "Reform ve acil önlemler"

Biliyoruz ki, burjuvazi dünyanın neresinde "reform"dan bahsetse, bu, işçi ve emekçilere yönelik azgın bir saldırı anlamına gelmektedir. "Acil önlemler"le kastedilen ise, krizin faturasını ödemeye karşı çıkan işçi ve emekçilerin mücadelesini dizginleyecek önlemlerdir.

Zirve'ye ilişkin olarak, başta İngiltere ve Almanya olmak üzere birçok devlet, öncesinde tartışmayı başlattılar. G-20 Zirvesi sonuçlanmadan belli bir hat ortaya çıkarılmış oldu.

İngiliz hükümetinin 20'ler grubu zirvesi özel temsilcisi Lord Malloch Brown şunları söylüyor: "Buluşma kati bir sınav olacak. 20'ler grubu zirvesinin ardından dünya basını azimli, ciddi ve isabetli kararlardan bahsederse görevimizi yapmış sayılırız. Etmezse, piyasalar, herkesin hissedeceği şekilde daha da çöker."

İngiltere Dışişleri Bakanı David Miliband ile Avustralya Başbakanı Kevin Rudd ise zirveden beklentilerin büyük olmaması gerektiğini vurgulama gereği duydular. Çin de zirvenin sorunu bir günde çözemeyeceğini ancak önemli bir süreci başlatacağını belirtti.

Almanya Başbakanı Merkel ise, G-20 Zirvesi'nin ekonomik kriz sorununu hemen çözemeyeceğini ve uluslararası mali kuralların yeniden yapılanmasının çok uzun sürebileceğini belirterek, Londra'daki toplantıdan çok umutlu olmadığını ifade etti.

Fransa Cumhurbaşkanı Nicholas Sarkozy'nin sözleri ise şimdiden gerginlik yaratmaya yetti. Sarkozy "kulağa hoş gelen ancak içerik açısından boş sahte başarılar" izin vermeyeceğini açıkladı.

Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Ban ki Moon da, G-20 ülkelerini, dünya ekonomisini canlandırma paketine katkıda bulunmaya çağırdı. Bunun, yoksul ülkelerde yaşanan ekonomik durgunluğun üstesinden gelinmesine yardımcı olacağını, aksi takdirde bu ülkelerde sosyal huzursuzlukların baş gösterebileceğini vurguladı.

G-20 Zirvesi ile ilgili tartışmalar devam ederken, Alman *Der Spiegel* dergisinin zirvenin sonuç bildirisini taslağını yayınlaması Almanya ve İngiltere arasında sert tartışmalara yol açtı.

G-20 Zirvesi'nin sonuç bildirisini taslağından yansıyanlar şunlar:

* 2 trilyon dolarlık bir teşvik paketinin uygulamaya konulması. Böylece büyümenin yüzde 2 artması ve dünya genelinde 20 milyon kişiye iş olanağı sağlanması umut ediliyor. Almanya ve Fransa, Gordon Brown'un mali kriz ile ilgili önlem önerilerini sıcak bakmıyor.

* Zor durumdaki bankalara desteğin sürdürülmesi ve İMF kaynaklarının artırılması.

Krizle karşı emekçilerin artan tepkisi ve burjuvazinin korkusu

Emperyalist-kapitalist sistem krizin faturasını emekçilere ödetmeye çalışırken, Avrupa'nın birçok yerinde G-20 Zirvesi'ne karşı onbinlerce kişi zirveden bir hafta öncesinden itibaren protesto gösterileri düzenlemeye başladı. İngiltere, Almanya, Hollanda, İtalya, Avusturya, Fransa ve İsviçre'de onbinlerin katıldığı G-20 karşıtı protestolar gerçekleştirildi.

Eylemlerde kapitalizm karşıtı pankartlar taşındı, küresel ekonomik krizin sorumlusunun kapitalistler olduğu vurgusu öne çıktı. Londra ve Berlin'de, kolluk güçlerinin yürüyüşe katılanların görüntülerini alması üzerine çatışma çıktı.

G-20 Zirvesi öncesi işçi ve emekçiler sokaklara çıkarken, İngiliz polisi olağanüstü önlemler aldı. G-20 şeflerinin güvenliği için alınan tedbirler 7 milyon sterlini bulurken, zirve sonuna kadar toplam maliyetin 9 milyon sterline ulaşması bekleniyor. Zirve boyunca 10 bin 500 kolluk gücü kapitalist şefleri koruyacak!

G-20 Zirvesi'nin güvenliğinden sorumlu olan Simon O'Brien, alman tedbirlerle ilgili şunları söyledi: "Biz barışçı, kanunlara ve kurallara saygılı her türlü

protesto gösterisini olumlu karşıyoruz ve onlara elimizden gelen yardımı göstermeye hazırız. Ancak internet üzerinde bazı grupların organize olarak Londra'da terör estirmeyi planladıklarını biliyoruz, tabii bunlar ufak gruplar ancak eğer böyle bir şey olursa bunun karşılığı çok farklı olacaktır ve şüphesiz bu kişiler hemen tutuklanacaktır." O'Brien, ayrıca sivil polislerin ve keskin nişancıların zirve boyunca önceden belirlenen bölgelerde görev yapacağını ifade etti.

Milyonlarca sterlin harcamalarına rağmen zirve "güvenli" bir ortamda toplanamayacaktır. İşçilere ve emekçilere krizin faturasını ödetmek için bir araya gelen sermaye güçlerinin hiçbir önlemi, işçi ve emekçilerin öfkelerini ortaya koymasını engelleyemeyecektir.

Avrupa'da krize karşı onbinler alanlara çıktı!

Sanayileşmiş ve sanayileşmekte olan ülkelerin temsilcilerinin 2 Nisan'da Londra'da biraraya gelecekleri G20 zirvesi protestolarla başladı.

Zirve öncesinde başta İngiltere'nin başkenti Londra'da ve Almanya'da Berlin ve Frankfurt olmak üzere Avusturya, Hollanda, İtalya ve İsviçre'de de gösteriler düzenlendi.

İngiltere

"Put People First!" ("Önce insan!") sloganı altında toplanan binlerce kişi Londra merkezinde bir yürüyüş düzenledi. Gösteride hükümetin ekonomi politikaları da protesto edildi. Yürüyüşte "Irak ve Afganistan'daki işgal son bulmalı!", "Bomba değil iş yaratılsın!", "İsrail'e silah satışına son Filistin'e özgürlük!", "Nükleer bombalar imha edilsin!" sloganları atıldı. Yoksulluk, işsizlik ve iklim değişikliğine dikkat çekildi.

Gösteride ayrıca "Bankalardan nefret ediyoruz!", "İnsanlar kârdan önce gelir!", "Irak ve Afganistan'dan çıkın!" pankartları ve dövizleri de taşındı. Ekonomik krizin sorumlusunun kapitalist düzen olduğu vurgulandı. Gösterilere sendikalar, barış aktivistleri ve çevre örgütleri (150'den fazla kurum) çağrı yaptı.

Avusturya

Viyana'da "Sizin krizinizi biz ödemeyeceğiz" yürüyüşü gerçekleşti. 15 bin kişinin katıldığı yürüyüşe devrimci, ilerici kurumlar, sendikalar, çeşitli siyasi partiler ortak çağrı yapmıştı. Avusturya Kürt Dernekleri Federasyonu üyelerinin taşıdığı "sosyal devlet" yazılı tabut ilgi çekti. Yapılan konuşmalarda, "Sizin krizinizi biz ödemeyeceğiz" vurgusu sıkça yapıldı.

Hollanda'da Amsterdam'da yapılan protestoya 5 binin üzerinde emekçi katılarak ekonomik krize karşı sesini duyurmaya çalıştı. Eylem sloganlar eşliğinde akşam saatlerine kadar devam etti.

Fransa'nın başkenti Paris'te borsa binası önündeki meydana toplanan yaklaşık 200 kişi vergi cennetlerini protesto etti. Göstericiler borsanın önünde kendi yaptıkları Euroları ortalığa saçtılar.

İsviçre'nin Cenevre kentinde yapılan gösteriye de 200 kişi katıldı.

Barack Obama'nın yeni Afganistan planı...

Daha çok asker, daha çok bomba, daha çok katliam!..

Dünya jandarması ABD, bataklığa dönüşen Afganistan işgalinden çıkış yolu arıyor. "El Kaide'yi dağıtmak, Usame Bin Ladin'i yakalamak, Afganistan'a demokrasi ve özgürlük götürmek" türünden iddialarla 2001 yılının sonlarına doğru başlayan emperyalist işgalin bataklığa dönüştüğünü, artık ABD savaş makinesinin bazı şefleri de kabul ediyor. Bazı çevreler ise Afganistan'ı Vietnam'a benzetiyorlar. Kesin olan, ülkeyi enkaza çevirip Afgan halklarına tarifsiz acılar yaşatmayı başaran ABD, NATO ve diğer suç ortaklarının, işgale gerekçe gösterdikleri hedeflerin hiçbirini gerçekleştirememiş olduklarıdır.

Seçim sürecinden beri Afganistan'a öncelik tanıyacağını belirten Beyaz Saray'ın yeni patronu Obama, dediği gibi zaman geçirmeden Afganistan'dan çıkış planını ilan etti. Görünen o ki, yeni plan, Afganistan'daki yıkımı daha da derinleştirmek ve savaşı Pakistan'a yaymak dışında bir işe yaramayacak.

Afganistan'da durumun "giderek daha tehlikeli" hale geldiğini itiraf ederek, Afganistan'ın Taliban ya da El Kaide'nin kontrolüne girmesine izin verilemeyeceğini iddia eden Barack Obama, Afganistan'daki ilk hedeflerinin "hem Afganistan hem Pakistan'da El Kaide'yi dağıtmak, parçalamak ve yenilgiye uğratmak olduğunu" söyledi.

Bu sözler, Pakistan'ın fiilen savaş alanına dahil edilmek istendiğini ortaya koyuyor. Nitekim Obama'nın bölgedeki özel temsilcisi Richard Holbrooke de, BBC'nin sorularını yanıtlarken, şöyle konuştu: "Kabil'de dünyanın en iyi yönetimi bile iktidarda olsa, Pakistan'ın batısında aşiretlerin sözünün geçtiği bölgelerde şimdi mevcut olan durum sürdükçe Afganistan'da istikrar sağlanamaz. Bizim vurgulamak istediğimiz mesaj şudur: Pakistan ile Afganistan ayrı ayrı sorunlar olarak değerlendirilemez". Görüldüğü üzere vurgular, emperyalist savaşın Pakistan'a yayılmasının kaçınılmaz olduğunu ima ediyor.

Daha önce kararlaştırıldığı üzere Afganistan'a 17 bin askerden oluşan ek kuvvet gönderme kararı alan Obama yönetimi, yeni plana göre bunlara 4 bin asker daha ekleyecek. Ek kuvvetin büyük bölümünün, çatışmaların en yoğun olduğu güney eyaletleri ile sınır boylarında konuşlandırılacağı söyleniyor.

Savaşı derinleştirme planına kamuoyu desteği almaya çalışan Obama, her ABD başkanı gibi yalana sarıldı. Yeni planla ilgili açıklamasında, pek çok istihbarat tahminlerinin, El Kaide'nin barındığı Pakistan'dan ABD topraklarına saldırı planladığı yolunda bilgiler içerdiğini öne süren Obama, "Dolayısıyla Amerikan halkının açık ve net bir amacımız olduğunu anlamasını istiyorum; bu Pakistan ve Afganistan'daki El Kaide ve Taliban'ın dağılması, parçalanması, yenilgiye uğratılması ve bu grupların her iki ülkeye de geri dönmelerinin engellenmesidir" diye konuştu.

Bu arada Afganistan'daki çatışmaları yaygınlaştırmanın yanısıra, savaşı Pakistan'a da taşımayı hedefleyen yeni plana hem Kabil hem İslamabat'tan destek geldi.

Kabil'deki Pentagon kuklası yönetimin başı Hamid Karzai, Afgan halklarını hedef alan saldırıların daha da yaygınlaştırılmasından başka bir işe

yaramayacak olan yeni plana hararetle destek verirken, işbirlikçi Pakistan devletinin cumhurbaşkanı Asıf Ali Zerdari ise, Barack Obama'nın yeni bölge stratejisini "olumlu bir değişim" olarak değerlendirdiklerini söyledi.

Bu açıklamalar, Karzai-Zerdari ikilisinin Amerikan bombalarından medet umacak kadar düşkünleştiklerinin ibret verici kanıtlarıdır. Bu alçaltıcı tutum, Karzai-Zerdari ikilisine özgü olmayıp, tüm işbirlikçi rejimlerin karakteristik özelliklerinden biridir.

Afganistan, yazık ki Vietnam değil. Zira Vietnam'da on yıllara yayılan emperyalist işgal karşıtı destansı halk savaşı komünistlerin önderliğinde gelişerek zafere ulaşmıştı. Afganistan işgaline karşı çıkan El Kaide, Taliban gibi güçlerin ise anti-emperyalistlik ya da ilerilikle herhangi bir ilişkileri bulunmuyor. Fakat buna rağmen yeni plan, emperyalist işgalin zafere ulaşmasını sağlamaktan uzaktır. Nitekim bunun farkında olan işgalciler, daha çok bomba yağdırmaya hazırlanırken, Afganistan'a komşu ülkeleri de bataklığın içine çekmeye çalışıyor. İşgalcilerin bir diğer girişimi ise, Taliban güçleriyle anlaşmanın yollarını bulmaktır.

İşgalcilerin bu çırpınışları, ekonomik krizin basıncı altında bulunan emperyalist Amerikan rejiminin açmazlarının derinleştiğine işaret ediyor. Sıkışıkça saldırganlaşan işgalcilerin insanlığa karşı işledikleri bu ağır suçların hesabı, ezilen halkların birleşik devrimci direnişi örüldüğünde mutlaka sorulacaktır.

Filistinli tutsakların hakları kısıtlanıyor!

ABD'nin her türlü desteğini arkasına alan siyonist İsrail, 25 Haziran'da bir İsrail askerinin Filistinli militanlarca kaçırılmasını bahane ederek Filistin halkına karşı yeni bir saldırı başlatmıştı. İki haftayı bulan bu saldırıların başlangıcında, Hamaslı bakan ve milletvekillerini de kaçırmıştı.

İsrail hükümeti, geçtiğimiz günlerde yaptığı toplantıda, İsrail Cezaevleri İdaresi'nin hazırladığı, cezaevlerindeki Filistinli siyasi tutukluların bazı haklarının kısıtlanmasını öngören bir dizi öneriyi kabul ettiğini açıkladı. Adalet Bakanı Daniel Friedman'ın başkanlığında oluşturulan bir komisyonun hazırladığı kısıtlamayla ilgili önerilerin bazılarının uygulamaya geçirildiği de belirtiliyor.

Cezaevleri İdaresi, Filistinli tutukluların ziyaretçi haklarından başlayarak, akademik çalışmaları ve haberleşme-iletişim olanaklarının kısıtlanmasını planlıyor. Vahşi saldırı ile Filistin halkının direniş iradesini kıramayan İsrail Filistinli siyasi tutukluların hapisane koşullarını ağırlaştırırken, teslim alamadığı direnişçileri hücrelerde çürütmeye çalışıyor.

Filistin halkının haklı ve meşru direnişini kıramayan İsrail'in hapisanelerde direnen Filistinli tutsakları teslim almaya da gücü yetmeyecektir.

Avrupa'dan 1 Mayıs çağrısı!

Yaklaşan 2009 1 Mayıs'ı öncesinde Avrupa ve Türkiye'den emek örgütleri "1 Mayıs'ın Türkiye'de de "Dünya Emek Günü" olarak tanınması, sınırsız gösteri ve yürüyüş hakkı için biraraya geldi.

Almanya'da Gıda İşçileri Sendikası NGG-Dortmund'un başlattığı "1 Mayıs" kampanyasında ETUC, ITF, IUF, ICEM gibi sendikalar ile DİSK, KESK ve Türk-İş'e bağlı birçok sendika yer alıyor.

1 Mayıs'ı Taksim'de kutlamak isteyen işçi ve emekçilere dönük şiddetin de protesto edildiği çağrıda "sendika bayrağınızı alıp İstanbul'a gelin" deniliyor.

Sendikalar bir yandan da imza kampanyası yürütüyorlar. Başbakanlık ve İstanbul Valiliği'ne 10 bin protesto mektubu göndermeyi amaçlıyorlar.

Tutuklu İranlı sendikacı Mansour Osanloo ile dayanışma kampanyasına da yeni katılımların sağlanması bekleniyor.

DİSK, KESK genel merkezlerinin yanısıra Türkiye'den Birleşik Metal-İş, Tek Gıda-İş, TÜMTİS, Hava-İş'in de imzacısı olduğu kampanyaya şimdiye kadar Almanya'dan pek çok işçi temsilcisi ve sendika başkanı imza atmış bulunuyor.

Arjantin'de onbinler askeri faşist cuntadan hesap soruyor...

Cuntacılar, suç ortağı kapitalistler ve medya patronları yargılansın!

Alanlara çıkan onbinlerce Arjantinli, son askeri cuntayı protesto ederek, sorumluların bir an önce cezalandırılmasını istedi.

24 Mart 1976'da yapılan darbenin 33. yıldönümünde, Plaza de Mayo Meydanı'nda düzenlenen eylemde, onbinlerce Arjantinli sadece darbeyi generallerin değil onlarla suç ortaklığı yapan kapitalistlerin ve medya patronlarının da soykırım suçlusu ilan edilip ömür boyu hapse mahkûm edilmelerini istedi.

Son askeri cunta döneminde kaybedilen 30 bin insanın anısına tatil günü ilan edilen 24 Mart tarihi, ülkede "Adalet ve Hakikat için Bellek Günü" olarak anılıyor. Arjantin'de 1976 faşist askeri darbesi, soykırım olarak nitelendiriliyor.

Cuntacı generallerin bir kısmı dahil olmak üzere işkenceci katillerin yargılanıp mahkum edildiği Arjantin'de, cunta ile suç ortaklığı yapan kapitalistlere henüz dokunulmuş değil. Ford işçilerinin şirket hakkında açtıkları tazminat davası ise devam ediyor. Dava, diktatörlük döneminde, Ford fabrikalarındaki öncü işçilerin listesinin cuntacı generallere verilerek kaybedilmelerine yol açtıkları için açılmıştı.

Kitlese katliamlarına, dönemin bazı devrimci örgütlerinin faşist rejime karşı silahlı direnişi yükseltmesini gerekçe gösteren askeri cunta, esas olarak işçi sınıfının örgütlü kesimlerinin öncülerini hedef almıştır.

"Kaybedilen 30 bin kişiden yüzde 30'unun endüstri işçisi olması, yan sektörlerde çalışanlarla ve beyaz yakalılarla beraber bu toplamdaki sendikali ücretlilerin yüzde 57'yi bulması, kayıplar arasında silahlı mücadele kadroları arasına girmemiş 27 bin işçi, öğrenci, halk hareketi militanının bulunması, diktatörlüğün gerçek amacını gözler önüne seriyor olmalıdır..." (Direnişlerin Güney Kutbu, Güneş Çelikkol, Agora Kitaplığı)

ABD emperyalizminin önde gelen akıl hocalarından Henry Kissinger'in övgülerine mazhar olan Arjantin faşist cuntası "450 bin endüstri işçisinin işten çıkarılmasına, işsiz nüfusun 1981'de 1.5 milyona ulaşmasına yol açtı. 1974'te ulusal gelirin yarısını oluşturan işçi ücretleri, 1977'de bu pastanın yüzde 20'sini ancak buluyordu." (age)

Arjantinli işçi ve emekçilerin, ilerici ve devrimci güçlerin büyük şirketler ile medya patronlarının cunta ile suç ortaklığına dikkat çekmiş olmaları anlamlı bir gelişmedir. Zira Arjantin cuntası, tıpkı Türkiye'de gerçekleşen 12 Mart 1970 ve 12 Eylül 1980 askeri cuntaları gibi, kapitalizmin kan dökücülüğünün çarpıcı örneklerinden biridir. CIA denetimindeki cuntacı generaller-büyük şirketler-medya patronları ittifakı, gerçekte bütün askeri cuntaların bileşiminin temelini oluşturmaktadır.

Ülkeleri bu vampirler ittifakından arındırmak, kuşkusuz ki, kapitalizmi yıkan bir devrimi zorunlu kılmaktadır. Ancak Arjantinli emekçilerin somut olarak gösterdiği gibi, verili koşullarda da bu canilerin yakasına yapışıp hesap sormak mümkündür.

Kayseri Devrimci 1 Mayıs Platformu'ndan 1 Mayıs çağrısı...

Birleşik, kitlese, devrimci bir 1 Mayıs için ileri!

(...)

Geçen yılların değerlendirmesini yapan bizler bu yıl, birleşik, kitlese, devrimci bir 1 Mayıs için birlikte davranacağımızı ilan ediyor, 2009 1 Mayıs'ın örgütlenmesine dair düşüncelerimizi işçi sınıfı ve emekçi kitlelere sunuyoruz.

1- 1 Mayıs çalışmaları güçlü bir ön hazırlık sürecine konu edilmemelidir. Vakit yitirilmeden sınıf mücadelesi yürüttüğünü iddia eden tüm sendika, parti, kurum ve örgüt temsilcilerinin içinde bulunduğu 2009 1 Mayıs Hazırlık Komitesi oluşturulmalıdır. Ön hazırlık çalışması ve eylem alanı da dahil olmak üzere hazırlık komitesi 1 Mayıs'ın örgütlenmesi sürecinde tam yetkili olmalıdır.

2- Güçlü bir 1 Mayıs ancak güçlü bir ön hazırlık süreciyle mümkündür. Bunun için bütün kurumların birlikte örgütleyeceği bir kampanya programı çıkarılmalıdır. Platformumuz kampanyanın temel başlıkları olarak şunları önermektedir:

a- Sendikalar dahil olmak üzere güçlü ve kitlese bir 1 Mayıs'ta samimi olan tüm güçlere, işçi ve emekçilere güncel talepler doğrultusunda "İş bırakalım, 1 Mayıs alanına çıkalım!" çağrısı yapılmalıdır.

b- İşçi sınıfının uluslararası birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs'ın resmi tatil ilan edilmesi için eylem süreci örgütlenmelidir.

c- 77 1 Mayıs'ından bu yana adı 1 Mayıs ile özdeşleşen Taksim Meydanı'nda işçi sınıfının miting yapma yasağına son vermek için, "Taksim'de 1 Mayıs yasağına son verilsin!", "77 1 Mayıs'ı katliamları yargılansın!" başlığı altında etkin ve yaygın bir çalışma yapılmalıdır.

3- Geçmiş 1 Mayıslar'da görülen temel sorunlardan biri de 1 Mayıs kürsüsünün kullanımıdır. Sendika bürokratlarının içi boş nutuklarına artık bir son verilmelidir. Kürsü mücadele çağrılarının yükseltildiği bir işleve sahip olmalıdır. Bu doğrultuda; 1 Mayıs örgütlenme sürecinin temel bir tarafı olan Platformumuza da kürsüden söz hakkı verilmelidir.

4- 1 Mayıs alanının program düzenlemesi 1 Mayıs'ın anlamına ve içeriğine uygun olmalıdır.

a- Miting "1 Mayıs Marşı" ile başlamalı, işçi sınıfının uluslararası marşı olan "Enternasyonal Marşı" ile bitirilmelidir.

b- Pankartlar ve diğer görsellikler 1 Mayıs'ın sınıfsal içeriğine uygun olmalıdır.

c- İşçi ve emekçilerin mücadele marşlarını söyleyen devrimci müzik grupları miting programı içerisinde yer almalıdır.

d- Başarılı ve disiplinli bir eylem için bütün kurum temsilcilerinden oluşan bir alan komitesi seçilmelidir.

(...)

Biz Kayseri Devrimci 1 Mayıs Platformu olarak 2009 1 Mayıs sürecinin yukarıda ana hatları belirtilmiş bir çerçevede gerçekleşmesi için bütün güçleri sorumluluk almaya çağırıyor, bu talepler doğrultusunda etkin bir çalışma yürüteceğimizi, talep ve istemlerimizin takipçisi olacağımızı ilan ediyoruz.

Birleşik, kitlese, devrimci bir 1 Mayıs için ileri!

Kayseri Devrimci 1 Mayıs Platformu (BDSP-DHF-DTP-ESP)

Krizin faturasını kapitalistlere ödetmek, emperyalizme karşı halkların kardeşliğini haykırarak için

1 Mayıs'ta alanlara!

Seçimleri geride bıraktık. Önümüzdeki süreçte sermayenin seçimler nedeniyle ertelediği saldırılar boyutlanarak sürecektir.

Seçim sürecinin yarattığı atmosfer nedeniyle emekçilerin dikkati önemli ölçüde seçimlere yoğunlaştı. Bunda medya da önemli bir rol oynadı. Emekçiler kendi sorunlarından uzaklaştırılarak bu gündeme kilitlendiler.

Şimdi ise emekçileri, gerçeklerle karşı karşıya kalacakları ve krizi tüm yakıcılığıyla hissedecekleri bir dönem beklemektedir. Bir yandan krizin etkisiyle artan işsizlik, diğer yandan İMF'nin yıkım politikalarının emekçileri her açıdan sefalet koşullarına mahkum etmesi...

Kapitalizmin derinleşen krizi sonuçlarını hissettiriyor

Krizin Türkiye üzerindeki yıkıcı sonuçları bizzat sermayedarlar tarafından dile getirilmektedir. Üretim sürekli gerilemekte, Türkiye sanayi üretiminde yaşadığı düşüşle Japonya'dan sonra dünyada ikinci sırada yer almaktadır. Kapitalizmin krizinin etkilerini kendi cephelerinden hafifletme çabası içerisinde olan kapitalistler çözümü, sosyal hakları tırpanlamakta ve işçi çıkarmakta bulmaktadır. 6 milyon 223 bine ulaşan işsiz sayısı bunun en somut örneğidir. İşsizlik oranı üretimin daralmasıyla daha da artacaktır.

Diğer yandan, İMF ile yapılacak olan anlaşma için seçimlerin sona ermesinin beklenmesi ekonomik ve sosyal saldırıların ağır olacağına bir göstergesidir. Zira, Türkiye ağır bir dış borç yükü içerisinde. İMF'den alınacak kredi kapitalistlere aktarılırken, borcun faturası ise emekçilere çıkarılacaktır. Emekçilerin alım gücü iyiden iyiye azalacak, bu ise tırmanan işsizlikle birlikte emekçilerdeki tepki ve hoşnutsuzluğu daha da büyütecektir.

Daha krizin ilk sonuçlarıyla beraber bir dizi grev, işgal ve direniş ile işçiler krizin faturasına karşı mücadele yolunu tutmuşlardır. Derinleşen kriz, bu tür mücadele pratiklerinin daha da yaygınlaşmasına yolaçacaktır. Burjuvazi en çok kaygılandırılan da budur. Patlama noktasına gelecek olan öfkenin önünü alabilmek için, baskı ve terör önümüzdeki süreçte daha da boyutlanacaktır.

Krizin yol açtığı ekonomik, sosyal ve siyasal sonuçlar doğal olarak gençliği de doğrudan etkilemektedir. Özellikle artan işsizlikle beraber gençliğin gelecek sorunu yakıcılığını hissettirmektedir. Krizle beraber gençliğe sunulan sahte gelecek vaatleri de tuzla buz olmuştur. Bugün beyaz yakalılara dayatılan çalışma koşulları ve işten atılma kaygısı ile bu koşulların sineye çekilmesi, kapitalizmin "soğuk yüzünü" bir kez daha göstermiştir. Üniversite mezunu olarak, aslında çok önceden yitirilen "ayrıcılık"ların kafalarda yaratmış olduğu yanılsamalar kapitalizmin acı gerçeklerine çarpmaktadır.

Önümüzdeki dönemde kapitalizmin krizi gençliği derinden etkileyecektir. Gençliğin payına daha fazla işsizlik ve geleceksizlik düşecektir.

İşte, saldırıların çok yoğun olduğu fakat parça parça da olsa mücadele dinamiklerinin de ortaya çıktığı bir dönemde 1 Mayıs'ı kutlayacağız. 1 Mayıs işçi ve emekçilerin, gençliğin, emekçi kadınların, emekçi halkların kendi talepleri ile alanlara çıkacağı, mücadele

azmini haykıracağı bir mücadele günüdür!

Böylesi bir dönemde, sosyal yıkım saldırılarına, emperyalizme, şovenizme karşı mücadeleyi yükseltme, kapitalizmin krizini daha da derinleştirme iradesini ortaya koyma görevi önümüzde durmaktadır.

1 Mayıs'a hazırlık krize karşı etkili bir faaliyet demektir!

Krizin yıkıcı sonuçları karşısında işçilerin gerçekleştirdiği grevler ve direnişler, bu çerçevede büyüyen sınıf dayanışması umut vericidir. Fakat aynı iyimser tablonun gençlik için geçerli olduğu söylenemez.

Üniversitelerde seçim dönemi sergilenen pratik bu açıdan önemli bir veridir. Kitlelerin politize olduğu bir dönemde siyasal gençlik örgütlenmelerinin bu olanağı kullanmaması anlaşılır değildir. Seçimleri boykot edenler de, "Birlikte Başarabiliriz Platformu" adı altında bir araya gelenler de, üniversitelerde güdük de olsa bir propaganda faaliyeti dahi yürütmemişlerdir. Oysa, seçimlerin politize ettiği bir atmosferde krizi gündemleştirebilmek önemli olanaklar sağlayabilirdi.

Diğer bir sorun ise, böylesine kapsamlı saldırıların sürdüğü bir dönemde siyasal gençlik örgütlenmelerinin kendi dar grupçu kaygıları ile birleşik hatta yürütülebilecek gündemleri heba etmesidir. Ya da bu gündemleri, yerelerde çalışma yapmaksızın tek başına eylemsel süreçlere katılmaktan ibaret görmesidir.

Siyasal gençlik örgütlerinin tablosu budur. Bileşik bir çalışma yürütme düşüncesi ve iradesi yoktur. Krizin etkilerinin alabildiğine hissedildiği, beraberinde mücadeleyi örgütlenme imkanlarının arttığı bir dönemde, gençlik ne yazık ki 1 Mayıs'a örgütsüz bir halde girmektedir.

Bu nedenle, bu yılın 1 Mayıs'ına, kendi gücümüzle güvenerek, etkili bir faaliyetle hazırlanmak sorumluluğu ile yüzyüzeyiz. Kapitalizmin krizini, genelde işçi ve emekçilere, özde ise gençliğe dayattıklarını etkin bir propaganda-ajitasyon ve siyasal teşhir faaliyetine konu edebilmeliyiz. Krizin etkilerini yerel gündemlerle birleştirebilmeli, özgünleştirebilmeliyiz. Bulduğumuz alanlarda elbette krizi birleşik bir çalışmaya konu etme çabalarımızı da sürdürmeliyiz. Fakat, seçimlerin ortaya çıkartmış olduğu tablo bunun olanaklarının zayıf olduğunu göstermektedir.

Gençlik kitlelerinin örgütsüzlüğü düşünüldüğünde, krizin sonuçlarının yakıcı bir biçimde hissedildiği bir dönemde etkili bir kitle çalışması örnek ve bu çalışmaya ileri unsurların katılımını sağlamak önemlidir. 1 Mayıs faaliyetimizi bu temelde kurgulamalı ve geniş kitlelere dönük bir faaliyet içerisinde olmalıyız. 1 Mayıs çalışmamız rutin kitle çalışmasını aşamazsa, krizin gençlik gündeminde yerini alması ve gençliği mücadele alanlarına taşıyabilme olanaklarımız sınırlı olacaktır.

Emperyalizme ve şovenizme karşı halkların kardeşliği şiarını 1 Mayıs alanlarına taşıyalım!

Amerikancı hükümetin Amerikan emperyalizmi ile ilişkilerini pekiştirmesi, önümüzdeki dönemin siyasal atmosferini belirleyecektir. Önce Clinton'un

gerçekleştirdiği ziyaret, sonrasında Obama'nın Türkiye'ye gelecek olması, ABD emperyalizminin kirli işlerinde Türk sermaye devletine aktif taşeronluk misyonu yüklediğinin göstergesidir. Yapılan görüşmeler sonrası açıklamalar da bunu ortaya koymaktadır,

ABD emperyalizmi Ortadoğu, Kafkaslar ve Afganistan'ı egemenliği altına alarak, zengin enerji kaynaklarını yağmalayabilmek derindedir. Bu amaca ulaşabilmek için ise Türk sermaye devletinden hizmet beklemektedir. Öncelikle Afganistan olmak üzere ihtiyaç olan bölgelere asker göndermek bu hizmetin içindedir. Yani ABD'nin halkları köleleştirme, olmuyorsa katletme görevinde, Türkiye'den gönderilen askerler önemli bir rol oynayacaktır.

Türk sermaye devletine biçilen taşeronluk misyonu, hem hükümet hem de Genelkurmay cephesinden büyük bir heyecanla karşılanmıştır. Oysa, bu talep geçen sene ABD tarafından dillendirildiğinde, dönemin Genelkurmay başkanı çekincelerini ifade etmişti. Türkiye kendi içinde "terörle" boğuşurken kimse ondan bir başka yerdeki teröre karşı mücadele için askeri destek beklememelidir diye vurgulamıştı. Bugün baktığımızda, Genelkurmay'ın verdiği desteğin gerisinde, ABD'nin Genelkurmay'ın isteklerini karşılama çabası vardır. Yani içteki "terör" alt edilecektir. Bu da Kürt sorununda bugün izlenen politikaların nereye oturduğunu işaret etmektedir. "Kürt sorununda güncel durumun en önemli yönü, ABD'nin öteden beri telkin edip durduğu Kürt politikasının bir ucundan başlayarak artık resmen uygulamaya konmasıdır. TRT Şeş adımı ve kamuoyu önünden sözü edilen öteki açılım hazırlıkları bunun ifadesidir..." (Güncel gelişmeler ve sol hareket, Ekim, sayı: 257)

Birtakım kültürel hak kısıntılarıyla Kürt halkının mücadele dinamiklerini düzen içi kanallarda etkisizleştirmek, sermaye devletinin önümüzdeki süreçteki temel politikası olacaktır. Kürt diline belli sınırlar içinde alan açılırken hiçbir biçimde anadil konusu tartışmaya konu edilmeyecektir. Amaçlanan, kimi kısıntılarla Kürt halkının ulusal özgürlük ve eşitlik mücadelesini tasfiye etmektir. Dolayısıyla, Kürt halkının gerçek kurtuluşunun düzen içi iğreti "açılımlar"da değil, sosyalizmde olduğunu vurgulamak büyük bir önem taşımaktadır.

Tüm bunlar, 1 Mayıs'a çok yönlü bir hazırlığın çerçevesini de ortaya koymaktadır. Emperyalizme karşı zaferin direnen halkların olacağını, Kürt halkının özgürlük mücadelesinin karşılığını sosyalizmde bulacağını, kriz içinde debelenen kapitalizmi tarihin çöplüğüne gömmeden kurtuluş yolunun mümkün olmadığını anlatan etkin bir propaganda ve ajitasyon faaliyetini örme sorumluluğu önümüzde durmaktadır.

(*Ekim Gençliği'nin Nisan '09 tarihli 116. sayısından alınmıştır...*)

Seçim sonuçları hakkında birkaç söz

M. Can Yüce

29 Mart Yerel Seçimleri yapıldı, resmi olmayan sonuçlar açıklandı. Seçim sonuçları çeşitli boyutlarıyla değerlendiriliyor, yorumlanıyor... Bu yorum ve değerlendirmelerin eleştirisini yapmak bu yazının konusu değil, ancak şu kadarını vurgulamak gerekir: Bu yorum ve değerlendirmeler, kimi gerçeklere parmak bassa da tek yanlı öğeler içermekte, bundan dolayı yanıltıcı olmaktadır...

Seçimler, toplumsal ve siyasal eğilim ve gerçekleri ne kadar yansıtmaktadır? Daha doğru bir değişle, politik gerçek ve eğilimleri kavramamızda ne kadar ölçü, gösterge işlevini görmektedir?

Bu soru önemli ve yanıtı seçimlerin yapıldığı ülke ve zeminlerin ne kadar demokratik olduğu ile doğrudan ilintilidir! Burada demokrasi kavramının, partiler ve temsili kurumların kendisi de teorik olarak sorunlu ve tartışmalıdır. Bu nedenle bu tartışma da bu kısa yazının çerçevesini aşar. Ancak bu yazıda 29 Mart seçimlerini birkaç boyutuyla tartışmak ve birkaç noktaya vurgu yapmakla yetineceğiz.

Öncelikle seçim sürecinde oylanan program ve politikalara bakmak gerekir. Kürdistan açısından en genel çizgileriyle iki çizginin oylamaya sunulduğunu belirtmemiz gerekir. Bunların dışında hiçbir etkisi olmayan eğilimler de olmuştur, ama bunları değerlendirme konusu yapmak çok zorlama bir yaklaşım olur. Oylamaya sunulan **birinci çizgi**, AKP'de temsili bulan tüm makyaj ve "açılım" çabalarına rağmen devletin sömürgeci inkâr ve imha çizgisidir. **İkincisi**, DTP'de temsili bulan "demokratik özerklik", muhatap kabul görme ve "demokratik uzlaşma ve çözüm" çizgisi... Yani düzene kabul edilme, bunun yasal zeminini oluşturma (af gibi düzenlemelerle) ve kimi kültürel kırıntılarla Cumhuriyetin temel nitelikleri üzerinde devletle buluşma çizgisi...

Kürtler'e ve Kürdistan halkına sunulan, oylanan en üst düzeydeki çizgi ve programlar bunlardır. Seçim sonuçlarına bakıldığında, Kürdistan'ın önemli bir çoğunluğunda AKP'de ifadesini bulan resmi çizgi yenilgiye uğramıştır. Buna karşılık DTP birçok il ve ilçede belediye başkanlıklarını almış, il genel meclisi oylamasında belli bir oy oranına ulaşmıştır. Bununla birlikte AKP de Kürdistan'da hatırı sayılır bir oy almıştır. Örneğin Amed'de kullanılan oyların üçte birine yakın bir oy almış, aynı durum Dersim için de geçerlidir. Birçok il ve ilçede birinci parti olarak çıkmış ve belediye başkanlıklarını kazanmıştır.

AKP'nin Kürdistan'da aldığı oy oranları göz önüne getirildiğinde seçim sonuçlarının, kendisi için bir yenilgi olmakla birlikte, bir hezimet olmadığı çok açıktır.

Öte yanda DTP'nin Türkiye kentlerine göç ettirilmiş, göç etmiş Kürtler'den çok az oy aldığı çok net olarak görülmektedir.

Eğer anılan seçimler Kürtler açısından bir "referandum" olarak değerlendirilirse, en genel anlamda ortaya çıkan tablonun Kürtler'in aleyhine olduğu söylenebilir. Ama demokratik olmayan, Kürtler'in kendi talep ve programlarını en geniş bir tarzda ve özgürce tartışmadığı bu seçim platformlarını "referandum" olarak değerlendirmek sadece abartı değil, siyasal olarak bir şey anlamamak demektir. Egemenlerin zemininde kendi kendini ve halkı kandırmaktan başka bir şey değildir.

Yine dar ve yüzeysel bir bakışla DTP'nin genel olarak Kürtler açısından programının genel onay görmesi de söz konusu değildir, seçim sonuçlarına

göre böyle... Ama sömürgeci şiddetin, özel savaş uygulamalarının, baskı, işkence, faili belli cinayetlerin, kitlesel göçertme ve köy yakıp yıkmaların en yoğun yaşandığı, buna karşılık son çeyrek yüzyılda direnişlerin en kitlesel yaşandığı alanlarda, devrimci yurtsever birikimin en derinlere kök saldığı alanlarda halk, birçok etkenin yanı sıra devletin resmi çizgisini bir yönüyle reddetmiş, DTP şahsında kimliğine sahip çıkmıştır. Bu, bir bakıma hem devlet karşısında kendi ulusal sorunundan kaynaklanan hak ve taleplerine sahip çıkma duruşu, hem de bir bakıma DTP çizgisine de onaydır. Özünde DTP çizgisiyle, daha doğru bir ifadeyle İmralı çizgisiyle kendi özgürlük talepleri çelişmektedir, bunlar karşıt uçları ifade etmektedir. Ama öyle de olsa, yanılmalı da olsa tarihsel bir süreklilik var, bu, aynı zamanda anılan paradoksun da tarihidir, bunun dışında başka bir seçeneğin olmaması anılan paradoksun da temel belirleyeni olmaktadır. Sözüne ettiğimiz tarihsel paradoks, Kürtler'in bugünü ve yarını açısından bir trajediyi, bir talihsizliği de anlatmaktadır.

Bugüne kadar Kürtler, kendi haklı talepleri için mücadele ettiler, bunun için sayısız bedel ödediler ve ortaya sayısız birikim çıkardılar. Ama bu değerleri ve birikimleri üzerinde söz ve karar sahibi mi, geleceği ve kaderi üzerinde söz ve karar sahibi mi?

Hayır, bu birikimleri üzerinde kurulan iktidar, bunun üzerine kurulan program ve strateji kendisine tartışma, söz ve karar sahibi olma olanağı ve hakkını vermiyor...

Ortaya çıkarılan olanaklar, birikimler, söz gelişimi son seçimde kazanılan yerel yönetimler, Kürt halkının kendi geleceği ve kaderini özgürce belirlemenin bir basamağı, bir aracı değil, devletle bütünleşmenin, devlet tarafından kabul görmenin malzemesi yapılmak isteniyor. Seçimlerden sonra DTP yetkilileri tarafından verilen mesajların özü de bundan fazlası değildir.

Kuşkusuz AKP şahsında somutlaşan devlet ve özel savaş çizgisinin yenilgiye uğratılması önemlidir. Yine bunun genel politik okumalar bağlamında "Kürtler'in kendi ulusal kimlikleri ve talepleri üzerinde kesin bir ısrarı" olarak somutlanması de çok önemlidir. Ama hemen vurgulamak gerekir, bunlar, gerçekliğin birer boyutudur. Başka boyutları da var.

Ulusal kimlik ve taleplerinin görünürdeki politik aktörü DTP, onu devletle bütünleştirmenin programını savunmakta ve gerçek anlamda onun

Seçimlerden sonra egemenler cephesinde tartışılan şudur: "Bir Kürt sorunu vardır, bunun temsilcisi de DTP'dir, onun arkasındaki güç PKK'dir, daha doğrusu Öcalan'dır. Bunları muhatap alarak sorunu çözüm sürecine sokalım!" Bu eğilim seçim sürecinde de tartışılmıştı, bundan sonra daha yoğun olarak tartışılacaktır.

özgür halk olma istemi ve iradesinin tam karşısında durmaktadır. Kendi kimliğine sahip çıkma adına oy verdikleri DTP, aslında özgür kimlik taleplerinin tasfiyecisi konumundaki bir harekettir. Bu canlı ve dinamik paradoksu görmeden "halk ne eylerse iyi eyler" gibi dalkavukça bir yaklaşım göstermek, anılan paradoksa teslim olmaktan başka bir şey değildir.

Seçimlerden sonra egemenler cephesinde tartışılan şudur: "Bir Kürt sorunu vardır, bunun temsilcisi de DTP'dir, onun arkasındaki güç PKK'dir, daha doğrusu Öcalan'dır. Bunları muhatap alarak sorunu çözüm sürecine sokalım!" Bu eğilim seçim sürecinde de tartışılmıştı, bundan sonra daha yoğun olarak tartışılacaktır.

Peki, öngördükleri "çözüm süreci" nedir, Kürtler için ne öngörüyor? Kürtler'in bir ulus olarak eşit, özgür bir taraf olarak kabul eden bir ortaklık mı, Kürtler'in kendi kaderleri ve yaşamları üzerinde söz sahibi olmalarını öngören bir politik-iktidar örgütlenmesi mi?

Bunların hiçbiri değil... Bir iki kırıntı, öze ilişkin olmayan "açılımlar" ile devletle bütünleştirme hesapları, işte istedikleri çözüm süreci bu... DTP, PKK ve İmralı ise başkasını değil, bizi "**Cumhuriyetin Kürdü**" yapın çabası içindedir... Buna da "demokratik barışçıl çözüm" diyorlar, programlarına da "demokratik özerklik" diyorlar... Peki, Kürtler bu seçimlerde "**Cumhuriyetin Kürdü**" olma programına mı oy verdi, onu mu onayladı?

Bir yönüyle "**evet**", bir yönüyle "**hayır**"! Bu "**evet**" ve "**hayır**", aynı zamanda paradoksal bir bütünü oluşturuyor. Bu paradoks, aynı zamanda Kürdün trajedisini anlatıyor...

30 Mart 2009

Cumartesi eylemleri sürüyor...

İHD ve kayıp yakınları tarafından Galatasaray Lisesi önünde düzenlenen Cumartesi eylemlerinde 209. buluşma 28 Mart günü gerçekleştirildi.

Kayıp yakınlarının eyleminde, 1993 yılında Urfa'nın Siverek ilçesinde gözaltında kaybedilen **Hüseyin Taşkaya**'nın dosyasının Ergenekon davası kapsamına alınması istendi.

"*Failler belli kayıplar nerede / İHD Gözaltında Kayıplara Karşı Komisyon*" pankartı ve kayıp resimlerinin taşındığı oturma eyleminde basın açıklamasını tiyatro oyuncusu Mehmet Atak gerçekleştirdi. Atak, Hüseyin Taşkaya'nın ve Ahmet Kalpar'ın kaybedilmesinin Sedat Bucak ve Ahmet Kırvar'ın bilgisi dâhilinde olduğunu söyledi. Diyarbakır Şırnak arasındaki 16 ölüm kuyusunun açılmasını isteyen Atak açıklamayı "*Ergenekon soruşturmasının, hükümete karşı darbe girişimiyle sınırlı kalmamasını, devlet adına işlenen tüm suçların kapsamını istiyoruz*" sözleriyle noktaladı.

Ardından Hüseyin Taşkaya'nın kardeşi bir konuşma gerçekleştirerek, kardeşinin 5 Aralık 1993 günü evinden gözaltına alındığını ve bir daha kendisinden haber alamadıklarını söyledi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Bursa'da Guantanamo işkencesi!

Bursa'daki işkence ve linç girişimine karşı Bursa İHD Şubesi'nde 31 Mart günü basın açıklaması gerçekleştirildi. ÇHD Bursa Şube Başkanı Av. Aslı Evke, Av. Zeliha Kabataş ve Bursa Barosu İnsan Hakları Komisyonu Başkanı Av. Ayşe Batumlu tarafından yapılan açıklamada, Bursa'nın ilçelerinden Kestel'de yaşanan olayın ardından gözaltına alınan **Ender Bulhaz Aktürk**'ün işkenceye uğradığının Adli Tıp Raporları ile tespit edildiği belirtildi. Avukatlar Aktürk'ün gördüğü işkenceyi Guantanamo'daki tutsakların gördüğü işkenceye benzettiler. Açıklamada şu ifadeler yer verildi:

"Tüm kamuoyunun televizyonları başında izlediği gibi 21.03.2009 günü Kestel Adliyesi'ne çıkarılan Ender Bulhaz Aktürk ve avukatı Özlem Gümüştas adliye içinde 10 saat linç tehdidi altında tutulmuştur.

Bursa Barosu, Diyarbakır Barosu, ÇHD ve bazı milletvekillerinin çabalarına rağmen emniyet hiçbir girişimde bulunmamıştır. Aktürk zırhlı araç ile saat 23.00'te adliyeden çıkarılmış, avukatı ise kalabalık 00.30'da dağıldıktan sonra adliye binasından çıkabilmiştir. Yaşanan bu işkence ve linç girişimi 'işkenceye sıfır tolerans' iddiasında bulunan hükümetin işkenceye ve linç girişimine karşı nasıl gözünü kapadığının açık göstergesidir. Bizler insan hakları savunucuları olarak Ender Bulhaz Aktürk ve avukatlarının, kendisiyle görüşmelerin aktarımlarından Ender Bulhaz Aktürk'ün sistematik işkenceye maruz kaldığı kanaatindeyiz. Sorumlular yargılanmalı ve cezalandırılmalıdır."

Açıklamada Ender Bulhaz Aktürk'ün aktarımları üzerinden kendisine uygulanan işkence yöntemleri de sıralandı:

- Çırlıçplak soyulmuş, vücuduna su dökülerek vantilatör karşısına oturtulmuş, kuruyan vücudu ıslak bezle ıslatılarak aynı işleme devam edilmiş,
- Çırlıçplak vaziyette zemine yatırılarak üzerine su tutulmuş, ıslak battaniye üzerine yatırılarak böbreklerine, ciğerlerine ve cinsel organına buz konularak uzun süre bekletilmiş,
- Yüzü bezle kapatılıp üzerine su dökülerek boğulma hissi verildiği, ağzı naylon torbayla kapatılarak nefes almasının engellendiği, kaburgasının kırıldığı, Filistin askısı gibi yöntemlerle vücudunun çeşitli bölgelerinde ekimozlar oluştuğu ifade edilmektedir.

Kızıl Bayrak / Bursa

Bursa'da işkence ve linç girişimi!

İnsan Hakları Derneği İstanbul Şubesi, Bursa'da gözaltında sistematik işkenceye ve linç girişimine maruz kalan Ender Bulhaz Aktürk'ün durumuna ilişkin 30 Mart'ta dernek binasında basın açıklaması gerçekleştirdi.

Basın açıklamasına İHD İstanbul Şube Başkanı Gülseren Yeleri, Yönetim Kurulu üyesi Rıza Dalkılıç, THİV Yönetim Kurulu üyesi Hürriyet Şener, Aktürk'ün avukatı Özlem Gümüştas ve Rahşan Aytaç katıldılar. Basın açıklamasını İHD Şube Başkanı Gülseren Yeleri gerçekleştirdi.

Yeleri, Ender Bulhaz Aktürk'ün 18 Mart '09 tarihinde Kestel'de bir polisin öldürülmesi olayıyla ilgili gözaltına alındığını, Bursa Terörle Mücadele Şubesi'nde iki günlük gözaltından sonra tutuklanarak Bursa H Tipi Hapishanesi'ne konulduğunu ifade etti.

Yeleri, Aktürk'ün gözaltında bulunduğu iki gün boyunca işkenceye uğradığını, işkence sonucu kaburgasının kırıldığını, vücudunun çeşitli yerlerinde ekimozlar oluştuğunu, cinsel organında işkence sonucu izlerin bulunduğunu, bunların Adli Tıp Raporları ile tespit edildiğini ifade etti. Yeleri, Aktürk'ün Guantanamo'da uygulanan su işkencesi olmak üzere, birçok işkenceye maruz kaldığını vurguladı. 21 Mart günü Aktürk'ün Kestel Adliyesine çıkarıldığı sırada, linç edilmek istendiğini, Aktürk ve avukatı Özlem Gümüştas'ın 10 saat adliyede linç tehdidi altında tutulduğunu belirtti.

Açıklama şu sözlerle sona erdi: *"Bizler insan hakları savunucuları olarak, Ender Bulhaz Aktürk'e uygulanan işkence ve linç girişimini kınıyor, Bursa Cumhuriyet Başsavcılığı'nı sorumluların amacıyla dava açmaya, tüm duyarlı kamuoyunu ve demokratik kitle örgütlerini işkencenin takipçisi olmaya davet ediyoruz."*

Ardından Avukat Özlem Gümüştas söz aldı. Gümüştas, müvekkilinin maruz kaldığı işkenceleri ayrıntılarıyla anlattı. Sorumlular hakkında suç duyurusunda bulunacaklarını belirtti.

Hürriyet Şener ve Rıza Dalkılıç'ın insanlık suçu olan işkencenin son bulmasını talep eden konuşmalarının ardından basın toplantısı sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

G-U'da krizin faturası işçilere...

Ben Samandıra'da kurulu olan G-U fabrikasından işten atılan bir işçiyim. Fabrika ekonomik kriz nedeniyle "üretimi durdurma" kararı aldı. 30 Mart 2009 tarihinde yaklaşık 300 işçi, tüm hakları verilerek işten çıkarıldı.

Bizler G-U'da yaşanan süreci *Kızıl Bayrak* gazetesi ve *kizilbayrak.net* sitesi üzerinden tüm kamuoyuyla paylaştık. Bu konuya girmeyeceğim. Sadece son gün üzerinden birşeyler söylemek istiyorum.

Bizler son gün sabah saat 08.00'den itibaren parça parça fabrikaya geldik. Öğleden sonra tazminatlarımızı çek olarak almaya başladık. Bu işlem esnasında BMİS Genel Merkez yöneticileri, 1 No'lu Şube Başkanı ve eğitim uzmanları işyerindeydi. Fabrika içinde ilk önce şube başkanı, daha sonra genel başkan işçilere hitaben bir veda konuşması yaptı. Bir basın açıklaması yapılmadı. Yapılan konuşmalarda, bu durumun emperyalist-kapitalist sistemden kaynaklandığı dile getirilerek, işyerinin kapanmasını önleyecek bir işlem yapamayacaklarını anladıklarını ve işçilerin haklarında bir kayıp oluşmaması için ellerinden geleni yaptıklarını söylediler. Sonra da başka işyerlerinde birlikte olma temennileri dile getirildi.

Evet, krizin faturasının işçilere ödetilmesinin bir örneği olan bu duruma karşı hiçbir direnç gösterilmedi. Biz sınıf bilinçli işçiler olarak, bu durumu gücümüzün yettiği kadar müdahaleye konu etmemize rağmen bir sonuca ulaşamadık.

Son olarak şunu söylemek istiyoruz. Evet bu ülkede bizler birer işçi olarak yaşamaya devam edeceğiz ve bizler sınıf mücadelesinin içindeyiz. Bize bu durumu yaşatan, patronların istedikleri gibi hareket etmesine zemin yaratan sendikal anlayışlardan hesap soracağız. Bu bir tehdit değil sınıf mücadelesinin önünün açılması için yapmamız gereken bir görevdir. Buradan tüm sınıf kardeşlerimize bir çağrıdır ayrıca.

Kahrolsun icazetçi-uzlaşmacı anlayış!

G-U'dan atılan bir işçi

ÇÜ'de faşist saldırganlığa karşı eylem!

Çukurova Üniversitesi'nde, üniversitelerde son dönemde yaşanan faşist saldırılara karşı devrimci ve demokrat öğrenciler basın açıklaması gerçekleştirdiler. 25 Mart günü basın açıklamasına çağrı yapan el ilanları okulun değişik fakülteleri ve yemekhanede dağıtıldı.

26 Mart günü yağmur nedeniyle yemekhane içinde gerçekleşen basın açıklamasında, *"Gözaltılar, tutuklamalar, soruşturmalar, baskılar bizi yıldıramaz"* pankartı açıldı ve *"Bedel ödedik, bedel ödeteceğiz!"*, *"YÖK kalkacak, polis gidecek, üniversiteler bizimle özgürleşecek!"*, *"Üniversiteler bizindir, bizimle özgürleşecek!"*, *"Gözaltılar, soruşturmalar, baskılar bizi yıldıramaz!"* sloganları atıldı.

Açıklamada, son zamanlarda üniversitelerde öğrencilere yönelik saldırıların arttığı, Mart ayıyla birlikte üniversitelerde yükselen mücadelenin önüne geçmek için ülkücü faşistlerin, ellerinde satırlar, sallamalar ve bıçaklarla öğrencilerin üzerine salındığı söylendi. Son dönemde Anadolu Üniversitesi, ODTÜ'de ve İstanbul Üniversitesi'nde yaşanan saldırılar anlatıldı.

20 kişinin katıldığı basın açıklaması şu sözlerle sona erdi: *"Biz Çukurova Üniversitesi öğrencileri olarak Anadolu Üniversitesi, ODTÜ ve İstanbul Üniversitesi'ne, kısaca ülkemiz üniversitelerine yapılan saldırılara karşı sessiz kalmayacağız. Özgür bir üniversite, parasız, bilimsel, anadilde eğitim hakkımızı kazanana kadar üniversitemizi savunmaya devam edeceğiz."*

Çukurova Üniversitesi Ekim Gençliği

Mücadele Postası

Suyun metalaşmasına hayır!

Suyun Ticarileştirilmesine Hayır Platformu, 16-22 Mart tarihlerinde İstanbul'da toplanan 5. Dünya Su Forumu'na karşı gerçekleştirdikleri çalışmaların sonuçlarını ve değerlendirmelerini içeren sonuç bildiğini 27 Mart günü düzenlediği basın toplantısı ile açıkladı.

Prof. Dr. Beyza Üstün sonuç bildiğinin içeriğine ilişkin kısa bir konuşma yaptıktan sonra TMMOB İKK sekreteri Tores Dinçöz sonuç bildiğini okudu. Bildirgede, platformun hangi görüşler ile hareket ettiğine dair bilgilendirme ve tespitler yer aldı. Bildirgede dünyada giderek artan temiz su kıtlığının aşılması ve suyun metalaşmasının önüne geçilmesi için kısa ve uzun dönemde yürütülmesi gereken mücadelenin eksenleri ve hedefleri de sıralandı.

Bildirge metni şu sözlerle son buldu: *"Toprağımızın, ekmeğimizin, emeğimizin ve suyumuzun kullanım değerine sahip çıkıyoruz. Bunun anlamı bütün üretimin yalnızca toplum yararına odaklanması demektir. Dünya Su Konseyinin ve onların işbirlikçilerinin Türkiye'de suların ticarileştirilmesi için planladıkları oyunlara ve 5. Dünya Su Forumu'nun hedeflerine karşı halkın birlikte mücadele edeceğini bir kez daha duyuruyoruz."*

Kızıl Bayrak / İstanbul

Öğrenci Kolektifleri'nden eylem!

Öğrenci Kolektifleri, ödenmeyen İBB burslarının derhal yatırılması, ulaşımda %50 indirim ile belediyeye bağlı sinema, tiyatro vb. sosyal-kültürel alanların ücretsiz olması, belediyeye bağlı olmayanların ise %50 indirimli olması talebi ile imza kampanyası başlatmıştı. Toplanan imzalar 1 Nisan günü İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı'na teslim edildi.

"Şirket değil belediye istiyoruz!", "Ulaşımında % 50 indirim istiyoruz!", "Haklarımızı istiyoruz!" vb. dövizlerin taşındığı eylem öğrencilerin Taksim Tramvay durağında biraraya gelmeleriyle başladı. Öğrenciler buradan ayakta durduklarını çıkartarak, "Bursumu ver Topbaş!" sloganıyla imzaları teslim etmek üzere İstanbul Büyükşehir Belediyesi'ne yürüdüler.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ezilenlerin Hukuk Bürosu'ndan müdahil olma çağrısı

Ezilenlerin Hukuk Bürosu (EHB), Ergenekon soruşturmasının ikinci iddianamesinde yer alan Hasan Ocak ve Hasan Polat'a ilişkin iddialarla ilgili İHD İstanbul Şubesi'nde 28 Mart günü bir basın toplantısı düzenledi. EHB avukatları yaptıkları açıklamada müvekkilleri Hasan Polat ile müvekkillerinin yakını Hasan Ocak adına müdahil olacaklarını duyurdu.

Basın toplantısına, Sezin Uçar, Av. Rahşan Aytaç, Gazi davası avukatlarından Gülizar Tuncer, Hasan Polat'ın annesi Şah Hanım Polat, babası Yusuf Polat ile Hasan Ocak'ın ablası Hüsnüye Ocak, abisi Hüseyin Ocak katıldı.

EHB tarafından yapılan açıklamada, Ergenekon soruşturması kapsamında tutuklu bulunan Osman Gürbüz ve Danıştay saldırısının tetikçisi Alparslan Arslan'a yardım ettiği gerekçesiyle tutuklanan Osman Yıldırım'ın ifadeleri ile yeniden gündeme gelen ve kamuoyunun da soruşturmaya dâhil edilmesini beklediği Gazi katliamının ikinci iddianamesinin konusu haline geldiğini söyledi. Açıklamanın devamında şunlar söylendi:

"Ergenekon soruşturması kapsamında her gün bir şifresi çözülen kontrgerilla gerçeği, 'taşeron sol örgütler' yalanı ile gölgelemek istenmektedir. Ergenekon kapsamında yargılanan Doğu Perinçek ve İşçi Partisi'ni 'sol referans' olarak alan iddia makamları, bu çevreye bütün ilericileri, sosyalistleri dahil ederek gerçekleri karartmakta, haksız ve tutarsız iddialar ileri sürmektedir."

Davada müdahil olacakları söylenirken, ilericiler kamuoyu davanın takipçisi olmaya çağırıldı. Ailelerin yaptığı konuşmaların ardından basın toplantısı sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Tehditlere karşı açıklama!

Mezopotamya Kültür Merkezi (MKM) sanatçısı Rojda, 31 Mart günü İHD İstanbul Şubesi'nde düzenlediği basın toplantısında, AKP'nin Siirt belediye başkan adayı ve ailesi tarafından tehdit edildiğini açıkladı. DTP adaylarına destek vermek amacıyla birçok ilçe ve ilde bulunduğunu, en son Siirt Kurtalan ilçesine gittiğini söyledi. 11 ve 12 Mart günleri arasında Kurtalan'da bulunduğu sırada kendisini arayan bir kadının, *"Rojda sen yezidisin, sen Kurtalan'a nasıl gelirsin ve nasıl çıkacaksın? Öyle bir dayak yiyeceksin ki yaşamın boyunca unutamayacaksın. DTP'yi nasıl savunursun"* vb.

aşağılayıcı ifadelerle tehditler savurduğunu söyledi.

İstanbul'a döndüğünde benzer tehditler içeren telefonlar aldığı, Gaziosmanpaşa Savcılığı'na suç duyurusunda bulunduğunu belirten Rojda, yapılan incelemeler sonucunda telefon numarasının AKP'nin adayı Nevzat Karaatay'a ait olduğunu tespit edildiğini belirtti.

MKM yöneticisi Erol Balcı da kısa bir konuşma yaparak, AKP'nin Kürt kültür ve sanatına saldırmaya devam ettiğini dile getirdi, bu tür tehditlere karşı halkın duyarlı olmasını istedi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Ücretsiz ulaşım hakkı için eylem!

Halk Cephesi, 23 Mart günü Şişli Endüstri Meslek Lisesi önünde "Öğrencilere ücretsiz ulaşım hakkı" talebiyle gerçekleştirdiği basın açıklamasının ardından 27 Mart'ta da Şişli Lisesi önünde eylemdeydi.

"İstiyoruz, alacağız! Haklıyız kazanacağız!" pankartı ve dövizlerin açıldığı eylemde yapılan açıklamada, ulaşım sorununun hayatı adet çileyen sorunlardan biri olduğu belirtildi. Bir öğrencinin ayda 51 TL, öğrenci olmayanların ise ayda 84 TL yol parası verdikleri belirtilerek bunların en düşük miktar olduğunun altı çizildi.

Ücretsiz ulaşım hakkı için veliler, öğrenciler ve öğretmenler birlik olmaya, mücadeleye çağırıldı.

Eylemde, "Sömürüye son! Ücretsiz ulaşım istiyoruz!", "Servis ücreti soygununa son!", "Dilenci değil halkız! Ücretsiz ulaşım hakkımız!" sloganları atıldı.

Kızıl Bayrak / İstanbul

EKSEN Yayıncılık Büroları

Hacı Ali Bey Mah., Çelikel Sok., Sakarya İş Hanı Kat: 5
No: 58 ESKİŞEHİR

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/İZMİR Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Tel :

6 Aylık Yurt içi 60.000 000 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 120.000 000 TL Yurt dışı 200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 0097680-3
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 10021127094
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

60. yılındaki saldırganlık ve savaş aygıtı NATO dağıtılsın!

